

DVOMESEČNIK
LETNIK 74
ŠTEV. 6 (514)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

NOVEMBER-DECEMBER 2001

6

Salezijanski Vestnik

SALEZIJANCI 100 LET NA SLOVENSKEM

Salezijanski Vestnik

dvomesečnik

6/2001, letnik 74 (štev. 514)

Glasilo za salesijansko družino

Izdaja Salesijanski inšpektorat
v Ljubljani

Ureja uredniški odbor

Glavni urednik: Janez Potočnik

Lektoriranje: Jerneja Kovšca

Grafična priprava in založba:

Založba Salve, Ljubljana

Tisk: Schwarz, d.o.o., Vrhnika

ISSN 0353-0477

SV izhaja v 54 narodnih izdajah, v 24 jezikih in v 128 državah, kjer delujejo salesijanci (letna naklada je nad 10 milijonov izvodov) in sicer: Antili (Santo Domingo) - Argentina - **Avstralija** - **Avstrija** - Belgija (Flamska) - Bolivija - Brazilija - Centralna Amerika (Salvador) - **Češka** - Čile - Ekvador - Filipini - **Francija** - Haiti - **Hrvaška** - Indija 5x (angleško, malajalam, tamil, telugu, hindi) - Irska - **Italija** - Južna Koreja - Kanada - Kenija - **Kitajska** (Hong Kong) - Kolumbija - Kongo - Litva - Madžarska - Malta - Mehika - Mozambik - **Nemčija** - Nizozemska - Paragvaj - Peru - **Poljska** - **Portugalska** - Rusija - Slovaška - **Slovenija** - Španija - Šri Lanka - Tajska - Urugvaj - **Velika Britanija** - Venezuela - Zambija - ZDA New Rochelle 2x (angleško, špansko) - **ZDA San Francisco** (krepko tiskane izdaje prihajajo tudi na naše uredništvo).

VSEBINA JUBILEJNE ŠTEVILKE

2	Ob stoletnem jubileju
5	Salezijanska skupnost na Dolenjskem in v Posavju
10	Salezijanska skupnost na Gorenjskem
16	Salezijanska skupnost na Igu
19	Salezijanska skupnost na Kodeljevem
22	Salezijanska skupnost na Koroškem
26	Salezijanska skupnost v Mužljji
30	Salezijanska skupnost na Notranjskem
36	Salezijanska skupnost v Podgorici
40	Zemljevid salesijanske navzočnosti na Slovenskem
42	Salezijanska družina
43	Salezijanska skupnost v Pomurju
48	Salezijanska skupnost na Primorskem
52	Salezijanska skupnost na Rakovniku
58	Salezijanska skupnost na Rudniku
60	Salezijanska skupnost na Štajerskem
66	Salezijanska skupnost v Želimljem
72	Salezijanska skupnost Inšpektorialna hiša
74	Programi Salesijanske mladinske pastorale
77	Druge ustanove inšpektorialnega značaja

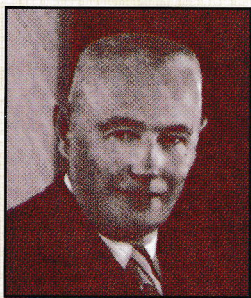
DAROVE za vzdrževanje Salesijanskega vestnika in druge namene lahko nakažete na žiro račun in pripišete, za kateri namen:

Salezijanski inšpektorat, Rakovniška 6, p.p. 2404, 1001 Ljubljana

štev. Ž.R.: 51800-620-336 05 1200119-15059, pripis: "SV"

23. 11. 1901

Prihod prvih salezijancev na Slovensko

Jožef Meze

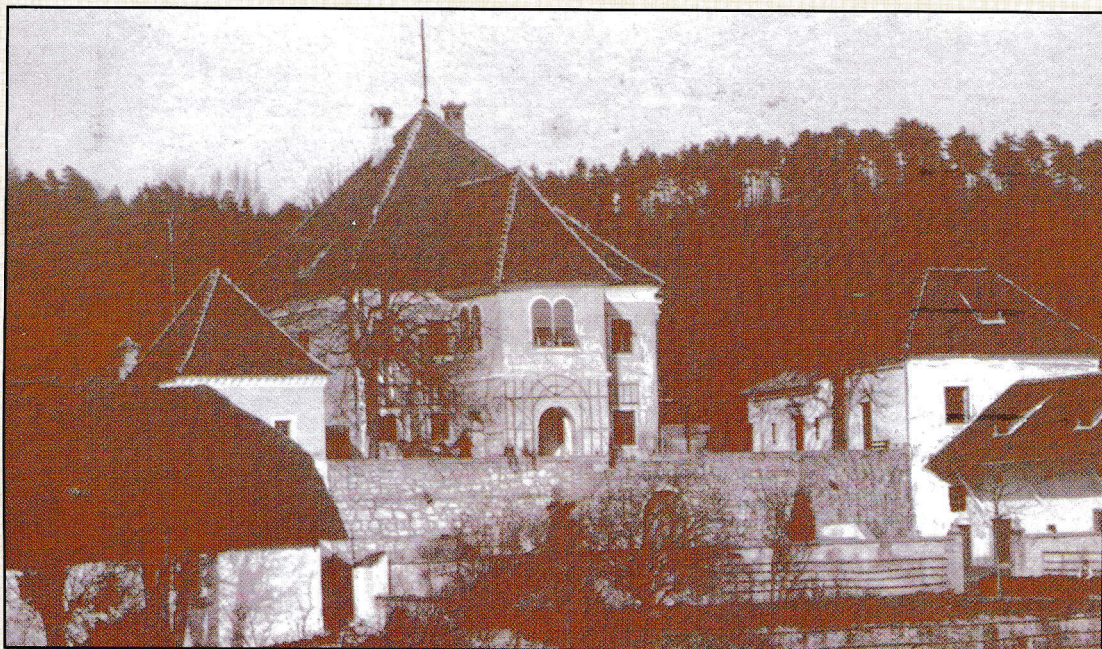
eden od štirih salezijancev,
ki so v prvi skupini prišli na Rakovnik

23. novembra navsezgodaj smo se napotili proti Ljubljani. Spremljal nas je vlč. g. Veronesi, naš tedanji provincial. Spominjam se, kako mi je utripalo srce, ko sem se bližal svoji domovini, ki je nisem videl več, odkar sem prvokrat odpotoval v Italijo, to se pravi nekaj nad sedem let. Kako radostno se pozdravil svoje stare znance iz otroških let: Krim, Ljubljansko barje, Rožnik in naposled belo Ljubljano!

V Ljubljano smo dospeli ob pol štirih popoldne z vlakom, ki pripelje iz Trsta. Bilo je 23. novembra 1901. Bila je sobota, dan posvečen Materi Božji. Deževalo je, mrzlo je bilo in pusto ... Na kolodvoru sta nas čakala g. Smrekar in g. Bradaška, blagajnik Društva. Zasedli smo dve kočiji in se odpeljali na Rakovnik.

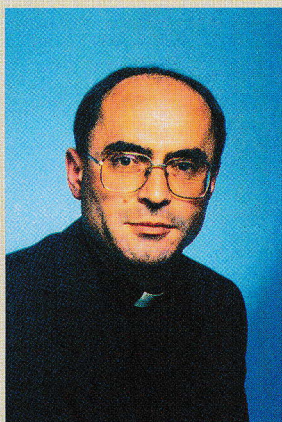
Dasi so pričakovali naš prihod, vendar nismo našli ničesar pripravljenega. Sobe v gradu so bile prazne in osamele, ni bilo ne postelj, ne druge najpotrebnejše oprave. Prvo kosilo, ki je bilo obenem tudi večerja, nam je pripravila sestra g. Smrekarja gđc. Nežika, ki jo imajo vsi starejši salezijanci v najboljšem spominu.

Drugi dan, bila je nedelja, nas je presenetil nepričakovani prizor: ponoči je prav na debelo zapadel sneg. Prvo kapelico nam je pripravil že g. Smrekar: majhen oltarček s podobo lurske Matere Božje v eni izmed sob v prvem nadstropju.

OB STOLETNEM

Leto 2001 je za slovenske
salezijance jubilejno.
Mineva namreč 100 let,
odkar so 23. novembra 1991
prvi štirje salezijanci
prišli na Slovensko in se naselili
v gradu Rakovnik v Ljubljani.
Njihov prihod pomeni začetek
salezijanskega dela za mladino
na Slovenskem.

Praznovanje stoletnice je priložnost, da se ozremo nazaj, v čas, ki je minil, in v delo, ki je bilo opravljeno. Pri tem nam je v pomoč zlasti knjiga našega sobrata dr. Bogdana Kolarja *Salezijanci – sto let na Slovenskem*, ki je izšla ob letošnjem jubileju, ter priložnostna razstava v prenovljenih prostorih rakovniškega gradu.

Hkrati pa je to priložnost, da se ozremo tudi v sedanji trenutek. Jubilejna številka Salezijanskega vestnika, ki jo imamo v rokah, nas želi seznaniti z delom, ki ga danes opravljajo slovenski salezijanci in z njim bogatijo življenje krajevne Cerkve.

V ZNAMENJU ČASA IN RAZMER

Razumljivo je, da je sedanja podoba salezijanskega dela na Slovenskem v veliki meri odraz časa in razmer v desetletjih po drugi svetovni vojni. Če je bilo prvo obdobje (1901–1945) predvsem čas hitrega razvoja in cvetočega življenja salezijanskih ustanov za mladino, pa pomeni drugo obdobje (1945–1991) čas, ko je značilno salezijansko delo zaradi neugodnih političnih razmer skoraj povsem zamrlo.

Salezijancem so bile po vojni odvzete vse hiše in ustanove. Mnogi so morali zapustiti domovino, da so si tako rešili življenje. Nekateri pa so, zvesti veri in don Bosku, prelili svojo kri in bili kot »seme novega življenja« položeni v slovensko zemljo. Skupaj z drugimi rojaki, ki jih je doletela ista usoda, so bili v svetem letu 2000 razglašeni za slovenske mučence in pričevalce vere. Vse to potrjuje, da v don Boskovi duhovni šoli dozorevajo tudi najplemenitejši sadovi »zvestobe do konca«.

Tudi salezijanci, ki so preživeli in ostali v domovini, so morali skozi težke preizkušnje: številni so se znašli v zaporih in na prisilnem delu, po krivici obtoženi in obsojeni ter deležni mnogih poniževanj. Mnogi so odšli na izpraznjene župnije in prevzeli delo

JUBLILEJU

župnika ali kaplana. Tudi na župnijah so ostali zvesti don Bosku, zato so posebno skrb namenjali otrokom in mladini. Med prvimi v Sloveniji so začeli zbirati mlade k mladinskemu verouku in duhovnim srečanjem, organizirali zanje duhovne vaje in skupne počitnice, prirejali množične shode in srečanja, si zavzeto prizadevali za vsestransko prenovo kateheze, vodili številne ljudske misijone v domovini in zamejstvu, predvsem pa skrbeli za nove duhovne poklice, da bi tako zagotovili nadaljevanje salezijanskega dela v prihodnosti.

Novo obdobje salezijanskega dela na Slovenskem se je začelo l. 1991, v letu slovenske osamosvojitve. Slovenskim salezijancem se je tedaj zazdelo, da se znova ponavlja leto 1901 in da so po devetdesetih letih »znova na začetku«. Zopet jim je bila dana svoboda v delu z mladimi, ne pa tudi konkretne možnosti, hiše, zavodi in drugo premoženje, ki jim je bilo odvzeto po vojni. Potrebno je bilo ogromno truda, da smo ponovno dobili v last nekatere hiše in zavode (grad in zavod na Rakovniku, hišo v Celju, zavod v Veržeu), marsikaj pa še vedno ostaja v državnih rokah (nekdanji Mladinski dom na Kodeljevem, Martinišče v Murski Soboti, nekateri prostori na Rakovniku). Razumljivo je, da so vse vrnjene stavbe v zelo slabem stanju in potrebne popolne obnove.

Zato ob praznovanju stoletnice salezijanci spoznavamo predvsem to, da je življenje nenehno začenjanje. Hkrati pa se zavedamo, da pripada prihodnost samo tistim, ki zmorejo vedno znova začenjati in ne dovolijo, da bi jih življenje zlomilo.

V UTRIPU SEDANJOSTI

Kljub neugodnim političnim razmeram zadnjih desetletij pa salezijanci niso prenehali odkrivati in oživljati novih in izvirnih oblik dela za mladino, v

katerih se tudi danes razodeva neuničljiva moč Duha in don Boskove karizme.

Že samo »potovanje« skozi kraje, kjer danes živijo in delajo slovenski salezijanci, nam razodeva zelo pisano podobo dežel in razmer. Srečamo jih na več krajih v ljubljanski kotlini, na Notranjskem in na slovenski obali, na Gorenjskem, Dolenjskem in v Zasavju, na Štajerskem in v Pomurju, med zamejskimi Slovenci na Koroškem in Tržaškem ter med slovenskimi izseljenci v Kanadi, med katoličani v (t.i. diaspori) Vojvodini in Črni gori, pa tudi v samem osrčju Afrike, v Aziji in Južni Ameriki.

Prav tako je zanimiv pregled dejavnosti, ki jih danes vodijo. Poleg dela na župnijah (41), ki je še vedno najbolj razširjeno, so zlasti v zadnjem obdobju zaživele številne dejavnosti, ki vedno bolj zaznamujejo salezijansko navzočnost na Slovenskem. To je zlasti: delo za mladino na področju šolstva (Gimnazija Želimlje, Glasbena šola Rakovnik) in domske vzgoje (Dom Janeza Boska v Želimljem, dijaški dom v Mužljji, dom za dijake na Kodeljevem in za študente na Rakovniku); vzgojno-izobraževalno delo na osnovnih šolah (na Koroškem in Tržaškem) in srednjih šolah (na katoliških gimnazijah v Mariboru, Vipavi, Želimljem in na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu) ter znanstveno in pedagoško delo na Teološki fakulteti v Ljubljani in Enoti v Mariboru; delo za ogroženo mladino (ulično delo za mladino v projektu Skala v Ljubljani, program PUM v Celju za mlade brez ustrezne izobrazbe in poklica, različni programi za mlade v okviru društva Mladinski ceh); delo za družine (po župnijah ter t.i. srečanja družin iz cele Slovenije v Želimljem in v Veržeu); delo za mlade animatorje in laiške sodelavce (po župnijah, na Uskovniških tednih in v okviru Šole za animatorje); delo za ministrante (izdajanje revije Ministrant, duhovna in druga srečanja za ministrante); delo na področju tiska in drugih sredstev družbenega obveščanja (založba Salve in Katehetski center); vodenje duhovnih vaj za otroke in mladino (Uskovnica in Koprivnik v Bohinju, Trstenik pri Kranju, Pohorje, Veržej, Želimlje); vsakoletna priprava počitniških programov za otroke po slovenskih župnijah (pod imenom oratorij); priprava vsakoletnih množičnih srečanj otrok (Čarno jezero na Rakovniku in Čarno morje v Ankaranu); organizacija mednarodnih srečevanj mladine (na družabni, izobraževalni in karitativni ravni); delo na področju mladinske glasbe (letna srečevanja otroških in mladinskih pevskih zborov iz cele Slovenije ter spodbujanje glasbene ustvarjalnosti mladih); povezovanje mladih na področju športa in drugih dejavnosti prostega časa.

V DON BOSKOVEM DUHU

Pestrost ponudb in dejavnosti, v katere se vključuje veliko število mladih, priča, da je don Boskov duh, njegov odnos do Boga in človeka, zelo blizu čutenju in pričakovanjem današnjega mladega človeka. Zanj je značilna predvsem pristnost in nenarejenost, preprostost in domačnost, osebna bližina in prijateljstvo z mladimi, veselje in optimizem, podjetnost in neutrudna delavnost, odprtost za sodelovanje in želja, da bi se povezali vsi, ki želijo delati dobro.

Salezijanci želimo tudi danes ohranяти in razvijati to, kar so prvi salezijanci prinesli na naša tla. To je predvsem nov način pristopa k mlademu človeku: mlade ne želimo le poučevati in izobraževati terse nato od njih odmakniti. Naša želja je, da bi živeli z njimi in med njimi. Don Bosko je ponavljal mladim: »Med vami se počutim dobro.« Mlade je imel rad. Rad takšne, kot so; rad na dvorišču in pri razvedrilu, rad v šoli in v vzgojnem domu, rad pri verouku in v cerkvi, rad v spovednici in med pogovorom, rad povsod - in mladi so to čutili.

Praznovanje stoletnice je trenutek, ko se oziramo v preteklost, razmišljamo o sedanjosti ter se hkrati utrjujemo v zavesti, da moramo živeti med mladimi in jih pripravljati za prihodnost.

KOT VELIKA DRUŽINA

Ob velikem zaupanju v Boga, ki nas je čudežno vodil skozi to prvo stoletje in ostaja z nami kot zvest sopotnik, pa čutimo, da je potrebno še nekaj, kar je bilo značilno tako za don Boska kot tudi za prve salezijance na Slovenskem, tj. veliko zaupanje v človeka, v dobroto in velikodušnost ljudi, ki so tudi danes pripravljeni podpreti vse, kar je dobro in plemenito, saj ima samo to zagotovilo prihodnosti.

Slovenski salezijanci so zmogli opraviti veliko delo zato, ker so bili obdani s krogom dobrih ljudi, zlasti članov salezijanske družine in don Boskovih prijateljev. Praznovanje stoletnice naj bi bila zato predvsem obnovitev in utrditev vezi med vsemi, ki jih je nagovorila in pritegnila duhovnost sv. Janeza Boska in njegov način dela za mladino.

Don Boskov zgled naj bo tudi v prihodnje za vse nas vabilo, da bi velikodušno prispevali svoj delež k temu, da bi bilo na obrazih današnje mladine več vedrine ter v njihovih očeh več luči in upanja v prihodnost.

LOJZE DOBRAVEC

predstojnik slovenskih salezijancev

UREDNIK O JUBILEJNI ŠTEVILKI SALEZIJANSKEGA VESTNIKA

Spoštovani!

Vrokah imate jubilejno številko Salezijanskega vestnika. Stoletna navzočnost in delo don Boskovih duhovnih sinov na Slovenskem je gotovo razlog, da se zazremo v vso pestrost in razvejanost salezijanskega poslanstva. Zato je ta številka Vestnika tudi zajetnejša.

Na začetku nas nagovori višji predstojnik slovenskih salezijancev prof. Lojze Dobravec. Na strnjen način nas popelje v zgodovino salezijancev na Slovenskem in razgrne raznolikost salezijanskega poslanstva danes. Sledijo bogato ilustrirani zapisi o petnajstih salezijanskih skupnostih (večino zapisov so prispevali sobratje teh skupnosti). Ob koncu so predstavljene nekatere pomembnejše inšpektorialne ustanove in več odmevnih programov salezijanske mladinske pastorale. Zanimivih je še nekaj drugih utrinkov: zgodovinska zapisa na začetku in koncu Vestnika; zemljevid Slovenije z oznakami salezijanske navzočnosti danes; preglednica skupin salezijanske družine; od strani do strani se pojavljajo zanimiva pričevanja salezijancev in drobci iz slovenske kulturne zakladnice, ki so vezani na ljudi tistih krajev, kjer danes delujemo salezijanci.

Salezijanci vzklikamo: Bogu, Mariji in vsem vam, ki ste že del širokega salezijanskega gibanja, iskrena hvala za vse. Obenem pa vas vabimo, da nam z molitvijo, simpatijo in drugimi oblikami še naprej dobrohotno stojite ob strani.

Janez Potočnik SDB

urednik Salezijanskega vestnika

Salezijanska skupnost na

Dolenjskem in v Posavju

Sevnica

**»Stisnjeni
in vendar ne utesnjeni«**

Zavetnik: sv. Nikolaj
Cerkve: l. 1862 (prva 1431)
Župnija: pred l. 1787
Prebivalci: 7000
Salezijanci: l. 1966,
Župnik: Ciril Slapšak

Obnova župnijske cerkve l. 1985

V zgodovini so staro mestno jedro večkrat uničili ognjeni zublji in načele povodnji. Zadnji velik požar je bil 1854, ki je uničil župnijsko cerkev in precej okoliških hiš. Z zagrizeno voljo in Božjo pomočjo so v 8-ih letih zgradili sedanjo mogočno župnijsko cerkev, ki kraljuje pod sevniškim gradom in zbira pod svoje okrilje svoje vernike. Ravno, ko so cerkev dograjevali, je utihnilo svetniško srce bl. škofa A. M. Slomška.

ODMEVI Z DRUGE STRANI SAVE

In kako smo se *znaš*/salezijanci v Sevnici? Utrip mladostnega življenja na drugi strani Save, na Radni, so tukajšnji verniki desetletja še

Poslanstvo

župnije Šentrupert, Škocjan, Bučka, Zabukovje in Sevnica s salezijanskim mladinskim centrom.

Člani skupnosti

mag. **Ciril Slapšak**,
Jakob Trček
in Jožef Peterlin (Sevnica),
Mirko Simončič in Franc Jamnik (Šentrupert),
mag. Franc Maršič in Srečko Golob (Škocjan),
Tone Maroša (Zabukovje).

kako doživljali. Za premnoge otroke, mladino in starejše je bila Radna med vojnama kraj molitve, kulturnega življenja, veselja in zatočišče v težavah. In spomin na tiste dni in leta je ostal v ljudeh tudi, ko je onstran reke na Radni utihnila molitev in praznični oratorij.

Letos 1. oktobra je minilo 35 let, kar so prišli salezijanci tudi v Sevnico. Gorečnost in mladostna zagnanost prvih salezijancev je kmalu obrodila sadove ... Župnik Tone Hribernik se je zelo trudil, da bi prenovil župnijo, tako duhovno kakor materialno. Vzdrževati 14 cerkva, kolikor jih ima sevniška župnija, res ni malo. Ob svetoletnem misijonu 1984 je želel prenoviti tudi duhovno podobo župnije. Leta 1987 je župnija dobila v osebi g. Franja Ta-

Starodavno naselje, Sevnica ob Savi

Žegnanje v Sevnici – znamenito miklavževanje, I. 2000

Sprejem novih ministrantov v adventu I. 2000

siča svojega stalnega diakona, ki je bil hkrati tudi prvi stalni diakon v mariborski škofiji. Leta 1992 so začeli tudi s tedensko versko oddajo na radiu Sevnica.

SALEZIJANSKI MLADINSKI CENTER

Poleti leta 1996 je prišla v župnijo nova ekipa duhovnikov. Začeli so razmišljati o preureditvi kletnih in še nekaterih prostorov v Salezijski mladinski center (SMC). 9. novembra 1997 ga je blagoslovil apostolski nuncij E. Farhad. Od takrat ta center tudi živi. Sedaj je zanj odgovoren kaplan Jakob Trček. Organizirane so razne dejavnosti. Zadnje čase je močnejše zaživela ideja skavtizma. V duhu našega poslanstva je SMC odprt za vse, ki se ravna po določenih pravilih.

V mesecu marcu 1999 je bil v župniji desetdnevni misijon. Trdne vemike je še bolj utrdil v veri, tistim, ki dvomijo, je dal misliti, oddaljenih

Sevniški birmanci na duhovni obnovi v Želimljem I. 2001

se je le bežno dotaknil. Vera v preroditveni kvas pa ostaja. Župnija jedala kar nekaj salezijskih poklicev: salezijanec Viktor Ganc (nova maša I. 1995), sestre hčere Marije Pomočnice: rodni sestri Ivanka in (zdaj že rajna) Tončka Mešiček, prav tako sestre Ivica in Milica Oblak.

Nagle spremembe zahtevajo nove programe. Zato je eno glav-

nih vodil župnije pridobivanje in oblikovanje župnijskih animatorjev in sodelavcev. Če je bilo nekoč težko obnavljati cerkve, je danes še težje prenavljati župnijo. Predvsem mladim bo treba ponovno ponuditi takega don Boska, ki še vedno živi zanje in z njimi, saj še kako potrebujejo prijatelja in očeta.

Na oratoriju v Sevnici 2001 – obisk gasilcev

Sevničani na počitnicah, morje 2001

Šentrupert

Kraji mučeništva
in svetništva

Zavetnik: sv. Rupert
Cerkev: l. 1393–1497, gotska
Župnija: l. 1044, pražupnija
Prebivalci: 2500
Salezijanci: l. 1941 (Škrlevo,
noviciat), l. 1943 župnija
Župnik: Mirko Simončič

»Pastoralna ekipa« v Šentrupertu 2001

Sv. Ema, koroška kneginja, je od svojega moža Viljema podedovala posestvo, ki je imelo središče na gradu Škrlevo pri Šentrupertu. Okoli leta 1040 je na mestu stare, ki so jo zgradili oglejski misijonarji, pozidala cerkev sv. Ruperta, ki je postala sedež ene najstarejših župnij na Dolenjskem. Šentrupert je utr-

Šentrupert iz zraka: župnijska cerkev sv. Ruperta z okolico

dil sloves središča, ko se je prav tu leta 1163 odvijal posvet oglejskega patriarha Ulricha II. s škofi in duhovniki z vse Kranjske in Primorske. Prebivalci so preživljali kuge in turške vpade, požare, pomanjkanja in tudi strahoto komunističnega nasilja. Avztrajajo in čutijo še danes v okrilju mogočne župnijske cerkve, ki je eden najlepših spomenikov gotске arhitekture, in ob osmih podružnicah, ki se svetijo po dolenjskih gričih.

Tod so vzklili številni duhovni poklici, tudi zaradi mučeniške smrti duhovnikov Nahtigala in Cvara ter bogoslovca Hočevarja, na šentrupertskem pokopališču pa počiva svetniški kandidat Lojze Grozde.

V gradu Škrlevo so v ujmi druge svetovne vojne našli začasni

Župnik Janez Vidic je s svojo gorenjsko trmo *trlorehe* v težkih časih in ostal za vedno zapisan v srcih Šentrupertčanov

Blagoslovitev jubilejne lipe ob zaključku dela na podružni cerkvi Vesela gora

dom salezijanci in od tedaj oskrbujejo šentrupertsko župnijo. Čutenje z mladimi je obrodilo pestro življenje in bogate sadove. Mladinske, pevske, ministrantske in druge skupine so oblikovale utrip župnije in širše okolice. Kateheza se je razvila v razgibano dogajanje, ki se odvija vse leto: v pripravi praznikov (miklavževanje, koledovanje, dan staršev), priprav na prvo sveto obhajilo in birmo, počitniški programi (oratorij, počitnice na Uskovnici in v Ankaranu), poleg tega pa se župnija vključuje v kulturne dogodke kraja in Cerkve.

jubilejna številka ob stoletnici

Počitniško življenje mladih in otrok je zelo pestro

Zabukovje

Raj pod Bohorjem

Zavetnik: sv. Lenart

Cerkev: 17. stoletje

Župnija: l. 1812

Prebivalci: 700

Salezijanci: l. 1966

Župnik: Tone Maroš

Zanimivost: Ajdovski gradec v bližini

OPZ iz Šentruperta sodeluje pri živih jaslicah v Postojnski jami

ŽPZ pomembno sooblikuje podobo cerkvenega dogajanja

Sem mislil, da sem sam

Sem mislil, da sem sam
na sredi teh valov,
na sredi teh vetrov
in nisem vedel, kam.

In vendar ti si bil,
mogočni moj Gospod,
z menoj prav vsepovsod,
kjer jaz sem boje bil.

Podal si mi roko
in dvignil iz nizkosti,
pokazal pot h kreposti,
pokazal pot v nebo.

LOJZE GROZDE

v knjigi: Slovenski mučenec Lojze Grozde,
Ljubljana KCK 1991

Koledovanje je že tradicija, zato je obisk vsake hiše več kot obvezen

Vedno se kaj dogaja. Tudi visoki obiski v Šentrupertu povezujejo mlade in starejše.

Zabukovje – blagoslov velikonočnih jedi

Škocjan

Zavetnik: sv. Kancijan

Cerkev: l. 1777 – 1782

Župnija: l. 1492

(prej sedež na Otoku)

Prebivalci: 3100

Salezijanci: l. 1956

Župnik: Franc Maršič

Škocjan – animatorji oratorija

jati s kulturo? Pa igre bi morale biti idejno bolj ateistične! Tudi krajevnega vodovoda ne bi bilo, če se on ne bi zavzel zanj.

Polnih 18 let je v župnij deloval Nace Kustec, dolgoletni misijonar v Indiji. Poglobil je misijonsko zavest, pridobil je veliko ministrantov, začel je z miklavževanji, otroci in mladi so pripravljali jaslice, uvedel je voditelje prvoobhajancev, veroučence je ob začetku leta navduševal za pobožnost devetih prvih petkov s prejemom zakramenta sv. spovedi ...

Upam, da bo vse pastoralno prizadevanje pripomoglo k verski in moralni poglobitvi naše župnije, da bodo zakonski pari ostajali doma in da bodo imeli več otrok ... Sam pa sem hvaležen Bogu, ker mi je uspelo urediti in kot razmnoženino izdati *Zadnjih 100 let Kronike župnije sv. Lenarta v Zabukovju (1901–2001)*.

Škocjan – misijonska tombola

Zanimivosti: deset podružnic, med njimi znamenita Božja pot Kraljice presvetega rožnega venca na Stopnem, zelo »dolga« župnija. Tukaj je rojen velik misijonar Afrike Ignacij Knoblehar (bil je tudi raziskovalec in etnograf), pa duhovnik in jezikoslovec Fran Metelko (znan po črkopisu metelčica) in nam najbolj znan beograjski nadškof msgr. Stanislav Hočevar (pred tem je bil dvanajst let predstojnik slovenskih salezijancev).

Bučka

Zavetnik: sv. Matija

Cerkev: l. 1600

Župnija: l. 1876

(1788 duhovnija)

Prebivalci: 600

Salezijanci: zadnja leta je bil župnik Jože Peterlin, danes jo upravljajo iz Škocjana

Zanimivosti: Konec 19. stoletja je hotel katehet Janez Smrekar odredovnic magdalen kupiti graščinov v Raduljah za salezijance; ker pa je bila cena previsoka, je kupil grad Rakovnik.

Salezijanska skupnost na Gorenjskem

Poslanstvo

župnije Trstenik, Goriče in Koprivnik, dom za bolne sobrate na Trsteniku, bolnišnica na Golniku, kaplan pri sestrah HMP na Bledu, domova srečanj na Trsteniku in Koprivniku

Člani skupnosti

Stane Okorn*, Franc Levstek, Jože Brečko, Franc Kavaš, Janez Kogovšek, Janez Maršič, Izidor Nastran, Franc Oražem, Andrej Rigler, Jakob Žalar, Jože Zrim (Trstenik), Lojze Zupan (Goriče), Ivan Gnidica (Bled) in Štefan Vozlič (Koprivnik).

* V letu 2001-02 vodi slovensko župnijo sv. Gregorja Velikega v v Hamiltonu, Kanada.

Trstenik

Čudovit pogled na Storžič

Zavetnik: sv. Martin,
Cerkv: l. 1869–74 (prva 1631)
Župnija: l. 1787 (duhovnija)
Prebivalci: 800
Salezijanci: l. 1950
Župnik: Jože Brečko

SALEZIJANSKA NAVZOČNOST V ŽUPNIJI

Pri pastoralnem delu se trudimo, da bi dali župniji salezijanski pečat. Večji poudarek dajemo otrokom, mladim in tudi družinam. Z mladimi in otroki se vključujemo v programe salezijaske mladinske pastore. Poseben poudarek dajemo tudi ministrantom in mladinskemu pevskemu zboru.

V bližini cerkve stoji mežnarija **brunarica**. Takratni mladi salezijanski duhovniki so jo preuredili in usposobili za srečanja mladine in drugih skupin. Pred šestimi leti je bila stavba znatraj temeljito prenovljena. V tej mežnariji se še danes srečujejo mladi.

Podružnična cerkev v Tenetišah

Mežnarija Brunarica

Miklavž v župniji

Dekliški zbor vodi ga. Mateja Rogelj

Misijska tombola 2001

DOM ZA BOLNE SOBRATE

Kmalu po letu 1952 so župnišče toliko preuredili, da so lahko sprejeli naše **bolnike**. Dom sv. Jožefa pri Kapeli je oblast nacionalizirala in zasedla. Bolniki so se morali od tam preseliti na Trstenik. Približno do leta 1973 so sestre salezijanke vodile gos-

Udeleženci oratorija

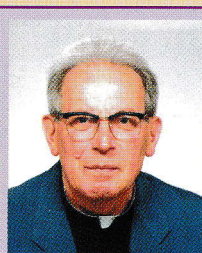

Novi dom za bolne in ostarele sobrate

podinjstvo in tudi pomagale pri katehezi.

Okoli leta 1968 so na Trstenik prišli tudi salezijanci *ljudskimi misijonarji* (Rebek, Zorko in Mihelčič). Župnišče je bilo treba povečati. Narejene so bile sobe na podstrešju. Ppotreba po domu za bolnike je bila vedno večja. Spomočjo inšpektorije, inšpektorialnega ekonoma Franca Levstka, jetedniji podjetni župnik Janez Vidic začel z zidavo doma na lokaciji gospodarskega poslopja. Res, da so bile sobe majhne, vendar so polnih 30 let služile svojemu namenu; to je našim bolnim in ostarelim sobratom.

Vedno bolj se je čutila potreba po *novem domu*... Prav letos, ko praznujemo 50-letnico prihoda salezijancev na Trstenik, smo dočkali lep, nov dom. Čeprav je v teh letih na Trsteniku umrlo 32 sobratov, je to res prijeten dom, dom počitka in bratske solidarnosti, kjer bi radi omogočili starejšim sobratom dostojno preživljati starost in usrezno zdravstveno oskrbo.

ŠTEFAN ŽERDIN

Rojen 1. 1922 v Črensovcih, umrl februarja 2001 na Trsteniku. Višji predstojnik slovenskih salezijancev od 1970–1976.

»Ob petdesetletnici prihoda salezijancev v Slovenijo sva bil z Dolinarjem (Egidijem, op. ur.) posvečena v duhovnika. V času, ko se je zdelo, da za nas salezijance v Sloveniji ni več mesta ne dela, so tedanji predstojnik na tak način hoteli dati poudarek jubileju. Z don Boskom so upali proti vsakemu upanju. In niso bili prevarani. Rane vojne so se zacelile in salezijanci v naši domovini so naredili velik korak naprej. Daj Bog, da bi ob stoti obletnici mogli ugotavljati in se Bogu zahvaljevati za poglobitev in utrditev don Boskovega duha v naši inšpektorialni skupnosti... Sem salezijanski duhovnik. Nikakor si ne morem zamisliti, da ne bi bil duhovnik-salezijanec. Najbrž drugačnega duhovništva za mene tudi ne bi bilo... Vse svoje življenje imam močan vtis, da me nekdo močno spremlja z molitvijo.« (v: *Salezijanski vestnik* 4/1976)

Goriče

**V tihem zavetju pred
hrupom sveta**

Zavetnik: sv. Andrej
Cerkev: l. 1852 (prva l. 1376)
Župnija: l. 1876
(l. 1786 duhovnija)
Prebivalci: 1500
Salezijanci: l. 1949
Župnik: Lojze Zupan

Prihod novih bronastih zvonov v Goriče, 31.5.1997

Birma v Goričah 2.5.1999

Otroški pevski zbor pri slovesnosti prvega obhajila 20.5.2001

ŽUPNIJA

Že vsi prejšnji župniki, kakor tudi sedaj, so se v Goričah trudili za urejenost in lepoto župnijske cerkve in podružnice v Zalogu. Pred štirimi leti je dobila cerkev v Goričah tri nove bronaste zvonove, nova okna in fasado. Trenutno potekajo restavracijska dela vseh treh oltarjev. Upamo, da bomo z razumevanjem in požrtovalnostjo faranov, brez vsake finančne pomoči s strani kranjske občine in države, dela usešno končali do aprihodnjega leta, ko bomo obhajali 150. obletnico posvetitve sedanje cerkve in obenem blagoslovili obnovitvena dela.

Poleg rednega osnovnošolskega verouka imamo srečanja za mladino, na katera pogosto povabimo tudi druge salezijanske duhovnike, srečanja za ministrante, predavanja za starše veroučencev. Uspešno deluje tudi 25-članski župnijski pastoralni svet. S. Francka Žižek požrtovalno uči mešani, dekliški in otroški pevski zbor, v katerem poje 30 otrok, in skrbi, da nobena nedelja ali praznik ne mine brez zborovskega ali ljudskega petja, ki ga vedno spremlja na orgle. Poučuje tudi verouk, mlade inštruirajo orgle in mnogim učencem in dijakom iz naše župnije pomaga pri učenju angleškega jezika.

Goriški otroci gredo vsakič z veseljem na srečanje otroških pevskih zborov (prvo nedeljo v februarju) in na Čarno jezero (prvo soboto v juniju) na Rakovnik. Mladina rada poroma v Stično; nekateri se vsako leto odločijo za salezijanske duhovne vaje za mlade, spet drugi za Uskovniški teden. Največ pa je vredno, da radi berejo pri maši in sooblikujejo bogoslužje. Vsak, ki želi, lahko dobi nekaj zase, kar mu pomaga pri rasti v zrelega človeka in kristjana.

Bolniška kapela na Golniku
(maša je vsak petek ob 15.30)

BOLNIŠNICA NA GOLNIKU

Bolnišnica Golnik je bila najprej banovinska ustanova. Po 1. svetovni vojni je postala Zvezni jugoslovanski in kasneje Republiški zdravstveni inštitut, danes pa je sodoben samostojen inštitut za pljučne in druge bolezni. Od l. 1922 do 1948 so tukaj delovale tudi sestre frančiškanke Brezmadežnega spočetja, ki pa so zaradi režima morale oditi. V parku je bila tudi lepa velika bolnišnična kapela, ki pa so jo po l. 1948 uporabljali v druge namene. Župnik Lojze pravi:

»Od l. 1970, ko je bil Golnik priključen k župniji Goriče, bolnišnico duhovno oskrbujemo salezijanci. Zelo sem se zavzel, da

je bolnišnica 1995. leta končno dobila kapelo. Posvečena je *Žalostni Materi Božji*. Kapela, v kateri je Najsvetejše, je vedno odprta. Po navadi kličejo duhovnika v Goriče **(04/256-1082)**, v moji odsotnost pa na Trstenik **(04/256-0000)**.

Če mi župnijske obveznosti ledopuščajo, se rad ustavim tudi pri bolnikih, ki ne prosijo za zakramente, se nimajo za verne ali so drugačne vere, želijo pa z mano deliti svojo izkušnjo bolezni, svoje trpljenje, duševne stiske, dvome, upanje na ozdravljenje, iskanje smisla, tipanje za Bogom. Hvaležen sem jim za ta prijeten občutek, da vidijo v meni človeka, ki jih je pripravljen poslušati in zanje moliti. In ko vidim, koliko miru in tolažbe prinesejo vernemu bolniku zakramenti ali prijazen obisk, kako se sorodniki prenehajo bati zanj, potem si znova pritrdim, da je vredno biti duhovnik.

Dragi bolni bratje in sestre, če se boste nahajali v bolnišnici na Golniku, si želim, da bi vedeli, da sem vam vedno na voljo jaz oz. moji sobratje na Trsteniku. Prosim, da me obvestite o svojem prihodu in izrazite svoje želje. «

Koprivnik

**Najvišja župnija
v nadškofiji (970m)**

Zavetnik: Povišanje sv. križa
Cerkev: l. 1793
Župnija: l. 1793 (V. Vodnik)
Prebivalci: 340
Salezijanci: l. 1960
Župnik: Štefan Vozlič
Dom srečanj: 1992/93 (25 po-
stelj). Skupaj z župniščem obnov-
ljen ob 200-letnici župnije, cerkve
in spomina na Valentina Vodnika,
njene prvega dušnega pastirja.

Kapela sredi pokljuških gozdov

Pokljuka

1260 m

Zavetnik: sv. Anton Puščavnik
Kapela: 1996
(prva požgana 1953)

Takoj po politični spremembi se je porodila želja za gradnjo nove kapele. Po približno petih letih pridobivanja potrebne dokumentacije se je začela novo-gradnja po načrtih arhitekta dr. Jožeta Marinka. Temeljni kamen je blagoslovil 11. avgusta 1996 ljubljanski pomožni škof msgr. Alojz Uran. Do jeseni je bila ka-

Prijeten dom srečanj in duhovnih vaj

Pesma na moje rojake

Krajnc! toja zemlja je zdrava,
za pridne nje lega najprava,
polje, vinograd, gora, morje,
ruda, kupčija, tebe rede.

Za vuk si prebrisane glave,
pa čedne nu terdne postave;
išče te sreča, um ti je dan,
najdel jo boš, ak nisi zaspan.

Glej stvarnica vse ti ponudi,
li jemat od nje ne zamudi,
leniga čaka stergan rokal,
palca beraška, prazni bokal.

VALENTIN VODNIK

prvi župnik na Koprivniku
To pesem je napisal na
Koprivniku l. 1794

pela pod streho ... v naslednjih letih pa so se nadaljevala dela ... Leta 1999 je bil nameščen tudi 80 kg zvon, ki ga je blagoslovil takratni inšpektor Stanislav Hočevar Tako majhna župnija, kot je Koprivnik, tudi z mnogimi dobrotniki žal še ni uspela poravnati vseh dolgov.

Vkapeli, ki ima za zavetnika sv. Antona Puščavnika, so v poletnih počitnicah redne sv. maše vsako nedeljo (ob 11.00) in so lepo obiskane.

sv. Janez Bosko

pravljica prihodnosti

Don Bosko, naš si - saj si "Janez" med Janezi.
Don Bosko, naš si - ker te pišemo s K-a (ne s C-e),
(tako že od leta 1868),
prav tako kot pišemo: Karantanija, Koroška, Kranjska.
Don Bosko, naš si - tak, kot te je upodobil Božidar Jakac,
in pravijo, da si eden najlepših na svetu.
Don Bosko, naš si - ker si nas videl v sanjah in vzljubil,
spregovoril si nam jezik srca, dobrih oči,
odprtih dlani, prijateljskega nasmeha,
in vzljubili smo te kot očeta -
zato, don Bosko, naš si,
naš, med svojim ljudstvom pod Triglavom!

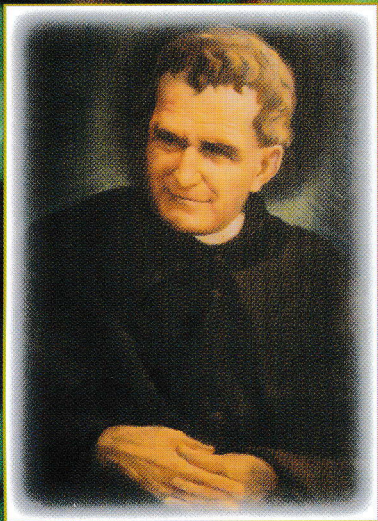
Nisi samo tisti pred sto leti,
ampak ti si svetnik naših dni in postal si pravljica prihodnosti,
pravljica, ki ji verjamemo in zaupamo,
saj samo še v pravljicah slišimo besedo besed - l j u b e z e n !
Tvoja zgodba je povest dobrih ljudi,
ljudi za naš čas in za prihodje dni.

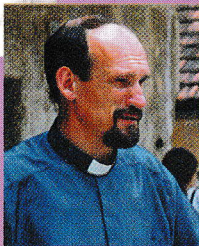
Papež Janez Pavel II. je 31. januarja 1988 dejal:
"Don Bosko, ki je najodličnejši vzgojitelj,
uspe vzpostaviti sintezo med evangelijem in vzgojo;
svojo osebno svetost uresniči z vzgojnim prizadevanjem.
Ob spominu sv. Janeza Boska,
očeta in učitelja mladine,
lahko s trdnim prepričanjem rečemo, da Božja previdnost vabi vse
člane velike salezijanske družine, starše in vzgojitelje,
da vedno bolj dajemo prednostno pozornost mladim ...
Ne izgublajmo poguma na tej privilegirani poti ljubezni,
kot je vzgoja."

Don Bosko se je z vzgojo lotil spreminjanja ljudi
in tako postal resnični graditelj novega sveta!
Don Bosko je pravljica, povest o človeku, ki je ljubil mladino.
Prihaja čas - in je že - ko nas bodo zdravile samo pravljice,
ker pomenijo zmago dobrega,
vero v zmago dobrega, srečen konec.
Don Boska ni bilo sram reči: Ljubim vas!
Kje to danes slišimo?!

Pa ljubezen ni samo najvišje spoznanje,
je tudi najvišje dobro, kajti - "Bog je ljubezen!" (1 Jn 4,8. 16).
Don Bosko je pravljica,
pravljica o človeku, ki je ljubil mladino.
To so "zlati časi", kadarkoli nastopijo.
Kadar človek občuti ljubezen, je pripravljen storiti vse, tudi ljubiti.
To pa je novi svet, Božji svet, svet dobrih ljudi,
to je pravljica prihodnjih dni.

prof. Tone Ciglar SDB

Poslanstvo

Župniji Ig in Tomišelj,
romarska cerkev z domom
na Kureščku

Člani skupnosti

mag. **Jože Pozdrec**, Janez
Žerovnik,
Aleksander Osojnik (Ig),
Franc Stritar (Tomišelj)

Ižanska salezijanska skupnost

Ig

**Na obrobju
Ljubljanskega barja**

Zavetnik: sv. Martin, škof
Cerkev: l. 1720
Župnija: l. 1290(91), vikariat
Prebivalci: 3700
Salezijanci: l. 1971
Župnik: Jože Pozdrec

Župnija Ig obstaja že 710 let. Cerkev kot stavba obstaja na tem mestu že zelo dolgo. Korenine morda segajo v prva stoletja pokristjanjevanja Slovencev. Na Igu se pojavlja zelo star vikariat sv. Martina, ki bi ga glede na patrocinij in s kosezi naseljeni okoliš mogli datirati že v 10. stoletje. Dognano je, da je bil Ig že 1291 samostojen vikariat v okrilju šentpeterske pražupnije in vikar, stalni duhovnik, je bil tedaj neki Godfridus. Če je torej obstajal vikariat, je bila zagotovo tudi cerkev, ki pa se v pisnih virih tega časa posebej ne omenja. Kot cerkveno zgradbo zasledimo prvič zapisano leta 1361.

Na področju župnije je še 13 podružničnih cerkva. Nekaj je že obnovljenih ali na novo pozidanih, druge pa še čakajo. Sedaj obnavljamo cerkev sv. Mohorja in Fortunata v Mateni in pa cerkev sv. Simona in Juda Tadeja na Pijavi Gorici.

Obredni pastori in verouku delujejo še štirje pevski zbori: otroški, mladinski in mešani ter mešani zbor na Pijavi Gorici; ŽPS, znotraj katerega so štiri komisije, gospodarski in karitativni odbor. Potem je še zakonska

Župnik med ižanskimi prvoobhajanci

skupina, bralci, devet skupin krasilk in čistilk, mladinska skupina, ministranti, pri katehezi otrok pa nam pomaga sestra salezijanka (HMP).

V župnijski cerkvi sta ob nedeljah in praznikih dve maši. Redna nedeljska maša je tudi v podružni cerkvi na Pijavi Gorici in v cerkvi Kraljice miru na Kureščku.

Načrti za naprej so: obnova župnijskega doma in gradnja novih pastoralnih prostorov – mladinskega centra.

Mladinski zbor Kyrie z Iga na obisku v Selah na Korošem

Dolgoletna katehistinja s. Cilka Hozjan med otroki na oratoriju 2001

Prvo obhajilo na Igu I. 2001

Veselo na oratoriju 2001

Kurešček

833 m
Romarska cerkev

Zavetnik: Kraljica miru
Cerkev: I. 1992 (prva 15.
stoletje, po vojni požgana)
Upravitelj cerkve
je prof. Anton Košir

1940. leta je škof Rožman povabil vernike Ljubljane na spokorno romanje s prošnjo za mir. Zaradi poškodovane cerkve je milostni kip Kraljice miru našel mesto v Želimljem. Od tod so zelo pogosto priromali še med razvaline porušene cerkve mladi, kiso se v Želimljem zbirali na duhovnih vajah. 1992. leta je bila porušena cerkev spet obnovljena, kip Kraljice miru so iz Želimelj slovesno pripeljali na Kurešček.

Cerkev na Kureščku je bila ponovno pozidana pred desetimi leti in postaja vedno bolj pravo romarsko svetišče, v katerega prihajajo romarji iz Slovenije in tujine. Največ romarjev prihaja ob prvih sobotah in večjih praznikih. Pri Mariji, Kraljici miru, mnogi najdejo notranji mir, posebej v zakramentu sprave. Stene odprte kapele je akadem-

Kurešček ob začetku obnove (začetek devetdesetih let)

ski slikar Lojze Čemažar poslikals freskami, ki prikazujejo prizore iz zgodovine krščanstva na Slovenskem in nekatere osebnosti, mu-

čence iz druge svetovne vojne in po njej, ki so umrli pod komunističnim nasiljem in so posebej zaznamovali slovensko Cerkev.

Tomišelj

**Stopnice
kot nebeška lestev**

Zavetnik: Marija, Kraljica
presvetega rožnega venca
Cerkev: l. 1722
Župnija: l. 1904
Prebivalci: 900
Salezijanci: l. 1949
Župnik: Franc Stritar

»Če pogledamo iz Ljubljane proti Krimu, opazimo ob vznožju cerkev v Tomišlju, do katere vodi 125 stopnic. Tako ima vsak, kdor pride do cerkve, občutek, da je prišel na romanje. Že Valvazor v Slavi vojvodine Kranjske omenja cerkev, ki je bila stara Božja pot. Ob cerkvi Marije Tolažnice se je nabralo veliko zaobljubljenih podob in spominkov v zahvalo za prejete milosti. Nova cerkev je privabila še več romarjev. Cerkev krasijo lepe freske, ki predstavljajo čiščenje rožnovenske kraljice. Ta kip so okronali predniki in s tem izvolili Marijo za svojo kraljico.« (v: *Salezijanski vestnik* 6/1993)

ANTON KOŠIR

Rojen l. 1939 v Sodražici, sedaj upravlja romarsko cerkev na Kureščku in je profesor zgodovine na Gimnaziji Želimlje. Višji predstojnik slovenskih salezijancev v letih 1982–1988.

»Ko je Cerkev don Boska postavila na oltar, je tako uradno priznala slog njegovega življenja in apostolskega dela kot zanesljivo pot svetosti. Posebnost in veličina don Boska je v njegovem originalnem slogu vzgojnega dela. Don Bosko, vzgojitelj mladine, je odličan vzor in učitelj vsem, ki jim je zaupana velika odgovornost vzgojnega dela. Vzgoja mladine je bila vedno, danes pa to še posebej čutimo, temeljnega pomena za prihodnost človeške družbe in Cerkve. Don Boskov zgled je zato tudi danes sodoben in aktualen. V pismu iz Rima (1884) je don Bosko razkril svoja temeljna spoznanja o umetnosti vzgoje. Jedro tega njegovega sporočila je povzeto v stavku: *Ljubi tako, da boš ljubljen!* Ljubezen, s katero ljubi vzgojitelj, se mora izražati v drži dobrohotnosti, prijateljstva, zaupanja in domačnosti.« (v: *Sal. vestnik* 4/1983)

Marija se (iz Želimlje) vrača v svoj dom na Kurešček

Miklavževanje v Tomišlju

Salezijanska skupnost na Kodeljevem

Kodeljevo

V srcu Cerkve bom ljubezen

Zavetnik: sv. Terezija D. Jezusa

Začetki: l. 1919

(Salez. mladinski dom)

Cerkev: l. 1938

(posvečena l. 1965)

Župnija: l. 1960

Salezijanci: od začetka

Župnik: Mirko Rakovnik

Prebivalci: 4000

ZGODOVINA USTANOVE NA KODELJEVEM

Na začetku tridesetih let dvajsetega stoletja se je število obiskovalcev Mladinskega doma na Kodeljevem zelo povečalo. Na igriščih je bilo dovolj prostora za vse, kapela mladinskega doma pa je postala premajhna.

V istem času se je na Slovenskem zelo razširilo čaščenje sv. Terezije Deteta Jezusa, ki je bila leta 1925 razglašena za svetnico in postavljena za glavno zavetnico misijonov. Salezijanec dr. Josip Valja-

Poslanstvo

župnija,
dom za fante,
posebne naloge sobratov

Člani skupnosti

Mirko Rakovnik (župnik),
Peter Bogataj,
dr. Bogdan Kolar
(docent za zgodovino Cerkve
na Teološki fakulteti),
mag. Janez Vodičar
(profesor filozofije na
katoliških gimnazijah).

vec se zelo zavzemal, da bi bila načrtovana nova cerkev na Kodeljevem posvečena prav njej, saj bi mlada svetnica najlažje postala zgled za duhovno rast mladim, ki so se zbirali v Mladinskem domu. Ko je bila l. 1938 cerkev v glavnem zgrajena, je kmalu postala priljubljen kraj pobožnosti in osebne molitve ... Po vojni se je Ljubljana močno širila na skoraj nepozidano področje Kodeljevega, zato so pastoralni razlogi narekovali ustanovitev nove župnije. Leta 1971 sta bila dograjena še zvonik in portal, kar je cerkvi dalo značilno zunanjo obliko. Leta 1972 je cerkev dobila še urejeno župnišče in prostore za verouk.

Župnijska cerkev

sv. Terezija D. Jezusa – mala cvetka

Tone Bedenčič, novomašnik

Srebrna maša domačina Antona Bedenčiča

ŽPZ Kodeljevo skupaj z orkestrom in ŽPZ Rakovnik

SALEZIJANSKO DELO V ŽUPNIJI IN ZAVODU

Zgodovina salezijanskega dela na Kodeljevem po prvi svetovni vojni je bila zelo pestra in razgibana. Vsekakor moramo začetni vzgojni, pastoralni in pedagoški delom (glasba) starostne slovenskih salezijancev, Martinom Jurčakom ... Po vojni leta 1945 bila zaznamovana s strahom in negotovostjo, vendar so tudi v tem času dozoreli sadovi salezijanskega neutrudnega dela. Leta 1973 se je lahko župnija veselila svojega novomašnika Toneta Bedenčiča.

Dolgo časa je veljal naslov *Ob Ljubljani 34* kot tisti, kjer si dobil vse, kar je bilo potrebno za sodobni verouk (filmi, knjige, učbeniki, notni material, vmes pa še nabojne spominke in ...), seveda vse

pri neverjetno iznajdljivem in nepozabnem Vinku Furlanu. Ob dr. Valterju Dermoti, profesorju katehetike na Teološki fakulteti, je lahko v senci legendarnega sobrata Vinka Furlana in z mladimi strokovnimi močmi (Jože Bajzek, Tone Ciglar, France Škrabl) nastajal Katehetski center, ki je končno mesto in prostor potem našel v Rudniku.

Sedemdeseta leta dvajsetega stoletja so bila zaznamovana z razgibanim mladinskim delom. Sodobna kateheza je dobila svoj prepotrebni okvir in prostor v novem župnišču in v prizadevanju priznanih strokovnjakov na katehetskem področju (dr. Alojzij S. Snoj in dr. France Škrabl), ki sta bila drug za drugim župnika tu-

Utrinek z oratorija 1995

kajšnje župnije. Po slovenski osamosvojitvi je bila v zvoniku kodeljevske cerkve nekaj časa

75-let salezijancev na Kodeljevem; obisk škofa iz Lisieuxa msgr. Pierra Picana

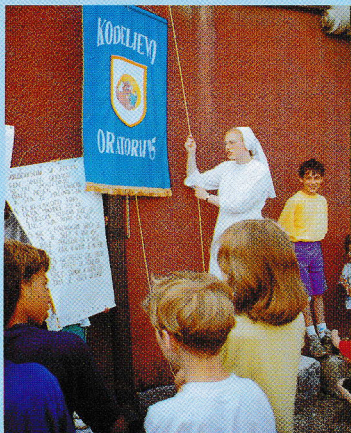

Nadškof A. Šuštar blagoslovja zvonove

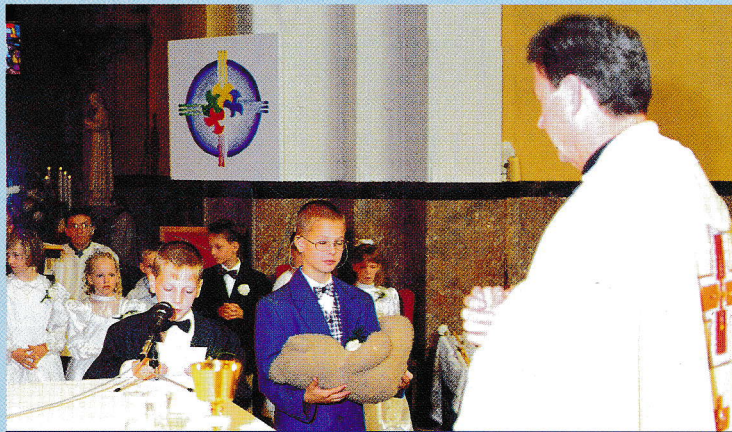
celo baza skavtske logistike pod vodstvom Rafa Pinose.

Potem se je na Kodeljevo s prihodom dr. Bogdana Kolarja naselila *zgodovina*. Tu je napisal doktorsko disertacijo in tu so nastajali njegovi številni prispevki v uglednih revijah in knjigah. Dolga leta sta na Kodeljevem bivala in ustvarjala legenda bolnišnične pastore Jakob Turšič in slikar Ciril Jerič. Vzgojno delo in delo za poklice je na Kodeljevem z veliko zagnanostjo začel Janez Žabot, in ustanovil t.i. *comunita proposta*. Iz dijakov, ki stanujejo v naši hiši, se je oblikovala lepa skupina, ki z nami salezijanci živi v prirčnem družinskem duhu. Njegovo delo nadaljuje mag. Janez Vodičar, hkrati pa s poučevanjem filozofije na škofijskih gimnazijah v Vipavi in Mariboru ter v Želimljem opravlja zahtevno vzgojno in pedagoško poslanstvo in piše doktorsko disertacijo.

V župniji pa hkrati z vsem tem dogajanjem poteka redna župnijska pastorela. Z običajnim veroukom in pripravo otrok in mladine na prejem zakramentov se župnijska pastorela sooča z vsemi sodobnimi izzivi in novimi možnostmi: poletni oratorij (50 otrok), nedeljski veseli popoldnevi, zimski počitniški tedni družin, poletni počitniški tedni za animatorje, ministrante in pevke, birmanski vikendi ...

s. Milka Anžič, sedaj misijonarka v Kambodži dviguje zastavo Oratorija

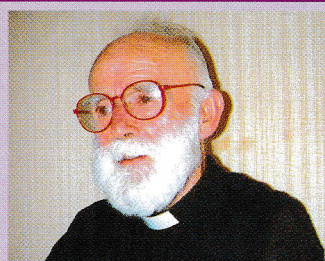
Prvoobhajanci na svoj praznik prinašajo darove, I. 2000

DENACIONALIZACIJA

Pravo travmo pa je na Kodeljevem predstavljalo kegljišče, ki si ga je v prostorih pod cerkvijo uredilo kegljaško društvo Slovan. Sodni postopek za ponovno vrnitev teh prostorov cerkvi je dobival že maratonske dimenzije. Ko je že vse z gledalo, da se bo ta pravda vlekla še v nedogled, je prišlo do nenadnega preobrata. Z nekaj *odškodnin* so bili kegljači pripravljeni takoj izprazniti kegljišče. 5. junija letos sta tako Janez Vodičar in župnik s krampom in *macolo* prebila pregradno steno med hišno kletjo in kegljiščem ter v znojnem in prašnem zmagoslavju *vzela* kegljišče v posest.

Sv. Janez Bosko s sv. Dominikom Saviem, delo Cirila Jeriča, SDB

PAVEL BERNIK

rojen 11. 1. 1917

v Škofji Loki

umrl 17. 7. 2000 v Indiji

Misijonar Indije (Slovenec z indijsko dušo), velik vzgojitelj duhovnih poklicev in njihov duhovni voditelj (vzgojil je več škofov in drugih predstojnikov). Ko je l. 1955 obiskal župnijo Seleno Koroškem (župnik Ivan Matko, salezijanec), se je začela akcija podpore misijonskim bogoslovcem. Iz te pobude je bilo do sledj podprtih že nad 1000 domačih (indijskih) bogoslovcev. Indijski sobratje, ki ga nadvse cenijo, so o njem že pripravili kratek življenjepis.

»Z Bogom sem se vedno pogovarjal poslovensko! ... Naše upanje so polna semenišča z duhovniškimi kandidati iz raznih plemen in tako se nam obeta nova evangelizacija, ki jo bodo vodili domači sinovi!«

Salezijanska skupnost na

Koroškem

NENADOMESTLJIV PRISPEVEK SLOVENSКИH SALEZIJANCEV

Po drugi svetovni vojni so se mnogi slovenski salezijanci znašli na Koroškem. Nisomirovali. Najdemo jih v taboriščih (Vetrinjš, Lienz, Špital ob Dravi), začasnih taboriščnih šolah, med izgnanimi slovenskimi otroki ... Nekateri so po nekaj mesecih oz. letih skupaj z drugimi begunci odšli proti Italiji, Kanadi, Argentini in v druge države sveta, kar nekaj pa jih je ostalo na Koroškem in prevzemalo delo po nekaterih koroških župnijah. Pri svojem zavzetem pastoralnem delu veljajo za začetnike nekaterih znamenitih misi-

Modestov dijaški dom v Celovcu, kjer so kar nekaj let skrbeli za vzgojo salezijanci

jonskih akcij: misijonske tombole, trikaljevske kolednike, podpore bogoslovcem v misijonih. Polnih 34 let (1957–1991) pa so delovali v Mohorjevem dijaškem domu (Mohorjev dom, Heimlinger, Marijanišče, Modestov dom). To pomembno delo za

Slovence na Koroškem sta začela dr. France Cigan in **Janez Rovanič** (že l. 1948 je v Globasnici začel **trikaljevsko koledniško akcijo za misijone**), nadaljevali pa mnogi drugi sobratje (skupaj 52), med drugim tudi sedanji beograjski nadškof Stanislav Hočvar. V tem obdobju je bilo v dijaški dom vpisanih prek 800 fantov, maturiralo jih je 335; izmed teh jih je bilo pozneje 14 posvečenih v duhovnike (med njimi tudi salezijanec Hanzej M. Rosenzopf, ki sedaj deluje med rojaki na Koroškem).

Salezijanci na Koroškem še vedno opravljajo svoje veliko poslanstvo: kot učitelji verouka na osnovnih šolah in Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu, kot duhovni voditelji slovenskih dijaških domov, kot skrbni upravitelji župnij Sele in Št. Primož, kot zavzeti misijonski navdušenci ...

Slovenski zamejski salezijanci l. 1962

Sele

Med dobrimi ljudmi

Zavetnik: Marija Pomočnica
Cerkev: l. 1960–64 (prva 1364)
Župnija: l. 1787
Salezijanci: l. 1952
Župnik: Štefan Krampač
Prebivalci: 700

Zanimivost: župnik *Ivan Matko* je salezijanskemu misijonarju Pavlu Berniku (Indija) prvi dal pobudo za akcijo: »*Podpiramo misijonske bogoslovce*«.

Sele – šolski projekt *Lipa*

»Ta planinski raj, naseljen z dobrimi ljudmi – zavednimi Slovenci, je kmalu po vojni privabil nekatere salezijance, da so поблиže spoznavali te lepote, te ljudi in radi

Kvančnikov križ ob cesti v Sele

Sprejem ministrantov v Selah, spomladi 2001

prisluhnili njihovemu nežnemu petju ... Hribovski ljudje, zasidrani med gorami, ki zakrivajo širok pogled, če se ne povzpneš nanje, ohranjajo kot sveto še vero in narodnost ... Čudovit planinski svet na široko odpira vrata vsakemu, ki želi širokih obzorij in občutiti domačnost sredi gora.« (*Salezijanski vestnik* 3/1995)

»Pod cerkvijo je župnijski dom – dvorana in štirje prostori za mladino, pevske vaje in razne posvete. To je selski kulturni dom. Gradnjo kulturnega doma so finančno

podprle tudi avstrijske oblasti. Oba oltarja, obhajilno mizo in deloma tabernakelj so s svojimi prispevki plačali selski otroci. Birmanski in krstni botri dajejo namreč otrokom darila za veliko noč. Sposebnim pismom so botre in botrce opozorili, da želijo namesto daril enakovredno vsoto v denarju. Tako je velika noč 1963 za otroke iz Sel ostala v hvaležnem spominu. Na njihovih skromnih žrtvah se vsak dan daruje evharistični Kristus – nedolžna žrtev.« (*Salezijanski vestnik* 3/1977)

Sele – šolski športni dan 2001

Prva skupina prvoobhajancev v župniji
Slovenski pastoralni center v Celovcu leta 1990

KRIŽ V SELIH

Leta 1489 so pridri v Sele Turki. Na mestu, kamor so prišli Turki, je stal lesen križ. Ljudska pripovedka pravi, da so Turki obtičali, ker je na tem kraju močvirje in se je konjem začelo udirati, da niso mogli naprej. Konji so padli na kolena. Voda, ki je tekla mimo križa in se je izlivala v močvirje, je postala krvavo rdeča. Zvon v zvoniku je začel sam zviniti. Turki so se obrnili, rekoč: *Sem nikoli več!* Prebivalci še danes čudno rešitev pred Turki pripisujejo Božjemu varstvu.

Sele – otroški pevski zbor

Ministranti – nogometaši: Sele, Radiše, l. 2001

Hanzej M. Rosenzopf med prvoobhajanci

Št. Primož

Salezijanci v Podjuni

Zavetnik: sv. Primož

Cerkev: Št. Primož, l. 1977

Župnija: pred l. 1490 (št. Vid)

Salezijanci: l. 1989,

Župnik: Anton Rozmarič

Prebivalci: 1300

Zanimivost: Sobratje tukajšnje skupnosti oskrbujejo župnijo Apače, slovensko skupnost v Spittalu, Slovenski pastoralni center v Celovcu, slovenske dijaške domove na Koroškem, poučujejo verouk na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu

Št. Primož v Podjuni je manjše središče v turistični občini Škocjan ob Klopinskem jezeru. Kljub majh-

nosti ima Št. Primož zaradi centralne lege na Zablaški ali Rikarski planoti zelo dobro infrastrukturo. Tu so ljudska šola, sedež Slovenskega prosvetnega društva Danica, dvojezični otroški vrtec ...

Pastoralno delo v župniji in okolici je zelo živahno. Poleg rednega dela se duhovnik Hanzej s skupino mladih zelo zavzema za delovanje na področju misijonskega prostovoljstva: že dvakrat so bili pri misijonarki s Zvonki Mikec HMP v Angoli; živahno pa je tudi za don Boskov praznik: tudi letos so 27. januarja prav v Št. Primožu organizirali v sklopu dejavnosti katoliške mladine svoj *balanca* turnir, na katerem se je zbralo osemnajst moštev iz desetih župnij. Zmagala sta predstavnika župnije Globasnica (proti domačinoma), po maši pa je škof E. Kappelari zmagovalcem izročil priznanja.

Pri mladinskem bogoslužju.

DR. FRANC CIGAN

Črensovci, 1908 – 1971

Koroška ga je ob njegovi smrti imenovala za »svojega največjega pevca zadnjih let!« V zgodovini slovenske glasbe velja kot eden največjih raziskovalcev in zbiralcev koroške ljudske pesmi, pa tudi za zelo ustvarjalnega (njegov glasbeni opus obsega 1000 skladb), za ustanovitelja mnogih koroških zborov, za skromnega človeka, spoštovanega duhovnika ter zelo dobrega vzgojitelja in režiserja.

»Živimo v velikem času in nihče nima pravice, da bi bil povprečen. Intenzivno bom gojil notranje življenje. Zato bom vstajal eno uro pred mašo, da bom mogel zbrano in zavestno opraviti duhovniške molitve, ki jim bom dodal obnovo zaobljub ... Don Bosko obseja pietizem in navadarstvo. On meri pobožnost po delu: če si poslušen, požrtvovalen, delaven, potem si pobožen. Pobožen človek rad govori z Bogom, pa tudi o Bogu. Sicer je znamenje, da nima Boga v sebi!« (v: Zvon Marije Pomočnice 2/1971)

Poslanstvo

župniji Mužlja
(z Ečko, Belim Blatom
in dijaškim domom),
in župnija Beograd,
posebne naloge sobratov

Člani skupnosti

Ciril Zajec

in Franc Šenk (Beograd),
Stanko Tratnjek,
Stojan Kalapiš
in Janez Jelen (Mužlja).

Diaspora

Delo v Mužlji (Vojvodina), Beogradu (Srbija) in Podgorici (Črna gora) spada k poslanstvu ljubljanske salezijanske inšpektorije v *diaspori*. Salezijanci smo začeli svoje misijonsko delo v diaspori, na našem *jugu*, kakor smo ga imenovali, v letu 1938 na Kosovem v Uroševcu (Jože Radoha), leta 1947 pa pravzaprav po celotni Srbiji s sedežem v Nišu (Vekoslav Katelic)«

Mužlja

Banat - Vojvodina
Prostranost panonskih polj

Zavetnik: Marijino ime
Cerkev: l. 1895
Župnija: l. 1909
(duhovnija l. 1899)
Katoličani: 7000
(predvsem Madžari)
Salezijanci: l. 1965
Župnik: Stanko Tratnjek

Opazamo, kako so tolike žrtve in molitve salezijanskih pionirjev na duhovno silno trdi banatski zemlji – ki je v gospodarskem smislu sicer zelo rodovitna – začele prinašati že tudi sadove. Najlepši sad so duhovni poklici. Prvemu župniku Jožefu Tkalcu so se v Mužlji pridružili še: Štefan Zorko, Tone Horvat, Srečko Golob, Janez Maršič, Janez Jelen, l. 1987 po posvetitvi za duhovnika pa domačin bolgarske narodnosti iz Belega Blata Stojan Kalapiš. Ko se je Tkalec Jožef zaradi bolezni moral umakniti v Želim-

Pogled z Mužljanskega zvonika na nastajajoči internat za fante

Praznik Rešnjega Telesa v župniji Ečka

Mužljanski skavti

Ije, je bil kljub bolezni še vse do konca življenja tesno povezan z Mužljo: pripravil je celo vrsto odličnih prevodov slovenskih šmarnic v madžarščino: napisal pa je tudi lastne šmarnice pod značilnim naslovom *Pomočnica kristjanov*.

POSLANSTVO V ŽUPNIJI

Številke (krsti, poroke, obhajila, birme, pogrebi) kažejo, da je v Mužlji zelo pestro versko življenje (leta 2000 je bilo 80 krstov, 60 prvoobhajancev, 55 birmancev, 28 porok in 129 pogrebov). Vidi se, da je kljub vojni (1991–1999), ko se je v tujino odselilo veliko mladih družin in so ostali večinoma le starejši (število vernikov je v zadnjih tridesetih letih

padlo za kakih 1500), še vedno precej krstov – žal pa je pogrebov več. V letu prihoda salezijancev je bilo sorazmerje najbolj ugodno. Stanje v drugih katoliških župnijah je veliko bolj kritično.

DRUGE SALEZIJANSKE DEJAVNOSTI

Brez pretiravanja lahko rečemo, da ima danes župnija Mužlja izredno razvejano dejavnost s številnimi temeljnimi skupinami in gibanji. Naj jih naštejemo:

ministranti, mladinski pevski zbor, don Boskovi sotrudniki, ognjiščarji, vikendaši (hétvégesek) – krščansko gibanje mladih zakoncev, ki se dejavno vključujejo v župnijsko delo, skavti ... Središče vodinskih skavtov madžarske na-

rodnosti je prav v Mužlji, vodi jih naš sobrat Stojan. Deluje tudi svetopisemska skupina, medjugorski molivci, pa tudi karitativna skupina, ki ima v teh revnih razmerah velikokrat premalo sredstev za pomoč. Janez skrbi za bolnike doma in v bolnišnicah in jih po možnosti oskrbuje z manjšimi zdravili, Stanko pa vodi tudi gospodarske zadeve in skrbi za nove poklice. Že tretje leto smo imeli poletni oratorij, ki so ga zelo uspešno vodile hčere Marije Pomočnice in animatorji. Seveda imamo tudi redni verouk, vsakoletno pripravo na zakon (edini v Banatu), kakor tudi mesečno pripravo na slovesni krst, ki je prvo nedeljo v mesecu.

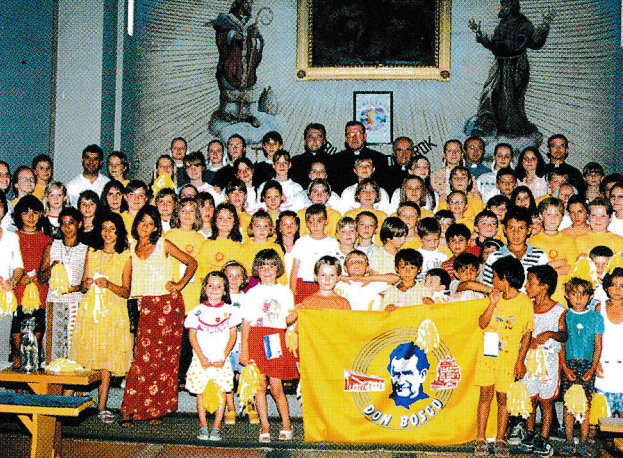
Je pa še ena dejavnost, ki je čisto v don Boskovem duhu: inter-

Sprejem novih skavtov v Mužlji

Utrinek z oratorija 1999

Udeleženci oratorija 2000, sodelovale so tudi sestre HMP

Obljube prve skupine don Boskovih sodelavcev v Mužljji spomladi 2001

nat za srednješolce in študente. V ta namen gradimo stavbo, ki smo jo pokrili 29. septembra letos. Na ta način bi želeli mladim, ki od daleč prihajajo v zrenjaninske šole, nuditi ne le stanovanje, ampak tudi versko in npravno vzgojo.

Zrenjaninski škof LASZLO HÚZSVÁR je ob posvečenju našega prvega stalnega diakona Sándor Zoltána v Mužljji, dne 12. septembra 2000, med kosilom pri Zlatem klasu dejal nekako takole v spodbudo novemu diakonu, salezijancem in vernikom:

»Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil slovenskim salezijancem, ki že vse od leta 1965 uspešno delujejo tukaj pri nas v Vojvodini. V duhu don Boskove ka-

rizme so si pridobili naklonjenost ne le Mužljancev, ampak tudi drugega prebivalstva, saj so v najtežjih letih vojne ostali na svojem mestu in vestno skrbeli za zau-pnane jim vernike, zlasti pa za bolnike in mladino. Za to herojsko delo dolgoletnega služenja naši škofiji se jim želim še posebej zahvaliti.

Lahko rečemo, da je tudi prvi stalni diakon v Vojvodini kot žlahtni sad njihovega vsestranskega delovanja – pa tudi sad versko in narodnostno zavedne Šandorjeve rodovine. Nesmemo pozabiti, da vsa ta rodovina zgledno sodeluje v župniji na različne načine. Naj vas vse, dragi salezijanci in tudi mužljanski verniki, obilno blagoslavlja Marija Pomočnica.«

Podružna cerkev sv. Dominika Savia

Značilen motiv panonskih ravnin v okolici Mužlje

Značilna obleka panonskih krajev v Vojvodini

Župnišče v Beogradu, ob njem je cerkev

Beograd Karaburma

Zavetnik: sv. Jožef delavec

Cerkev: l. 1991

Župnija: l. 1968

(začetki l. 1965)

Salezijanci: od začetka

Župnik: Ciril Zajec

Področje župnije sv. Jožefa na Karaburmi je delavsko naselje z okrog 200.000 prebivalci. Na področju Karaburme smo začeli delovati 1965. leta. Župnija je tipično mestna, diasporska. Verniki so Hrvatje, Slovenci, Madžari, Albanci. Bogoslužni jezik je hrvaški, govorni srbski. Temeljno poslanstvo žup-

nije in nadškofije je danes ohranjanje obstoječega.

Ljudje se radi zbirajo v cerkvah in na cerkvenih slovesnostih, ker jim to daje občutek varnosti in številčnosti.

Slovenski salezijanci so v 63 letih delovanja v diaspori sezidali 5 cerkva: Priština (Jože Bakan), Podgorica (Jože Bakan, Nikši) (Ciril Zajec), Beograd (Ciril Zajec) Mužlja – sv. Dominik (salezijanska skupnost). Skupaj je v diaspori delovalo nad 30 sobratov, od tega jih je 18 že rajnih, trenutno pa v diaspori deluje osem sobratov; poleg njih pa še eden v Prištini in dva v Skadru, ki pa spadajo v drugo inšpektorijo.

V diaspori sta tudi dva »salezijanska« nadškofa. V Baru msgr. Zef Gashi in v Beogradu msgr. Stanislav Hočevar.

Jubilejni križ na Karaburmi, l. 2000

Župnijska cerkev sv. Jožefa

Msgr. STANISLAV HOČEVAR

*Beograjski nadškof
in metropolit.*

*Rojen l. 1945 v Škocjanu
na Dolenjskem.*

*Višji predstojnik
slovenskih salezijancev
v letih 1988–2000.*

»Rakovniško svetišče Marije Pomočnice je duša in srce življenja in poslanstva slovenske salezijanske skupnosti. .. Za geslo svoje nove službe sem izbral drugo vrstico Psalma 100, ki pravi: *Služite Gospodu z veseljem!* Ta vrstica povzema vse moje dosedanje izkušnje in ves moj načrt za prihodnost. Vgrbu je harfa, čudovito glasbilo, ki povezuje nebo in zemljo, s svojimi sedmimi strunami govori o občestvu, o polnosti, o harmoniji, o zbiranju in ubiranju. Zvezda, ki je v zgornjem delu ščita na modri podlagi, je tista velika morska zvezda, zvezda nove evangelizacije, Marija, ki je na začetku nove zaveze. Ona vedno vsem kaže pot. Ona govori, da je vera resnični blagor, ki odpira nove svetove. Moja pastirska palica ima oljčne vejice in križ. To je jasno sporočilo, ki sem ga izrazil že v pobudi *Mir tebi, Balkan!* Mislim, da je dar, ki ga smem darovati drugim, mir srca, mir krščanskega občestva, mir sožitja, mir upanja.« (v: *Salezijanski vestnik* 3/2000)

Salezijanska skupnost na

Notranjskem

Cerknica

Ko vsak najde kaj zase!

Zavetnik: Marijino rojstvo
Cerkv: L. 1482 (prva v 9. st.,
L. 1472 požgana)
Župnija: L. 1247, pražupnija
Prebivalci: 5000
Salezijanci: L. 1947
Župnik: Jože Vidic

Cerknica leži v središču No-
tranjske, ob cerkniškem presihajo-
čem jezeru. Dolino na jugozahodu
obdajajo Javorniki, na vzhodu se
dviguje Slivnica.

S prihodom župnika Jožeta
Vidica se je začelo bolj načrtno
delo za mladino. Urediti pa je
bilo potrebno tudi župnijsko
cerkev in vse podružnice. Hlev
poleg župnišča smo uredili za
verouk in počasi se je zbirala
tudi mladina. S potrebami so ra-
sli novi prostori. Tako je leta
1991 lahko začel delovati mla-
dinski center, ki je registriran
tudi pred državo.

PROGRAMI ŽUPNIJE IN SALEZIJANSKEGA MLADINSKEGA CENTRA

V mladinskem centru je precej
različnih skupin, ki tu najdejo pro-
stor in primerno okolje za svoje de-
lovanje.

Velik poudarek je na *glasbi*. Za-
čelo se je z zbori: ministrantski,
otroški, mladinski mešani zbor (te
tri vodi Daša Joželj), Tadej Podob-
nik pa vodi starejši zbor in orkester
s 23 člani.

Poslanstvo

župnije Cerknica
s Salezijanskim mladinskim
centrom,
Grahovo,
Unec

Člani skupnosti

Jože Vidic,
Drago Gačnik,
Marko Košnik (Cerknica),
Metod Lampe (Grahovo),
Franc Vidic (Unec).

V župniji je *Župnijski pastoral-
ni svet*, v katerem so zastopniki
vseh dejavnosti in člani iz posa-
meznih vasi. Pomaga pri načrtova-
nju pastoralnega dela v župniji.

Birmanci se leto in pol vsakih
štirinajst dni z animatorji po sku-
pinah pripravljajo na birmo. V sk-
lop priprave spadajo tudi petdnev-
ne duhovne vaje na Uskovičev me-
secu avgustu.

Veselo dvorišče imenujemo
srečanja, ki jih katehistinje ob so-
delovanju animatorjev pripravljajo
za otroke od četrtega leta do tretje-
ga razreda. Ob pesmi, molitvi ter
ročnih spretnostih se vsaj petkrat
na leto zbere nad 70 otrok in do 30
animatorjev. Za animatorje priteg-
nemo veroukarje iz 5., 6. in 7. raz-
reda. Tako dobijo prve izkušnje ani-
miranja. Kasneje se vključujejo v
Šolo za animatorje in se udeležijo
Uskovniških tednov, da izpopolni-
jo svoje znanje in se usposobijo za
animatorje raznih skupin.

Ministranti. *Vsako leto v okto-
bru sprejemamo nove ministrante
v skupino ministrantov, ki šteje
okrog 60 članov. Od letos imajo
mlajši ministranti tudi svoj zbor,
starejši pa se vključujejo v mladins-
ki zbor.*

Vsak mesec enkrat je v SMC Cerknica *leselo dvorišče* za najmlajše

Redna srečanja za bolne in ostarele

Zakonske skupine. V župniji deluje pet zakonskih skupin in skupno čez 40 parov. Vsaka skupina se srečuje enkrat mesečno in pod vodstvom župnika ali kaplana ob Svetem pismu in pogovoru pogloblja svoje duhovno in družinsko življenje.

Šola za zakon. Že tri leta se odvija tudi Šola za zakon pod vodstvom zakoncev Godeša z

Rakeka. Od 6 do 8 parov se srečuje vsakih štirinajst dni po dve uri.

Poleg teh delujejo še *druge skupine*: šola za kitaro, biblična skupina, molitvena skupina, dramska skupina, lutkovna skupina, tečaj italijanskega jezika, skupine za samopomoč (tri leta so se voditelji šolali za vodenje skupin starih za samo-

pomoč; organizirani so v društvo *Zimzelen*), župnijska karitas Cerknica (začela je l. 1991, ko so prišli begunci iz Jugoslavije), skupina staršev za preventivno vzgojo, skavtska skupina Cerknica 1 (okrog 90 članov - delo skavtov postaja čedalje bolj organizirano, manjka le starejših voditeljev), mladinska skupina ...

Že dolga leta župnik Jože skrbno dela z ministranti

Malokje v Sloveniji imajo *Ministrantski pevski zbor*

Otroški pevski zborna dekanijški reviji pevskih zborov maja 2001

Slovesen sklep verouka za cerkniške osmošolce

Stevilni programi za cerkniške otroke in mladino se dogajajo na Uskovnici

Razvejano delo s skavti – obljube volčičev na Uskovnici I. 2001

MLADI SO DOBRODOŠLI

Klubski del mladinskega centra je odprt vsak dan od treh do devetih, razen obsredah. Ob koncu tedna pa je odprt do enajstih zvečer. Zbere se do 200 mladih. Mladi ima jo za SMC ustaljen izraz *farovž*. Tu

lahko preživijo prosti čas, zato mnogi otroci pridejo tudi pred veroukom, da se skupaj poveselijo ob biljardu, ročnem nogometu, namiznem tenisu ali pa v dvorani igrajo notranji nogomet. Posebej živahno je konec tedna in ob večernih urah. Za cerkniško mladino je mladinski center kraj srečevanja, skupnega preživljanja prostega časa, vključevanja v razne skupine. To jim pomaga, da svoja mlada leta

posvetijo tudi delu za druge in stem najbolj bogatijo sebe. V mladinskem centru je vedno navzoč eden od salezijancev; pomaga pa tudi civilnik na služenju vojaškega roka.

V prostorih mladinskega centra poteka tudi reden verouk, ki ga poučujeta tudi dve katehistinji. Začnemo že z otroki, starimi pet let – *Sončni žarek*. Na tak način se starši in otroci že zgodaj vključujejo v versko dogajanje župnije.

Vsi cerkniški skavti – skavtska skupina Cerknica 1. (I. 2001)

USKOVNICA

Župnija Cerknica in mladinski center sta tesno povezana tudi s kočjo na Uskovnici – Pod Robom. Tu zadnja leta taborimo s skavti volčiči, sem prihajajo na duhovne vaje ali počitnice različne skupine, še posebej v poletnem času. Letos so bili tam poleg skavtov deset dni tudi birmanci in več dni tudi zakonske skupine. Odkar ima kočja tudi električno razsvetljavo in je dobro vzdrževana, je bivanje skupin prijetnejše. Mnogi mladi se poleti udeležujejo tudi t.i. Uskovniških tednov. Poleg teh je naša skupnost povezana tudi s Postnimi duhovnimi vajami. *(glej poglavje o Salezijanski mladinski pastoralii!)*

Grahovo

Zavetnik: Marijino
brezmadežno spočetje
Cerkev: l. 1992–2000
(prva vsaj l. 1526,
24. 11. 1943 požgana)
Župnija: l. 1871
Prebivalci: 900
Salezijanci: l. 1970
Župnik: Metod Lampe

Župnik v Grahovem Metod Lampe

FRANCE BALANTIČ

Rojen je bil 29. 11. 1921
v Kamniku.
24. 11. 1943 je ob napadu
partizanov zgorel
v Grahovem;
tu je tudi pokopan.
23. 11. 1990 je bil pred
osnovno šolo v Grahovem
odkrit njegov spomenik,
na pokopališču pa urejen
skupni grob.

SONET IX

Spoljubom Tvojim varen bom povsod,
ne šteješ v zlo molitev mi izdavljenih,
za zdravje jok mi daš ko grenek plod,
ne vprašaš za račun o dneh zapravljenih.

Lepota! Ti. Poznam Te skoz tančico
solza' kot sonce skoz žareč oblak,
spoznal sem, revež, zlato Te pšenico,
za glad do zdaj drobil sem ovsenjak.

Ti si nebo in zemlja, jaz pa volil
odpadke zvezd in sadja sem lupine,
krvav izpraskal sem se iz zablod.

In vendar si za pevca me izvolil.
Če hočeš, da bom Tvoj in poln vedrine,
pokličli k soncu me na sinji prod.

Zanimivost: nova cerkev;
najbolj zaslužen za postavi-
tev nove cerkve v Grahovem je
sedanji grahovski župnik Me-
tod Lampe, ki je hkrati s pri-
pravo načrtov, z *romanji* od
urada do urada, začel tudi na-
porno pot zbiranja sredstev in
osveščanja krajanov za pod-
poro. Številne slovenske žup-
nije so grahovski skupnosti
pokazale solidarnost.

Unec

Zavetnik: sv. Martin, škof
Cerkve: l. 1615 (prvavsaj l. 1526)
Župnija: l. 1876
Prebivalci: 850
Salezijanci: l. 1971,
Župnik: Franc Vidic

V župniji delujejo naslednje skupine: mladinska z imenom *Far-*

na mladina, ki ima poleg rednih srečanj v programu tudi: organizacijo misijonske tombole, postavljanje jasic, udeležuje se uskovniških tednov za animatorje, postnih duhovnih vaj, animatorji vodijo birmanske skupine in skupne počitnice z otroškim pevskim zborom in ministranti na Uskovnici, nekateri sodelujejo pri mešanem pevskem zboru, berejo berila pri maši, se udeležujejo predavanj Šole za življenje. Delujeta tudi otroški in mešani pevski zbor, kiso-

delujeta vsak pri eni nedeljski maši. Oba zbora se vsako leto udeležita revije dekanijskih pevskih zborov ... V župniji je tudi župnijski pastoralni svet, pa ministranti, skupina za samopomoč (v svojih srečanjih redno vključuje molitev za duhovne poklice) in župnijska karitas, ki dvakrat letno obišče bolne in ostarele (za božič in veliko noč), zanje v župniji organizira srečanje, izdeluje adventne venčke in božične ter velikonočne voščilnice.

Mešani pevski zbor z opernim pevcem – domačinom Jožetom Oblakom in zborovodkinjo Zalko Meden Čušin

Blagoslov obnovljene Marijine kapelice na Perišču

Ob blagoslovu župnijske Slomškove dvorane novembra l. 2000.

Zlata maša Vojka Seljaka

Srečanje bolnih in ostarelih maja 1994

RUDOLF MAISTER

*General in pesnik. Rodil se
je l. 1874 v Kamniku, umrl pa
leta 1934 na Uncu*

Rodil se je v Kamniku, nižjo gimnazijo je obiskoval v Kranju, vojaško akademijo pa na Dunaju. Med I. svetovno vojno je bil poveljnik zaledja na Spodnjem Štajerskem in 23. novembra s slovenskimi prostovoljci ubranil Maribor, da je tako pripadel tedanji Jugoslaviji. L. 1920 si je z vsemi svojimi močmi prizadeval za ugoden rezultat na plebiscitu na Koroškem in načeloval razmejitveni komisiji pri določanju meje med Italijo in Jugoslavijo. Ker se je njegova mati po očetovi smrti preselila na Uncu k svoji sestri, se je general Maister zelo rad zadrževal na Uncu, še posebej poleti. Z Unčani sicer ni imel veliko stikov, toda imeli so ga radi, ga spoštovali in občudovali, ker je toliko naredil za slovenski narod. Umrl je na Uncu l. 1934.

Poslanstvo

župnija z don Bosko centrom v Podgorici, pomoč v Nikšiću, oskrba razkropljene katoliške skupnosti po vsej daljni okolici Podgorice

Člani skupnosti

mag. **Andrej Baligač**,
Rudi Tisel in Jože Zabret,
Podgorica
*(Rudi Borštnik in Janez Mirtek,
začasno v Skadru, Albanija)*

Podgorica

Zavetnik: Srce Jezusovo
Cerkev: l. 1969 (prejšnja
po vojni porušena)

Župnija: l. 1903

Salezijanci: l. 1966

Župnik: Andrej Baligač

Zanimivost: obsega okrog
5000 km², kakih 2500 večino-
ma albanskih vernikov, od tega
skoraj tretjina mlajših od 18 let.

»KARKOLI STE STORILI ...!«

Nedeljske maše so v hrvaškem in albanskem jeziku v župnijski cerkvi in na podružnici, dvakrat v mesecu pa tudi v privatni hiši in v sosednji župniji v Nikšiću, ki jo salezijanska skupnost iz Podgorice soupravlja. Redni verouk je organiziran na več krajih v župniji. Večina od sto dvajsetih obiskovalcev verouka prihaja k župnijski cerkvi. Bolj oddaljeni imajo verouk tudi v

drugih krajih Podgorice in v okolici. Na Kararicki gori in v Spuzu se verouk poučuje v privatni hiši. Kljub težkim pogojem število veroukarjev počasi narašča. V pripravi je tudi izgradnja nove kapele in veroučne učilnice. Na tretji postojanki je verouk v kapeli na pokopališču. Povsod se tedensko zbirata po dve skupini. Potrebe in oddaljenost pa so pokazale, da bo potrebno začeti z veroukom še na enem mestu pri podružnični kapeli. Verouk poučujejo župnik, kaplana in katehistinja, birmanske skupine pa vodijo tudi animatorji.

V župnijski cerkvi pojeta dva pevska zbora (v albanskem in hrvaškem jeziku), ki ju vodi sestra organistka. Zaživela je skupina bralcev pri bogoslužju.

Prav tako so pomemben del župnijske skupnosti ministranti. Triindvajset jih je, pripravljajo pa se že tudi novi. Tudi po njihovi zaslugi so bogoslužja veliko lepša in bolj doživeta.

Župnijska karitas je ustanovljena 1999. leta v okviru karitasa barske nadškofije. V času vojne (1990–2000) v sosednjih deželah je na področju delovanja pod-

Srečanje mladih ob prazniku Dominika Savia (s škofom Gashijem in predstojnikoma L. Dobravcem in A. van Heckejem)

Birmanci 2001, s škofom Zefom Gasijem

goriške karitas našlo zavetje 18000 beguncev. Mnogi so prosili in dobili pomoč od karitasa. Razen pomoči beguncem vsa leta spremljajo in nudijo pomoč raznim skupinam krajanov: invalidom, osamljenim starim ljudem, prizadetim, materam samohranilkam, obubožanim družinam na robu preživetja in drugim ljudem v različnih velikih težavah in potrebah. Eden od programov je tudi pomoč osnovnošolskim otrokom. V okviru karitas deluje patronažna služba, ki pod vodstvom sester skrbi za 60 ostarih ljudi.

DON BOSKO CENTER

V župniji je zelo dejaven salezijski mladinski center z imenom

Don Bosko center. S svojimi aktivnostmi na področju mladinske pastoralne združuje veliko število mladih iz okolice.

Dvakrat letno organizira desetdnevni oratorij za otroke, romanja in spoznavanje pomembnih krajev v okolici, organizira vesele večere ob glasbi za vse mlade (način iskanja stika z oddaljenimi), pripravlja kulturne prireditve in razstave mladih umetnikov.

Sodeluje v cerkvi pri pripravi jaslic, drugih simbolov in prireditev za razne priložnosti. Pripravlja duhovna srečanja za ministrante in mladino. Seveda brez športa, ki je zelo učinkovito sredstvo vzgoje in medsebojnega povezovanja, pri mladih ne gre. Zato *Don Bosko center* (DBC)

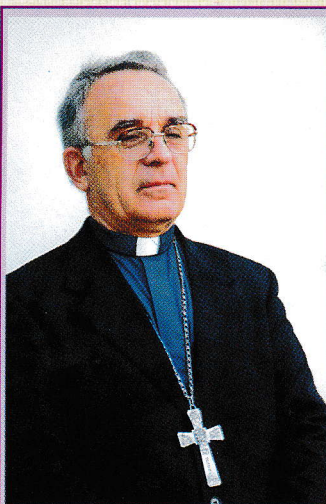
organizira razne prireditve in turnirje (tudi sodelovanje na mednarodnih športnih igrah salezijske mladine PGS). *Motormladinskega centra* so številni animatorji, ki se na rednih sestankih – šoli animatorjev – usposabljaajo za delo med mladimi. Zadolžitve imajo razdeljene na več skupin: pomoč pri učenju, liturgija, voditelji ministrantskih skupin, prireditve in gledališče, simboli, priprava predstavitev centra na internetu in delo z računalniki. Začetek tega šolskega leta je tudi začetek izhajanja glasila *Don Boskove novine*. Naloga animatorjev skupaj z njihovim voditeljem Rudijem je, da niso le sami dobri kristjani in zrele osebe, ampak da to pomagajo doseči tudi drugim.

Animatorji ob srečanju s predstojnikom L. Dobravcem, 2001

Srečanje ministrantov in veroukarjev 7. in 8. razreda cele Črne gore (podelitev diplom), aprila 2001.

MSGR. ZEF GASHI

Nadškof v Baru, Črna gora (rojen l. 1938 na Kosovem). 22 let je bil župnik v Prištini, šest let direktor Narodnega katehetskega instituta v Skadrju, Albanija.

»Navzočnost in dejavnost salezijancev v Janjevu in Pešteru (Kosovo) v letih mojega otroštva sta neposredno vplivali na odločitve za redovniški in duhovniški poklic. Njihovo delo z otroki in mladimi me je navdušilo za salezijanski ideal. To metodo dela z mladimi, ki temelji na don Boskovem preventivnem vzgojnem sistemu, bom uporabljal še naprej v svojem škofovskem in apostolskem poslanstvu ... Za škofovsko geslo sem si izbral misel *Iustitia et pax (pravičnost in mir)*. Živimo v svetu, kjer je veliko nepravilnosti. Pravičnost je osnova dobrih odnosov med ljudmi. Kjer ni miru, tam manjka vse. Mir je osnovni pogoj za sožitje. Zaradi tega želim, da bi bilo moje poslanstvo popolnoma v službi teh dveh stebrov, na katerih temelji stavba sožitja in človeškega razumevanja.« (v: *Salezijanski vestnik* 5/1998)

Cerkev sv. Cirila in Metoda v Nikšiću

V klubu Don Bosko centra

V okviru DBC je že od začetka navzoča ideja, da je potrebno mladim zaradi njihove specifične situacije, neizobraženosti, skromnih delovnih navad, omogočiti mesto in način, da do tega tudi v življenju pridejo. Zato je že od začetka dela salezijanske skupnosti v Podgorici navzoča ideja o *izobraževalnem centru* za mlade. Tu naj bi si mladi na različnih tečajih pridobili neformalno izobrazbo in tako bili bolj zanimivi za delodajalce. V ta namen že nekaj let potekajo razni tečaji jezikov, računalništva in nekaterih drugih

Mladi v Don Bosko centru

Mladi Don Boskovega centra sodelujejo pri bogoslužju

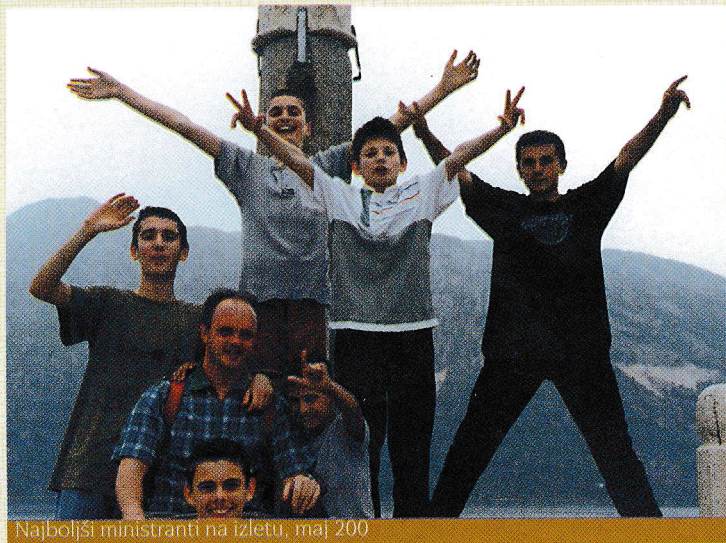
dejavnosti. Že tri leta pa salezijanska skupnosti v Podgorici čaka na dovoljenje, da bi vsem tem mladim omogočila izobraževanje v njim dostojnih prostorih. Žal črnogorska država za zdaj za to nima posluha.

Ob teh in obmožnih drugih dejavnostih in duhovnosti vsak lahko najde samega sebe. Je pa povabilo tudi drugim, da se dejavno vključijo v življenje župnijske skupnosti.

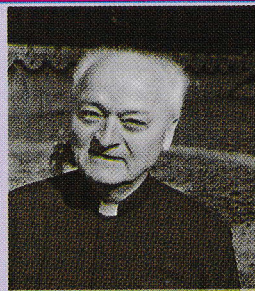
Mirno sprejemamo dejstvo, da hočemo veliko, zmoremo malo in da bomo z velikim naporom dosegli pičle uspehe.

Nosh Gjollaj deluje v Pristini, Kosovo

Najboljši ministranti na izletu, maj 200

RUDI BORŠTNIK

Rojen 1. 1923 v župniji Št. Jurij pri Grosupljem, ravnatelj salezijanske skupnosti v Skadru, Albanija.

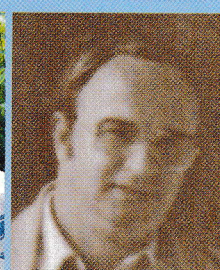
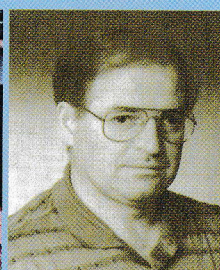
Višji predstojnik slovenskih salezijancev v letih 1976–1982.

»Ko izražamo svojo hvaležnost Bogu, Mariji Pomočnici in don Bosku za vse dobrote, ki smo jih bili do sedaj deležni salezijanci, Hčere Marije Pomočnice, sotrudniki in ves slovenski narod, ne pozabimo tistih, ki so največ pripomogli k temu, da so salezijanci prišli na Rakovnik. Naj omenim še prav posebej kanonika Luka Jerana in kateheta Janeza Smrekarja. Osemnajst let pred smrtjo našega ustanovitelja je Luka Jeran sam obiskal salezijanske ustanove v Turinu, prejel iz don Boskovih rok življenjepisa Dominika Savia in ga začel objavljati v Zgodnji Danici... Ko beremo kroniko 'salezijanskega' Rakovnika, zlahka ugotovimo, da so Slovenci 30 let živeli pravo adventno obdobje v pričakovanju salezijancev: naravnost zahtevali so jih v svojo domovino. Kanonik Luka Jeran in katehet Janez Smrekar sta tako razgibala in navdušila vplivne osebe in široko javnost slovenskega ljudstva, da se je vrhovni predstojnik Mihael Rua (op. ur. prvi don Boskov naslednik in sedaj že razglašen za blaženega, dvakrat je bil tudi v Sloveniji) moral skoraj deset let braniti pred 'nasilnimi' prošnjami.« (v: *Salezijanski vestnik* 1/1977)

INŠPEKTORIJA SV. CIRILA IN METODA, LJ

Legenda:

- sedež skupnosti
- druge navzočnosti sobratov
- dom srečanj

Sobratje slovenskega rodu širom sveta

SOBRATJE SLOVENSKEGA RODU V DRUGIH INŠPEKTORIJAH:

ARGENTINA:
Franc Barle
Štefan Burja
Jurij Langus
Ambrož Lipovec
Janez Lužovec
Adolf Povalej
Anton Prešeren
Jože Repovž – inšpektor
Anton Rant
Martin Štuhec
Daniel Vrečar

AVSTRIJA:
Jože Jakše
Ciril Kump

BRAZILIJA:
Alojz Zver

ČILE:
Anton Gril
Bogomir Jerala
Franc Petek

ITALIJA:
Jože Bajzek
Viktor Godnič
Štefan Horvat
Alfred Jug (Ughi)
Danijel Lestan
Stanko Živic

KANADA:
Ivan Dobršek
Miroslav Flac

ŠVICA:
Štefan Pintarič

MISIJONARJI:

Avgust Horvat
in Jože Mlinarič - Burundi
Danilo Lisjak
in Vinko Poljanšek - Belgijski Kongo
Franc Zajtl - Egipt
Ludvik Zabret
in Ivan Kešpret - Indija
Jožko Kramar - Papua Nova
Gvineja
Stanko Pavlin - Hong Kong
Ernest Saksida - Brazilija

SOBRATJE (ZAČASNO) V DRUGIH INŠPEKTORIJAH:

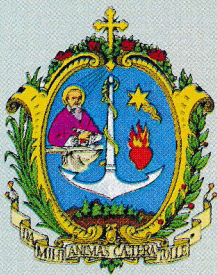
Janez Mirtek
in Rudi Borštnik (Skadar, Albanija),
Nosh Gjolak (Priština, Kosovo),
Stane Okorn (Hamilton, Kanada).
Škofa:
msgr. Zef Gashi (nadškof v Baru,
Črna gora)
in msgr. Stanislav Hočevan
(nadškof v Beogradu, Jugoslavija).

• Mužlja

• Beograd

• Podgorica

Salezijanska družina v Sloveniji

DON BOSKOVI SALEZIJANCI – SDB

V Sloveniji 15 skupnosti (*glej to številko Vestnika*)

DON BOSKOVI SOTRUDNIKI – DBS

center Rakovnik I.
center Emavs – Rakovnik II.
center Sodražica
center Šentjošt
center Maribor
center Mužlja

HČERE MARIJE POMOČNICE – HMP (SALEZIJANKE)

skupnost Ljubljana – inšpektorija
skupnost Bled
skupnost Ljubljana Rakovnik
skupnost Ljubljana Gornji trg
skupnost Ljubljana Krekov trg
skupnost Murska Sobota
skupnost Radlje ob Dravi
skupnost Reka
skupnost Zagreb

ZDRUŽENJE BIVŠIH GOJENCEV IN GOJENK

društvo Don Bosko

(združenje bivših gojencev salezijanskih poveljnih semenišč)

društvo Heres

(združenje nekdanjih dijakov in dijakinj Gimnazije Želimlje)

priložnostna srečanja

bivših gojencev predvojnega Rakovnika, Kodeljevega in Veržeja

DON BOSKOVE PROSTOVOLJKE – DBP

skupina Maribor
skupina Rakovnik

ZDRUŽENJE ČASTILCEV MARIJE POMOČNICE

skupina Rakovnik
skupina Maribor
skupina Murska Sobota
skupina Veržej

SALEZIJANSKO MOLITVENO ZDRUŽENJE ZA DUHOVNE POKLICE, DRUŽINE IN MLADINO

Veržej

ŽUPNIJA IN MARIJANIŠČE

»Rakovnik ob Muri«

Zavetnik župnije: sv. Mihael
Cerkev: l. 1726 (prva l. 1545)

Župnija: l. 1863

Prebivalci: 1000

Salezijanci: l. 1912

(v župniji l. 1921)

Župnik: mag. Peter Štumpf

Zanimivost: Marija Pomočnica
je prišla v Veržej pred salezijanci.
Leta 1815 so namreč Verženci na glav-
nem trgu v zahvalo za rešitev pape-
ža iz Napoleonove ječe postavili ste-
bers kipom Marije Pomočnice.

MARIJANIŠČE

Leta 1908 je pobožen kmet An-
ton Puščenjak s svojimi tremi se-
strami napisal oporoko v prid sale-
zijanski družbi, da jim zapušča svo-
jo veliko kmetijo. Zavzeti Verženci so
žel. 1911 začeli z gradnjo, zgradili se-
verni del stavbe, marca 1912 pa se
je tudi salezijansko vodstvo odlo-
čilo, da salezijanci pridejo v Veržej.
27. oktobra 1912 je škof Napotnik
slovesno blagoslovil stavbo, kape-
lo pa 8. septembra 1913.

Salezijanska skupnost v

Pomurju

Z BRODOM PREKMURE

Marijanišče jessvojo nižjogimnazijo, prvo v tem okolju, veliko prispevalo za splošno kulturo in utrditev vere in narodne zavesti v Pomurju. Z dr. Franom Kovačičem, ki se je boril za priključitev Prekmurja k matični Sloveniji, je prekmurškemu ljudstvu dalo čutiti pripadnost slovenskemu narodu.

Dva slovenska salezijanska duhovnika sta spomladi 1913 ob nedeljah in praznikih začela zbirati otroke in mladino. Odzvali so se okoliški, še bolj pa prekmurski

otroci, ki so iz madžarskega Prekmurja, tudi od daleč prihajali v "Veržji", kjer so jim prijazni in veseli duhovniki govorili po slovensko. V zavodu je bilo vsako leto okrog 300 notranjih gojencev, v oratorij pa je prihajalo tudi čez 300 oratorijancev. Med vojnoma je zavod vzgojil lepo število slovenskih intelektualcev in okrog 300 duhovnikov.

Druga vojna je vse to delo prekinila. Nekaj so uničili Nemci, komunistična oblast pa je podržavila zavod in ga uporabila za mlade v težkih okoliščinah.

Marijanišče »Klošter«, športno srečanje mladih

Poslanstvo

Marijanišče Veržej,
župnije Veržej,
Dokležovje,
Kapela,
Radenci.

Člani skupnosti

mag. **Peter Štumpf**,
Ivan Turk, Janez Krnc, Martin
Maroša (Veržej),
Tone Horvat (Dokležovje),
Anton Hribnik (Kapela),
Peter Ivančič
in Ignacij Kustec (Radenci).

STATISTIKA SALEZIJANSKEGA ZAVODA VERŽEJ

Šolsko leto 2000-01

V času od novembra 2000 do decembra 2001 smo v prostorih Salezijanskega zavoda Veržej gostili 71 različnih skupin iz vse Slovenije, nekatere pa tudi iz zamejstva. V 36 skupinah so bili udeleženci večinoma iz Pomurja, v ostalih 35 skupinah pa iz drugih krajev Slovenije. Skupaj je bilo preko 3200 udeležencev, večinoma mladih. Za kar 25 skupin smo program pripravili in tudi izvajali sami. Naj naštejemo samo nekatere programe, ki so bili urešničeni:

skupine birmancev, prvoobhajance, intenzivni pevski vikendi za razne zборе, razstava dekoracije daril in cvetja, motivacijski delovni tabori, srečanja ministrantov (duhovno, športno, kviz), duhovne vaje in duhovne obnove za razne skupine, silvestrovanje mladih, skavtski tabori, srečanje pomurske mladine, postne duhovne vaje za mladino, srečanje družin, oratorij, tabor za slabovidne, slikarska razstava, počitniški programi za razne skupine, seminar za organiste ...

Praznik Marije Pomočnice s škofom Krambergerjem in združenimi otroškimi pevskimi zbori Pomurja, 20. maj 2001

SPET VSE NA SVOJEM MESTU

Leta 1992 so se začela mučna pogajanja za vrnitev zavoda. Med vojno na Hrvaškem soga uporabili za begunce. 14. septembra 1998 stasev zavod že naselila dva salezijanca z lepimi programi – žal pa se je izjalovil načrt za šolodomačeborti. Zato smo se odločili za dom duhovnosti. Začele so prihajati skupine mladih in starejših ... Za praznik Marije Pomočnice smo imeli tudi srečanje otroških pevskih zborov – čez 300 mladih iz pomurskega področja. Mariborski škof Franc Kramberger je vodil lepo praznovanje

stoletnice prihoda salezijancev v Slovenijo in med drugim posrečeno povedal: *Veržej je za mariborsko škofijo Rakovnik ob Muri!*

Lepo so obiskana mesečna molitvena srečanja ob prvih četrtek, zadnjih nedeljah v mesecu in vsakega 24. v mesecu, ko je srečanje združenj molivcev za duhovne poklice in članov združenja Marije Pomočnice. Zadnjo nedeljo septembra smo imeli srečanje molivcev in blagoslov prenovljenih prostorov za bivanje naše skupnosti in sobratov, ki bi želeli pri nas preživeti jesen svojega zemeljskega življenja.

OBNOVA

V septembru in oktobru l. 2000 smo obnovili sanitarni in bivanjski del stavbe, ki je namenjen za programe raznih skupin mladih. Konec leta 2000 so bili narejeni in sprejeti idejni načrti za obnovo celotnega Salezijanskega zavoda Veržej.

Julija 2001 je izbrano gradbeno podjetje PGP Ljutomer začelo s prvo fazo obnove in jo s koncem septembra 2001 uspešno zaključilo.

Obnovljeni so bivanjski prostori za salezijansko skupnost.

Prvo srečanje družin v Veržeu, predavatelj salezijanec dr. Alojzij S. Snoj, dekan Teološke fakultete, maj 2001

Priprava animatorjev vzhodne Slovenije na Oratorij, maj 2001

Procesija s kipom Marije Pomočnice po ulicah Veržeja

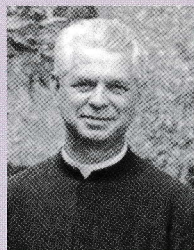
Oratorij 2001

Slikarska razstava v prostorih Marijanišča domačina Jožefa Osterca, maj 2001

Obnovljen prizidek, blagoslovljen 30. 9. 2001

AVGUŠTIN JAKOB

Rojen l. 1912 v Lipovcih, žup. Beltinci, umrl l. 1990 v Veržeju. Višji predstojnik slovenskih salezijancev od 1954-1964.

»Zlasti v povojnih letih so bile neizogibne težave. Tedaj ni bilo lahko zaupati v Božjo previdnost; in vendar proti upanju je bilo treba upati. V upanju je človek marsičesa zmožen, razveseljivo je in ustvarjalno. Bog odpira možnosti v nemogočih situacijah. V tem upanju se prilagajaš v socialne in psihološke razsežnosti časa in prostora, človeka in družbe. Po vojni je bilo tako rekoč razdejanje salezijanskega dela. Previdnost pa je poskrbela za nove možnosti. Vse sile smo tedaj vložili v iskanje poklicev in za njihovo vzgojo ... Verovali smo v prihodnost naše družbe na slovenskih tleh; in kdor veruje, ta tudi zmaga. Bogle mimo človeških načrtov, raznih ideologij in drugih gibanj.«
(v: *Salezijanski vestnik* 2/1977)

MAVRICA – ORGANIZACIJSKA ENOTA ZAVODA JANEZA SMREKARJA

Svoje poslanstvo začenja na področju izobraževanja in preventivne vzgoje. V tem okviru sta bila organizirana dva motivacijska tabora za mlade z ulice iz Celja. V sodelovanju z župnijo Veržej se mladi tedensko zbirajo na treningu malega nogometa (okrog 20 fantov).

Dokležovje

Zavetnik: sv. Štefan Ogrski
Cerkev: l. 1844

(prva v 17. stoletju)

Župnija: l. 1944

(duhovnija l. 1942)

Prebivalci: 1000

Salezijanci: l. 1970

Župnik: Tone Horvat

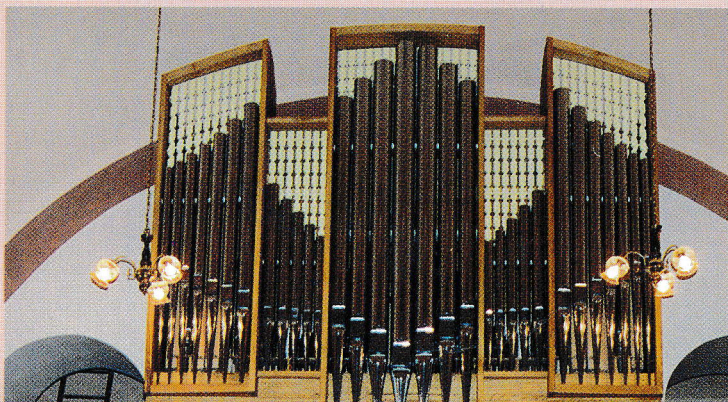
Vas Dokležovje se leta 1257 spominja pod imenom Duklysa, v beltinških matičnih knjigah in šematizmu Szombateljske škofije pa pod imenom Deklezin.

Ljudje so iz Dokležovja zelo radi hodili v Veržej, še posebej, ko so se tam naselili salezijanci in l. 1912 odprli *Marijanišče*. Ti stiki so se posebej poživili po prvi svetovni vojni, ko je bil čez Muro zgrajen most. Leta 1970 je župnijo prevzel Martin Jurčak, ki je duhovno prenovil župnijo in liturgično preuredil cerkev. Ker je bil muzik, je ustanovil tudi mešani in mladinski pevski zbor ter nabavil nove elektronske orgle. V njegovem mandatu je bila tudi nova maša (14. 7. 1985) salezi-

janskega duhovnika Branka Balažica ... Novi župnik Anton Rozmarič je bil strokovnjak za družinska in mladinska vprašanja ter se posvečal mladinskemu petju.

Zadnja leta (župnik Horvat) je bila velika pozornost namenjena veroučencem, cerkev pa je dobila nova okna, ozvočitev in nove orgle (delo škofijske delavnice v Hočah).

Vas Dokležovje je dala 7 duhovnikov (5 salezijancev in 2 škofijska), v času »župnije« pa »samo enega« (salezijanca g. Braneta Balažica).

Nove orgle v župnijski cerkvi v Dokležovju (blagoslovljene na zahvalno nedeljo 2001)

Kapela

Zavetnik: sv. Marija
Magdalena

Cerkev: l. 1824

(prve omembe l. 1280)

Župnija: l. 1763

(l. 1784 samostojna)

Prebivalci: 2000

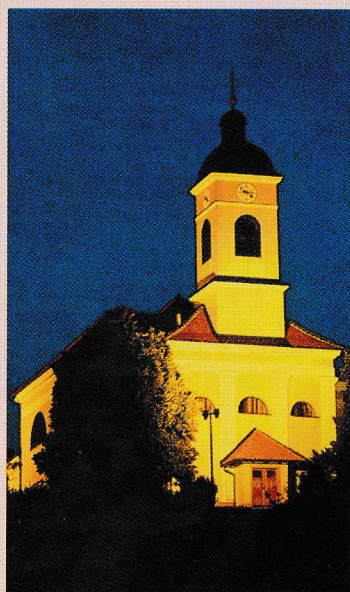
Salezijanci: l. 1932

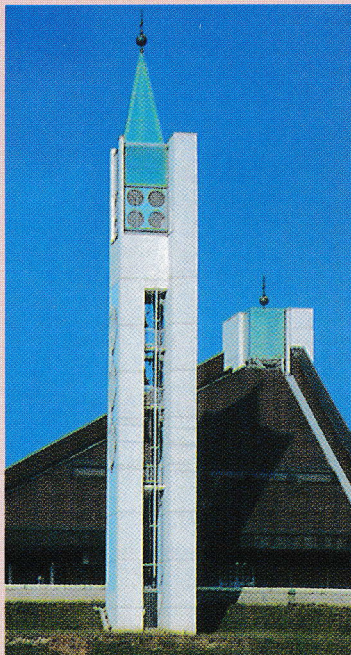
(dom za bolne sobrate)

l. 1949 župnija

Župnik: Tone Hribernik

Zanimivosti: od cerkve se v jasnem vremenu vidi 45 cerkva v Pomurju. V vasi Hrastje Mota je rojen kardinal dr. Jakob Missia (1838 – 1902).

Radenci

Zavetnik: sv. Ciril in Metod
Cerkv: l. 1984

(temeljni kamen)

Župnija: l. 1977

(v zdraviliški kapeli)

Prebivalci: 3000

Salezijanci: od začetka

Župnik: Peter Ivančič

NOVA CERKEV

Za ustanovitev župnije in gradnjo nove cerkve si je najbolj prizadeval Franc Levstek, ki je bil več let tam tudi župnik. Takole pravi:

»Za nič mi ni žal. Ko bo župnija imela svoj ustrezen bogoslužni prostor, potem bo toliko bolj lahko zaživela. Cerkv bo postala središče verskega življenja. Ko sem začel s tem delom, sem bil veliko večji optimist, še zdaleč si nisem predstavljal, da bo toliko težav. Danes sem pa vendarle srečen, da bodo Radenci dobili svojo cerkev. Duhovniki se pač menjamo, cerkev bo tu ostala – za tukajšnje vernike in njihove otroke.« (v: *Salezijanski vestnik* 2/1986).

O novi cerkvi pa poznejši župnik Ciril Slapšak pravi takole:

»Cerkv ima podobo šotora. To je podoba potujočega Božjega ljudstva, ki nima svojega stalnega bivališča na zemlji. Da na tej poti skozi čas ne bi omagala, pa se lahko odžega na izviri živne vode, ki jo daje Gospod po zakramentih, predvsem krsta in evharistije. Zato je tudi notranja oprema cerkve v stilu izvirov živne vode, pri katerih se lahko odžega vsakdo, ki to žejo čuti.« (v: *Salezijanski vestnik* 4/1996).

LJUDSKI MISIJON

Marec 1991: v župniji je bil ljudski misijon; misijonarji so za otroke pripravili t.i. program *oratorija* (ki je bil vsak dan misijona, osemkrat po tri ure). Otroci so se odzvali v presenetljivem številu, ime se je prijelo, prav tako program, ki je bil v naslednjih letih v okviru ljudskih misijonov izveden več kot desetkrat; salezijanski bogoslovci pa so začeli s programom »oratorija« tudi med letnimi počitnicami. Takole so se otroci z voditelji odzvali na oratorij:

»Lepi dnevi oratorija so za nas mlade prehitro minili. Spomin nanje pa bo še dolgo ostal, saj smo v tem času doživljali veliko duhovnosti, prijateljstva in medsebojne ljubezni, za kar smo v vsakdanjem življenju zaradi vse večje naglice in prezaposlenosti naših staršev večkrat prikrajšani. Za prijetne skupno preživete dneve, zlasti pa za doseženo spoznanje, da lahko rastemo le, če imamo ob sebi še koga, se misijonarjem iskreno zahvaljujemo!«

Obisk osnovnošolcev na oratoriju med ljudskim misijonom v Radencih, 1991

Salezijanska skupnost na

Primorskem

Poslanstvo

župnije Opčine,
Repentabor, Trebče,
Ankaran, Škofije, Tinjan,
poučevanje verouka na
slovenskih šolah v Italiji,
asistenca skavtov,
dom Marijanišče,
pevski zbori

Člani skupnosti

Anton Bedenčič, Franc
Pohajač, Ivo Miklavc, Ivan
Florjanc, Jože Sraka
(Opčine),
Vinko Štrucelj in mag. Jože
Krnč (Ankaran, Škofije).

Opčine

Dom Marijanišče: l. 1965
Župnija Opčine: l. 1991
Župnik Franc Pohajač
Župnija Repentabor: l. 1976.
Župnik: Anton Bedenčič
Župnja Trebče: l. 1986
Župnik: Ivo Miklavc

Romarski shod ob prazniku Marijinega
vnebovzetja na Opčinah s tržaškim
škofom E. Ravignanijem

POGLED V ZGODOVINO

Slovenska salezijanska prisotnost na Tržaškem se začne s prihodom gospoda Štuheca v času po koncu druge svetovne vojne. Dolga leta je bil župnik v Dolini. V šestdesetih letih so salezijanci prevzeli vzgojni zavod Marijanišče na Opčinah, leta 1974 pa so se zavzeli za župnijsko pastoralo: delovanje z mladimi preko župnijskega mladinskega središča Finžgarjev dom (pošolske dejavnosti, zbori, ansambli), duhovna asistenca skavtov, poučevanje verouka v šoli. L. 1976 smo prevzeli župnijo Repentabor, l. 1986 Trebče in l. 1991 še Opčine.

ŽUPNIJA IN VESELA POMLAD

Sobrat Franc je v lanskem letu prevzel župnijo Opčine. Župnija ima v svoji strukturi tudi italijansko skupnost vernikov. Zanje sicer skrbi italijanski duhovnik, vendar ima globalni vidik vedno župnik. V župniji je več dejavnih skupin: pevski zbor, biblična in zakonska skupina, skavti in mašni pomočniki. Skrbimo tudi za redni verouk v pripravi na zakramente z večletno pripravo.

Že vrsto let sobrat Franc mnogo svojega časa posveti mladini tudi preko petja in glasbene dejavnosti.

Dekliška mladinska pevka skupina Vesela pomlad z Opčin, tekmovanje v Riva del Garda, marec 2000

Zbrani na igrišču - oratorij na Opčinah I. 2000

Oratorij na Opčinah I. 2000

Otroško-mladinski zbor župnije Repentabor

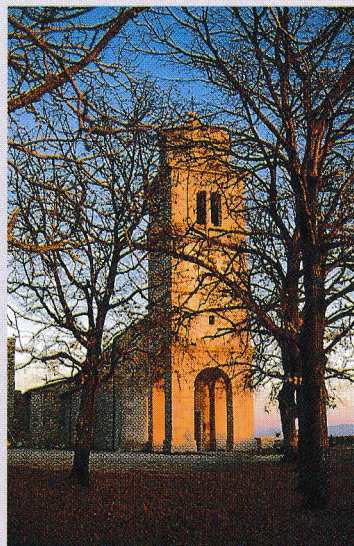
Letne počitnice za otroke in mladino župnije Repentabor na Uskovnici

nosti. Mladinski zbor je pod njegovim vodstvom (letos praznuje 23-letnico delovanja) sodeloval na mnogih revijah in tekmovanjih po Evropi (olimpiada v Linzu, v Italiji pa v Riva del Garda, Arezzo itd.). V teku let je prepotoval in nastopal s svojimi zbori po celi Evropi, Kanadi in ZDA. Poleg tega je dolgo vodil kar nekaj znanih in samostojnih narodnozabavnih ansamblov. Poleg tega je Franc zaposlen na državni šoli kot veroučitelj (16 ur verouka).

Repentabor

ŽUPNIJA IN DELO ZA SKAVTE

Ta župnija je majhna in vendar živa. Od l. 1976 jo vodi Tone Bedenčič. Župnija je bila ustanovljena leta 1857. Že od srednjega veka pa je osrednja kraška romarska Božja pot. Kar je Gospa Sveta za Koroško, to je Repentabor za primorsko-kraški del. V župniji dajemo največji poudarek delu z mladino. V župniji s 600 slovenskimi prebivalci imamo otroško-mladinski zbor in župnijski mešani pevski zbor. Otroci so vključeni

ni v razne skupine: pevske, skavtske, skupino strežnikov. Za vso mladino, ki sodeluje z župnijo, imamo dvakrat na leto duhovno bogate počitnice. V župniji je tudi redni osemletni verouk, redna srečanja staršev. Skupine, ki se pripravljajo na zakramente, imajo še posebne vikend programe.

V okviru obeh župnij sta tudi dve največji in osrednji verski manifestaciji na Tržaškem. V župniji Repentabor je to *marijanski shod* za veliki šmaren. To praznovanje traja kar nekaj dni in pride po več tisoč ljudi. Drugi osrednji shod je za *mali šmaren*, ko je vsako leto osrednja zamejska marijanska procesija.

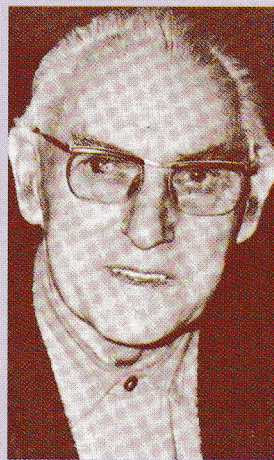
Prek sobrata Toneta salezijanske skupnosti že 27 let skrbi za duhovno življenje skavtskih skupin. Skavti so edina in najmočnejša slovenska mladinska organizacija na Tržaškem. To delo prinaša mnoga srečanja, sestanke in duhovne obnove med letom za vse veje, od najmanjših do najstarejših, ter še posebej za voditelje, poleg tega pa še oskrba vsaj šestih poletnih taborov.

MARIJANIŠČE

Marijanišče je sedež naše salezijanske skupnosti. Tu se sobratje srečujejo v molitvi in prijateljskem druženju. Po velikih naporih je bilo obnovljeno v letih 1993 do 1998. Obnovo je vodil sobrat Tone, ki zadnja leta vodi in usmerja ustanovo. Zdaj so v Marijanišču tudi razne dejavnosti v okviru društev in drugih pobud. Prostore Marijanišče s pridom uporabljajo najrazličnejše skupine in društva. Tu so tudi večja medžupnijska srečanja. Marijanišče gosti tudi osrednjo kulturno-politično srečanje Draga v organizaciji slovenskih izobražencev in ob njej tudi Drago mladih. V Marijanišču so še tečaji za zaročence, družinska posvetovalnica, poletni dvotedenski oratorij in dvotedenski pevske seminar za otroke, razna veroučna srečanja, mladinsko-dramsko delovanje in še bi lahko naštevali.

Marijanišče je skoraj 20 let organiziralo razne počitniške dejavnosti za dijake in študente v Bohinju v Srednji vasi tako pozimi kakor poleti. V prenovljenem Marijanišču je bil v lanskem letu odprt tudi *Dom za študente in goste*.

Človek mora vedno gledati z upanjem v prihodnost. Delo med našimi zamejci je trdo in mnogokrat nerazumljeno. Eno pa je gotovo. Brez naše salezijanske navzočnosti bi bila pastorala, posebno med mladimi in tudi v celotni zamejski skupnosti na Tržaškem, izredno prizadeta.

SILVO MIHELIČ

rojen l. 1905 v Trstu,
umrl 1981 v Tinjah
na Koroškem

DON BOSKU

Zadonite pevske zbori,
himno slave, spev srca,
v raj nebeški naj odmeva,
kjer ni joka ne solza.

*O, don Bosko, v zarji slave,
daj slabotnim pomoči,
da sledimo ti v višave
zvesti vse do konca dni.*

2. Vedno naj se dviga v duši
želja vneta do neba;
srca dajmo v dar očetu,
biser dražji od zlata.

3. Kadar veš, da smo v težavah,
nas podpiraš in bodriš,
trude naše blagoslavljajš, lajšajš
nam življenja križ.

Ankaran

Zavetnik: sv. Nikolaj (Miklavž)
Cerkve: l. 1984

(prej. sv. Brigita, Kolumban)

Župnija: l. 1965 (Kolumban),
od l. 1984 v Ankaranu

Prebivalci: 5000

Salezijanci: od začetka

Župnik: Vinko Štrucelj

Nova cerkev je posvečena sv. Nikolaju, kot povezava oziroma nadaljevanje nekdanjega benediktinskega samostana San Nikolo v Ankaranu, kjer je zdaj hotel Adria.

Leta 1954 sta bili ukinjeni A in B cona. Večina domačinov se je tedaj umaknila v Italijo. Nastal je prazen prostor, kamor so se priseljevali ljudje iz tedanje celotne Jugoslavije in se zaposlovali v primorska podjetja, bolnišnico Valdoltra in v luko Koper.

Pod vodstvom župnika Miklavca je bila 1984 zgrajena in posveče-

na nova cerkev sv. Nikolaja. V župniji deluje biblična skupina, Karitas, zakonska skupina, ŽPS... V samem župnišču je veliko prostorov za razgibano pastoralno delo – od učilnic do igrišč. Med počitnicami pa dajejo ankaranski župniji pečat razne mladinske skupne, ki prihajajo na počitniške tedne iz vse Slovenije.

Poseben pomen ima tudi **kapela v bolnišnici Valdotra**, kjer je maša trikrat na teden. Obisk je zelo lep.

Koprski škof M. Pirih na Čarnem morju v Ankaranu l. 1998

Zimsko veselje za otroke s Škofij v Dominikovem domu na Pohorju

Škofije

Zavetnik: Srce Jezusovo

Cerkve: začetek l. 1936 (1992)

Župnija: l. 1960

Prebivalci: 2450

Salezijanci: l. 1966

Župnik: Jožef Krnc

Na področju Škofij je veliko priseljencev, Neslovencev; od tod veliko mešanih zakonov. Tudi to župnijo je namreč doletela ista usoda kot ankaransko – večina domačinov se je odselila v Italijo in prišli so ljudje od drugod. Župnija je razmeroma mlada, kot je tudi zelo veliko mladih družin... Župnija v Ljubljani je kajpada drugačna od te, ljudje pa so tu veliko bolj odprti, med ljudmi je prijateljska povezanost, četudi vsi ne pridejo k maši. V župniji je zelo močna skavtska skupina (mlajši in starejši), otroški in mešani pevski zbor, molitvena skupina, mladinska skupina, ŽPS...

Salezijanska skupnost na

Rakovniku

V zavetju zelenega Golovca

- 1901: Začetek v rakovniškem gradu
- 1902: Ustanovitev Mašne zveze
– sklep o gradnji svetišča
Marije Pomočnice
(8. december)
- 1903: uradno ustanovljena
osnovna šola na Rakovniku
(7. februar)
- 1903: blagoslov kipa Marije
Pomočnice (26. april)
- 1904: blagoslov temeljnega
kamna cerkve (2. junij)
- 1905: blagoslov lurske kapelice
(22. 10.)
- 1908: blagoslov nedokončane
cerkve (20. december)
- 1920: ustanovitev obrtne šole na
Rakovniku (6. februar)
- 1922: ustanovitev salezijanske
tiskarne na Rakovniku
(8. december)
- 1924: posvetitev cerkve Marije
Pomočnice (8. september)
- 1926: razcvet oratorija na
Rakovniku
- 1956: ustanovitev župnije na
Rakovniku (29. 6.), danes
je župnik Metod Ogorevc
- 1974: prenova cerkve Marije
Pomočnice
- 1998: začetek Glasbene šole

Poslanstvo

romarska cerkev,
župnija z mladinskim
centrom,
bogoslvska skupnost,
glasbena šola,
posebne naloge sobratov

Člani skupnosti

mag. **Janez Potočnik**
Janez Ambrožič, Salve
Jure Babnik, bogoslovec
Klemen Balažič, bogoslovec
Sebo Bekes, zakristan
Franc Brečko, voditelj Skale
Franc Drobnič, spovednik
Boštjan Jamnik, bogoslovec
Martin Jurčak, spovednik
Milan Kavčnik, ekonom
Rudi Kolbl, krojač
Franc Kuhar, spovednik
Roman Kutin, kaplan
Metod Ogorevc, župnik
Andrej Sajko, vrtnar
Miran Sajovic, katehet
Drago Senčur, bogoslovec
Zoltan Varga, bogoslovec
prof. Jože Zadravec (urednik
pri Družini, profesor
slovenščine v Želimljem).

ROMARSKO SVETIŠČE MARIJE POMOČNICE

Ko je bila cerkev Marije Pomočnice na praznik njenega rojstva 1924 posvečena, so poznavalci slovenske vernosti zagotavljali: *Svetišče Marije Pomočnice na Rakovniku je postalo središče posebnega Marijinega češčenja. Kar je za Italijo turinska osvetišče Marije Pomočnice kristjanov, ki ga je zidal don Bosko, to bo za Slovenijo, kakor se zdi, svetišče Marije Pomočnice kristjanov na Rakovniku!*

Ves prevzet od pobožnosti in števila slovenskih vernikov je obisti priložnosti takole izjavil salezijanski kardinal Janez Cagliero: *Slovenčiste Marijin narod. Dokler boste Marijo tako častili, se vam ni treba*

ničesar bati. Marija bo varovala svoje ljudstvo!

Res je druga svetovna vojna na silo prekinila cvetoče salezijansko delo na Rakovniku, odvzela salezijancem vse – ostala je edinole cerkev Marije Pomočnice z nekaj sobicami. Kljub vsemu so ljudje vseskozi radi romali k Mariji na Rakovnik. Z leti se je vračalo življenje, ustanovljena je bila župnija, zadnja leta se je počasi, a vztrajno dogajal proces denacionalizacije ... In nad vsem dogajanjem jeskrbno bedela Marija Pomočnica.

Vabi nas, da se zatekamo k njej po pomoč: cerkev omogoča redno župnijsko pastoralo, poleg tega pa romarsko svetišče na poseben način vabi slovenske vernike na *romarske shode* (ob 15. uri):

don Boskov

zadnjo nedeljo januarja;

pomladanski

ob prazniku Marije

Pomočnice zadnji konec

tedna v maju;

jesenski

v nedeljo po 8. septembru;

zadnje nedelje v mesecu;

24. v mesecu (ob 10.00, člani

Združenja Marije Pomočnice) ...

Še vedno velja misel, ki jo prebiramo ob vstopu v cerkev: *O Marija, Pomočnica bila si in boš nam ti!*

Molitev k Mariji Pomočnici

Marija, naša Mati in Pomočnica!

*Vedno znova nas sprejemaš
s svojim ljubečim pogledom.*

Z zaupanjem se ti izročamo v varstvo.

K tebi hitijo otroci,

bodi jim mati in vzgojiteljica.

*K tebi prihajajo fantje in dekleta,
spremljaj jih na poti mladosti.*

Nate se obračajo starši,

pomagaj jim v službi življenja.

*Vate se ozirajo bolni in osamljeni,
tolaži jih v njihovih stiskah.*

Marija Pomočnica,

posreduj pri Bogu s svojo priprošnjo

za najbolj preizkušane brate in sestre,

ki iščejo smisel življenja.

Daj Cerkvi na Slovenskem

tiste rodovitnosti,

da se bodo mnogi odzvali

Božjemu klicu.

Marija, stopi med nas

na križpotja življenja.

Spremljaj nas na poti k Bogu.

Amen.

Romarski shod ob prazniku Marije Pomočnice – pogled na polno votlino

Bogoslovci – skupnost mladih sobratov

»Pred nekaj dnevi sem dobil od prijatelja zgibanko, katere vsebina me je nagovorila. Na prvi strani zgibanke je pisalo: *Bog je mrtev!* (Nietzsche). Na drugi strani pa: *Nietzsche je mrtev!* (Bog). Za neko-ga sta lahko ti dve trditvi samo igra besed ali pa dobra šala. Lahko pa se ob teh besedah tudi ustavimo in o njih razmišljamo.

Salezijanski bogoslovci I. 2001

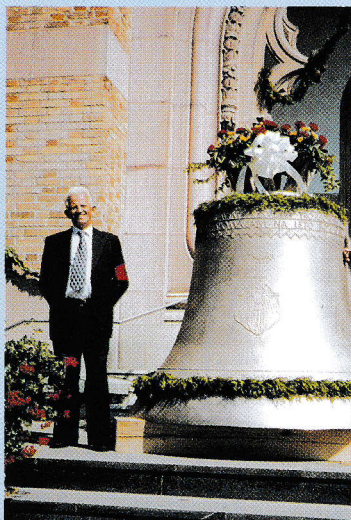
Vsakega človeka Bog kliče in nagovarja. Od nas pa je odvisno, če na ta klic odgovorimo. Ali se upamo ustaviti in ubrati pot, na katero nas vabi Njegov glas? Na Rakovniku nas je pet mladih sobratov, ki smo zaslišali, začutili Njegov klic: Boštjan, Drago, Jure, Zoltan in Klemen. Živimo na kraju, od koder so salezijanci natančno pred stotimi leti ponesli don Boskovo vzgojno izkušnjo in salezijansko duhovnost širom Slovenije, mnogi misijonarji pa po vsem svetu. Na poslanstvo se pripravljamo s študijem, molitvijo, delom za mlade in

življenjem v skupnosti. Veliko nam pomeni zaupanje in veselje, ki ga doživljamo v skupnosti. Naša glavna naloga je, da se vsestransko pripravimo na izzive, ki nam jih prinaša sodobna družba. Dobro se hočemo pripraviti na prihodnost, ki postaja izziv za vsakega kristjana, posebej pa še nas, ki živimo in delamo za mlade. V veliko spodbudo so nam starejši sobrati, ki nam s svojim zgledom pričajo, da se v življenju lahko uresničijo sanje, ki jih sanja mlad človek.

Povabim te, da se sedaj za trenutek ustaviš in premisliš, kam te vabi Kristus, na katero pot. Stvari lahko obračaš kakor želiš, vendar zadnjo besedo ima Bog. » *Klemen*

Župnija s Salezijanskim mladinskim centrom

Mlado župnijo je zaznamovalo dejstvo: salezijanci so bili na Rakovniku že od l. 1901. Poslanstvo – vzgojo mladih – so odgovorno sprejeli že od vsega začetka. Mnogi se še spominjajo obrtnih šol in delavnic na Rakovniku, starejšim

Častna straža/varuhi svetoletnega zvonca, september 2000

domačinom pa je v spominu ostal predvsem oratorij: dvorišče in dejavnosti, ob katerih so se mladi vzgajali v prostem času. Vse to živi še naprej v naši župniji.

Župnijsko središče, cerkev in župnišče so postali orientacijska točka za ljudi, ki živijo na tem področju. Obenem to daje tudi občutek pripadnosti... Župnijsko občestvo je prva leta trpelo predvsem zaradi pomanjkanja prostora. Ti so bili zaradi nacionalizaci-

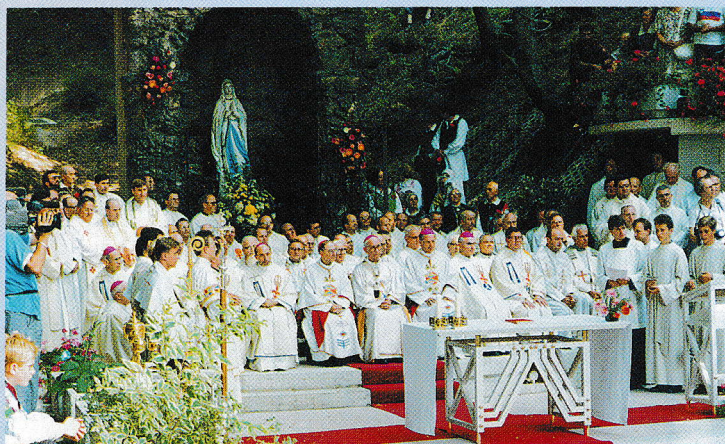
Pogled z zvonika ob posvetitvi zvonov, september 2000

je odvzeti. ... Župnija je zelo mlada po strukturi prebivalstva; tu se še vedno naseljujejo mlade družine, ki so upanje prihodnosti. Da je naše občestvo živo, dokazuje tudi dejstvo, da v njej živi kar 25 skupin, ki dajejo župniji poseben pečat. ... Kar nekaj jih je, ki skrbijo za oblikovanje bogoslužja, druge so namenjene pripravi na zakramente, skupine, ki skrbijo za kulturno dejavnost, karitas, zakonske skupine. ... Našo župnijo še vedno zaznamujejo veliki bogoslužni dogodki, tudi romarski shodi. Ob teh trenutkih tudi kot župnija doživljamo milost Marijinega delovanja, ki je kot Pomočnica zavetnica naše župnije.

Na področju župnije živi približno 8000 prebivalcev.

Že desetkrat se je na Rakovniku »zgodilo« Čarno jezero za otroke – primaši v cerkvi

Avgusta 1992 je bilo na Rakovniku srečanje treh dežel

Združena pevski zbori Rakovnik – Kodeljevo prepevata na romarskem shodu

Oratorij na Rakovniku že nekaj let traja tri tedne (1998)

ju, zato je dobrodošla pomoč staršem, ki so v službi, pa želijo otrokom omogočiti prijetne počitnice ... Že dolgo pa ugotavljamo, da je pri vseh teh dejavnostih potrebno imeti navdušene sodelavce: mlade animatorje, ki so usposobljeni za vodenje mnogih naštetih dejavnosti ... za 35 animatorjev smo imeli v župniji dveletno *Šolo animatorjev* ... Kaj je najbolj pomembno? Ves SMC moramo prežeti s pravim duhom. Zato namenjamo veliko časa duhovnosti.«

(v: Salezijanski vestnik 3/996)

Salezijanski mladinski center (SMC)

Na Rakovniku je tudi danes zelo živahno. Posebno popoldnevi oživijo v otroškem veselju, ko se osnovnošolci zbirajo k verouku. Prihajajo že veliko pred začetkom verouka in odhajajo pozneje, da se s prijatelji naužijejo veselja in igre na igrišču ali v igralnici. Ob večerih prihaja mladina k mladinskemu verouku in k drugim dejavnostim ...

Kaj pravzaprav pomeni SMC? Omogočiti mladim, ob vseh ponudbah, ki že obstajajo, zdravo okolje za razvedrilo, igro, pomoč pri učenju in za dejavnosti, pri katerih se mladi izpopolnjujejo in pripravljajo na prihodnje življenje v svetu odraslih ... Poleg zborov in pevskih skupin poteka pri sestrah HMP tudi nekaj drugih dejavnosti: ročna dela, kuharske spretnosti, ure pravljič za najmlajše ... Tukaj je tudi nekaj športnih skupin ... V življenje SMC se je že globoko vsadil tudi poletni oratorij: pri nas traja kar tri tedne v juli-

Otroški živžav pred rakovniškim župniščem

Dolga leta je bilo na Rakovniku ob prazniku sv. Dominika Savia srečanje ljubljanskih ministrantov (zmagovalci z Bežigrada)

Eden od koncertov mladih talentov rakovniške glasbene šole

Glasbena šola

Začetek: september 1998, vpis prvih učencev, enota; 2. november 1998 - prvi dan pouka

Status: prvo in drugo leto deluje kot Organizacijska enota Zavoda sv. Frančiška Saleškega v Želumljem, v letu 2000-01 pa kot OE Zavoda Janeza Smrekarja.

Prvo leto: 53 učencev, 11 profesorjev; eksterni izpiti na Glasbeni šoli v Sevnici

Drugo leto: 80 učencev, 15 profesorjev, eksterni izpiti na GŠ v Sevnici

Tretje leto: 100 učencev, 18 profesorjev, eksterni izpiti na GŠ v Sevnici

Četrto leto: 110 učencev, 20 profesorjev; povečani prostori, prizadevanje za verifikacijo.

Vsa leta je veliko razrednih nastopov in koncertov. Letos je bil že drugi večdnevni glasbeni tabor za *godalcev* Novi Štifti na Dolenjskem.

ODPRETI OČI, UŠESA IN SRCE ZA NEVIDNI SVET

»Tudi glasba, ta umetnost vseh umetnosti, ta najčistejša in najprocniljivejša muza je v nevarnosti: da se je priučimo zgolj kot obrt, da jo posredujemo kot skupek informacij... A to lahko ubije njeno dušo.

Glasba lahko vzgaja, uči otroke discipline in vztrajnosti, spodbuja njihovo ustvarjalnost, odkri-

va še neodkrite svetove, povezuje in združuje, odpira srce in dušo za tihe navdihe duhovnosti. Cilj naše glasbene šole ni le to, da naučimo otroke različnih glasbenih veščin, ampak da jih hkrati vključimo v življenje in delo župnije...«

Polona Stegu (v: Letno poročilo Gimnazije Želumlje 1998-99)

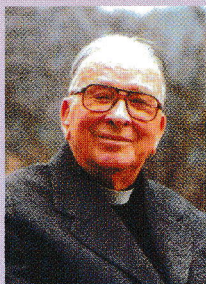
GLASBA POVEZUJE IN VZGAJA

»Čeprav je naša glasbena šola kot mlado drevo, kiga je treba posebej negovati, zalivati, zaščititi in bo še le nekaj let pokazala svoje prave sadove, smo lahko zadovoljni...

Zahvaljujem se vsem vam, profesorjem, da ste poskušali razumeti, za kaj pravzaprav gre. Pomembno je predvsem to, kar sem našel v Svetem pismu (1 Kor 14,26). Prvič: glasba zbira ljudi, toda to zbiranje je treba urediti; vsak ima svoje mesto in svojo vlogo.

Drugič: vse, tudi glasba, naj bo v izgrajevanje! Čeprav ima glasba veliko vlog med ljudmi, si moramo prizadevati, da bo vzgajala človeka.

Tretjič: dejstvo je, da je glasba navzoča prav v naši župniji. Želimo si, da bi na tej *zemlji* pognala močne korenine.« *župnik Metod*

ANDREJ MAJCEN

Rojen 30. 9. 1904 v Mariboru, umrl pa 30. 9. 1999 na Rakovniku.

22 let je bil misijonar na Kitajskem, 22 let v Vietnamu, zadnjih 20 let pa zavzet misijonski delavec v domovini in iskan spovednik na Rakovniku.

»Misijonarju svetujem, naj se najprej nauči jezika – dve leti tečaja – da govori, bere, se pogovarja z mladino in drugimi in tako naveže tesne osebne stike. Naj ne govori o sebi in pridobitvah v Sloveniji, ker to druge draži...

Mladi! Za kaj večjega ste rojeni. Prišla je ura, da vstanete iz spanja. Rekel sem že tolikokrat in naj še tokrat rečem: Ne zafrčkajte čudovitih talentov, ki jih imate, predramite se iz sebičnosti. Nehajte izgubljati čas!«

Ob pogrebu sobrata Andreja Majcna

Poslanstvo

Katehetski center,
župnija Rudnik,
posebne naloge sobratov

Člani skupnosti

dr. **France Škrabl**
docent za pedagogiko
na Teološki fakulteti,
prof. Anton Košir
profesor zgodovine
v Gimnaziji Želimlje,
rektor cerkve na Kureščku,
Rafko Pinosa direktor
Zavoda Janeza Smrekarja,
Vinko Cingerle, Janko Novak
župnija

Župnija

Pogled na Barje

Zavetnik: sv. Simon in Juda Tadej
Cerkev: l. 1755
(prejšnja l. 1526 oz. l. 1659)
Župnija: l. 1787
Prebivalci: 3500
Salezijanci: l. 1968
Župnik: Vinko Cingerle

Župnijo sestavljajo naselja:
Rudnik, Orle, Lavrica, Sela.
Bogoslužje redno obiskuje 250 ver-

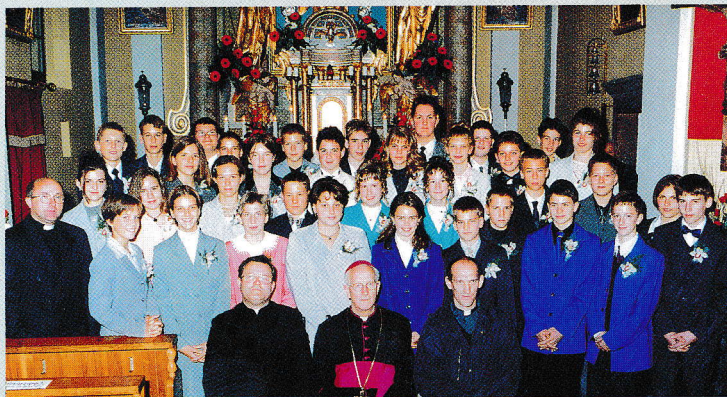
nikov. Kverouku hodi okrog 110 veroučencev, na mladinska srečanja od 20 do 25 mladincev. Duhovnik obišče vsak prvi petek okrog 20 bolnih in ostarelih. Župnija ima dva zbora: mešani in mladinsko-otroški zbor, ministrante (13), lepo vršijo svojo nalogo bralci beril in drugi bogoslužni sodelavci. Posebej dejavno sodelujejo člani ŽPS in cerkveni ključarji, odbor za Lavrico. Kot povsod je tudi pri nas čutiti velik osip, zlasti mladih družin, pri obisku nedeljske maše, zakramentih in bogoslužju nasploh. Od jedra župnije sta

najbolj oddaljeni naselji Lavrica in Sele. Nova cestna struktura jih je še posebej razmejila. V zadnjem času potekajo pogovori o potrebnosti skrajnega objekta na Lavrici, ki pa je še v Božjih rokah.

V gospodarskem smislu je veliko storil že pokojni Mirko Žerjav. Lani pa smo obnovili ostrešje cerkve in vrh zvonika. Prenova bo v prihodnje terjala še veliko vztrajnosti, a sem prepričan, da bomo zaradi velikodušnosti mnogih dobrih ljudi zmogli vse pravočasno in kvalitetno opraviti.

župljanka s. Milka Anžič HMP,
misijonarka v Kambodži

Birma v Rudniku, oktober 1999

Težje je delo na duhovnem področju, čeprav ima župnija jedro dobrih, prizadevnih in vernih ljudi, kljub *temi* sedanje verske brezbriznosti skušajo prižigati luč upanja za prihodnost.

Ker smo v župniji salezijanci, želimo dati vernikom pečat salezijanske duhovnosti. Že pred leti se je v župniji osnovalo jedro mladih salezijanskih sodelavcev, ki pa so sedaj nekoliko v zatišju. V šolskem letu 1999/2000 je bil v prostorih župnišča noviciat. Po zaslugi odbora za Lavrico in nekaterih posameznikov je lepo uspešna pobožnost križevnega pota v naravi, razstava pirhov in drugih velikonočnih dobrot. Letos smo ročnemu nogometu pridružili še koš

za košarko, mize za tenis, pikado. Posebej pa smo bili veseli, da smo po velikodušnosti mladih animatorjev in ob posluhu staršev lahko izvedli program oratorija. Trudimo se, da bi poleg rednih srečanj privabili mlade na večje shode (Kurešček, Stična ...). Dve dekleti sta se pred kratkim udeležili šole za animatorje v dekanijem okviru. Za ministrante in pevce mladinsko-otroškega zbora smo poleg rednih srečanj v zadnjem času imeli romanje-izlet na Vransko, Slom, Ponikvo, Velenje (muzej rudarstva).

Duhovni poklici iz župnije: brata duhovnika Franc in Martin Erklavec, njuna sestra s. Elizabeta Erklavec SSK, in s. Milka Anžič HMP.

Križev pot v naravi, post 2001

Katehetski center

Zavetnik: Kristus, Dobri pastir
Ustanovitev: 1988

Pri urejanju stavbe je priskočil na pomoč vrhovni predstojnik salezijanske družbe Egidij Vigano, ki je želel, da *bise naša inšpektorija čim bolj vključila v katehetsko in vzgojno dejavnost krajevne Cerkve*. To je še posebno poudaril. 1992, ko je obiskal KC. Ob blagoslovitvi je nadškof v svoji pridigi zaželel, da bi KC postal novo *duhovno središče*, iz katerega naj bi prihajala zdrava *duhovna hrana*, katehetski pripomočki za slovenske katehete in katehetski priročniki za otroke, mlade in odrasle. Pri brat-

Zlata maša dolgoletnega rudniškega župnika Mirka Žerjava

Katehetski center

ski mizi je ravnatelj France Škrabl predstavil dotedanje delo KC, ki je bil ustanovljen žel. 1980, in nekatere načrte za naprej. Navzoči vrhovni svetovalec S. Cuevas pa je poudaril, da delo na področju medijev spada, po don Boskovem zgledu, med prvenstvene naloge salezijanske družbe in zaželel slovenskim salezijancem, da bi se na tem področju posebno odlikovali, saj so potrebe izredno velike. Ob tej priliki je izšel tudi slovenski prevod knjižice *Salezijanci in družbeno obveščanje*, ki ga je izdal dikasterij za družbeno obveščanje.

VKC je knjižnica, kapela in stanovanja za pet sobratov. V knjižnici je trenutno nad 4.000 teoloških, pedagoških in katehetskih knjig. Naročenih je 23 revij. Katehetski center je doslej izdal nad 240 knjig, njegovi predstavniki pa so doslej sodelovali na raznih domačih ali mednarodnih katehetskih srečanjih.

ERNEST SAKSIDA

rojen 15. 10. 1919

v Domberku na Vipavskem

Misijonar v Braziliji (Corumbá, Matto Grosso), kjer je v šestdesetih letih ustanovil t.i. Don Boskovo mesto, ki danes šteje nad 2000 mladih.

»Orožje ljubezni, vesti, pravičnosti, dostojanstva in spoštovanja je edino orožje, ki vzpostavlja resnično Božje kraljestvo bodisi v Južni Ameriki bodisi v kateremkoli delu sveta. Moč temu orožju bo dal Gospod, ki ga kličemo na pomoč, ga ljubimo in gremo za njim. Orožje, ki ga uporabljamo v Don Boskovem mestu je prav to in samo to: Gospodova ljubezen!«

Salezijanska skupnost na Štajerskem

Maribor

Kjer Drava na široko polje zajde, don Bosko si mladino najde!

Zavetnik: sv. Janez Bosko
Cerkev: še nima lastne cerkve, samo kapelo

Župnija: l. 1986

Salezijanci: od začetka

Župnik: Tone Lipar

Prebivalci: 10000.

Dominikov dom na Pohorju:

l. 1993, kapela l. 2001.

KOT V PINARDIJEVI ŠUPI!

Kar don Boskovim sinovom ni uspelo pet let pred tragedijo druge svetovne vojne, se je zgodilo pet let pred ustanovitvijo samostojne slovenske države. V Maribor smo prišli salezijanci in na desnem bregu Drave ob vznožju Pohorja je nastala *župnija sv. Janeza Boska*. Svojo začasno nastanitev smo dobili v prostorih bivšega vrtca. Bivši vrhovni predstojnik E. Viganò, ki nas je obiskal leta 1992, je primerjal to salezijansko postojanko in delo z don Boskovim začetkom v Pinardijevi hiši.

Oratorij pod milim nebom – vseeno je lepo

Poslanstvo

župnija s salezijanskim mladinskim centrom Maribor-Janez Bosko, Dominikov dom na Pohorju, Salezijanski dom v Celju in projekt PUM, župnija Šentjošt, posebne naloge sobratov

Člani skupnosti

Tone Lipar, Viktor Ganc, SMC Franc Podbevšek (ekonom) Ivan Zupan (sklad J. Boska) dr. Štefan Ferenčak (asistent na Teološki fakulteti MB, Maribor), Slavko Pajk in prof. Stanislav Duh (Celje), Tone Krnc (Šentjošt) in Janko Ivančič (Šmartno ob Dreti).

Oratorij pred »vagonom veselja« na pridobljeni parceli

kot hvaležen spomin na bližajočo se stoletnico don Boskove smrti.

Po devetdesetem letu in ob novih možnostih za razvoj župnijske in salezijanske mladinske pastoralne smo se v dogovoru z mestnimi oblastmi odločili za bolj primerno lokacijo nove ustanove. V nekaj letih bi bilo mogoče uresničiti ta potreben in težko pričakovani projekt. Program priprave zazidalnega načrta se je vlekel kar nekaj let, ko pa bi moral biti sprejet na mestnem svetu, ga je župan umaknil z dnevnega reda. Upajoč, da se bodo zadeve v kratkem premaknile naprej, je župnija pripravila temeljni kamen za nov don Boskov center, ki ga je ob svojem drugem obisku v Mariboru blagoslovil papež Janez Pavel II.

Ob letošnji veliki noči so člani župnijskega pastoralnega sveta in salezijanskega mladinskega centra sprejeli izjavo in zbrali okrog 2500 podpisov za gradnjo don Boskovega centra s cerkvijo.

Podpisovanje zahteve za izdajo dovoljenja za don Boskove center Maribor – april 2001

Ob začetkih posameznih salezijanskih ustanov najpogosteje ugotavljamo, da so nastale na mestni periferiji, kar velja tudi za Maribor. Hitro širjenje strnjenege mesta na južni predel je botrovalo zamisli o novi župniji, ki naj bi jo vodili redovniki. Vodstvo slovenskih salezijancev je to pobudo sprejelo

Oratorij I. 2001

Izjava z 2361 podpisi Mestni občini Maribor:

»S tem svojim podpisom podpiram legitimno pravico Župnije sv. Janeza Boska v Mariboru, društva SMC, župnijske Karitas in Salezijanske družbe do ustreznih sakralnih, upravnih in vzgojnih prostorov v omenjeni župniji ter pozivam vodstvo Mestne občine Maribor in druge organe, da sprejmejo zazidalni načrt na lokaciji in v obsegu, kakor ga predvideva strokovno pripravljen predlog iz leta 1999 in izdajo potrebna dovoljenja!«

Mladinska glasbena skupina med mašo v domu krajevne skupnosti

KAPELA SV. JANEZA BOSKA

Slikar Jože Zel je naslikal za našo kapelo podobo Marije z Jezusom pred seboj in s šmarnicami v rokah. Zdi, da se je Jezus na tej upodobitvi iztrgal iz Marijinega naročja in hoče k svojim vrstnikom. Na drugi veliki sliki pa je upodobljen sv. Janez Bosko z mladimi na igrišču pod Pekrsko gorco. Nekateri ga zato kratko imenujejo *Mariborski don Bosko*. Upamo, da bo kmalu postavljen še v kako drugo okolje in ne le na igrišče.

SALEZIJANSKI MLADINSKI CENTER (SMC)

Salezijanski mladinski center je eden od petih mladinskih centrov, ki so bili ustanovljeni leta 1993. Poseben razcvet dejavnosti je doživel v zadnjih letih. Kljub temu, da nima niti najosnovnejših prostorov za svoje delovanje, se znotraj SMC dogaja veliko raznih prireditev in projektov. V vse to je vključenih več kot 20 animatorjev, ki se čutijo soodgovorne za sovrstnike. Tako skozi leto deluje več skupin, kot so animator-ska, debatna, vokalno-instrumentalna skupina, organizirani so tudi tečajji kitare, plesa, italijanščine, razni športni programi in drugo. Prav te skupine so tudi organizatorji raznih

prireditev: Don Bosko Show, tritedenski oratorij, festival duhovno-ritmčnih pesmi, pikniki...

SMC s svojimi dejavnostmi presega meje župnije, saj se v razne programe vključujejo mladi in otroci iz celotnega Maribora. Posebna dejavnost, ki zaznamuje naš mladinski center, pa je *Vlak veselja*, ki je odprt za mlade iz blokovskega naselja (Nove in Borove vasi), ki ob večernih urah nimajo kaj početi. Na *Vlaku veselja* jim nudimo prostor za druženje, predvsem pa poskušamo ustvarjati pozitivno vzgojno okolje, ki ga ti mladi še posebej potrebujejo pri svoji osebni rasti. V našem mladinskem centru bi lahko še veliko več naredili za mlade,

Voditelj salezijanskega mladinskega centra v Mariboru pri sv. Janezu Bosku

žal pa nas pri delu ovirajo omejene prostorske zmožnosti – dejavnosti se namreč v večini odvijajo v majhnih učilnicah in hladnih kontejnerjih. Maribor predstavlja izziv za nas salezijance, ki živimo tukaj, saj mladih, ki hrepenijo po *don Boskov* vzgoji, tukaj ne manjka.

VZGOJA ANIMATORJEV

Največ pozornosti je namenjene animatorjem, ki so nosilci vseh drugih dejavnosti in programov znotraj SMC. Animatorji se srečujejo tedensko. Skupina je razdeljena v dve podskupini; mlajši in starejši. Srečanja imajo štiri cilje: usposobiti animatorja za delo z mla-

Priprave mladih animatorjev na kolesarjenje

dimi - pedagoški vidik; priprava konkretnih programov - praktično delo; duhovnost animatorja; družabnost.

Animatorji morajo na programih delovati predvsem kot homogena skupina. To dosežemo z družabnimi programi znotraj skupin ter z izleti in potovanji. Se pa animatorji tudi sicer veliko srečujejo in so prijatelji. Poleg tega se udeležujejo tudi drugih programov: Uskovniških tednov, Confronta, postnih duhovnih vaj, potovanj, obiskovanja tujih mladinskih centrov.

Pohorje

DOMINIKOV DOM

Pod okrilje te salezijanske skupnosti spada tudi Dominikov dom na Pohorju, ki nudi naši župniji in mnogim drugim skupinam prijeten prostor za srečanja, družabnost, versko in duhovno poglobitev. Svoje poslanstvo je začel opravljati l. 1993, potem ko smo ga salezijanci odkupili na licitaciji. Letos je dom bogatejši še za prizidek, v katerem je kapela in prostor za družabnost in razvedrilo.

Salezijanci v Mariboru smo polegrednega župnijskega dela zadolženi tudi za dom upokoencev, ki je na teritoriju naše župnije, vodstvo orglarske šole v Mariboru, duhovno vodenje raznih gibanj ter skrb za Dominikov dom na Pohorju.

Celje

Salezijanski dom v Gaberju

Zavetnik: sv. Janez Bosko
 Temeljni kamen: l. 1937
 Začetek poslanstva: l. 1939–41
 Nov začetek: l. 1994
 (vrnjen dom),
 Skupnost: l. 2000 in
 program za mlade PUM

Salezijanci smo se uradno zopet naselili v Celju 24. januarja 2000. Prišli smo trije sobratje (Stanislav Duh, Janez Krnc in Slavko Pajk) z namenom, da bi sodelovali pri novonastalem poslanstvu za mlade – Projektno učenje mladih (PUM) in da pripravimo vse potrebno za nov Don Boskov center na Hudinji v Celju, kjer bo tudi nova župnija, posvečena blaženemu Antonu Martinu Slomšku.

KOMAJ ZAČETO DELO ...

Prizadevanja, da bi salezijanci prišli v Celje, segajo v dvajseta leta preteklega stoletja. Spomočjo dobrotnikov in pod vodstvom voditelja salezijanskih sodelavcev Alfonza Pavla so si v tridesetih letih zagotovili zemljišče in zanj tudi izplačali kupnino. Ob blagoslovu temeljnega kamna se je zbralo blizu 2000 ljudi.

NOVA SALEZIJANSKA POMLAD V CELJU

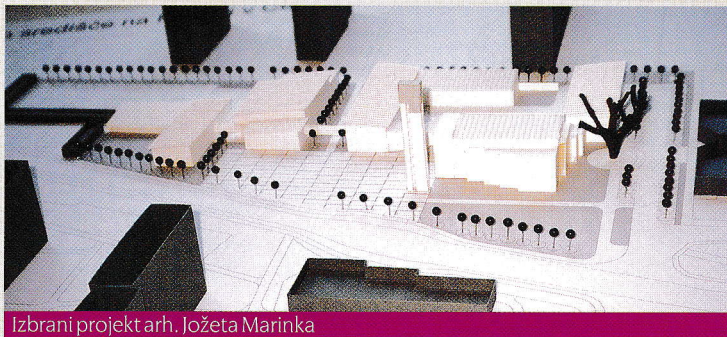
Z Mestno občino Celje smo dosegli sporazum o zamenjavi dosejanega doma in zemljišč za novo večje zemljišče na bodoči lokaciji centra, razpisali smo natečaj za idejne načrte za novi center; udeležilo se ga je šest arhitektov. Naj-

Srečanje mladih redovnikov in redovnic v Dominikovem domu na Pohorju

Oratorij pod vodstvom salezijancev pri Svetem Duhu v Celju

Izbrani projekt arh. Jožeta Marinka

boljšo urbanistično in funkcionalno arhitektonsko rešitev zasnove centra (oratorij, veroučni prostori, salezijanska skupnost, župnišče, cerkev, športna dvorana in otroški vrtec) je izdelal arhitekt prof. dr. Jože Marinko. Celotna zadeva je sedaj v fazi priprave strokovnih podlag za spremembo zazidalnega načrta. Upamo, da bo v kratkem sprememba tudi sprejeta.

V našem domu se že štiri leta drugo nedeljo v mesecu (ob 15. uri) v lepem številu zbirajo molivci za duhovne poklice. Lani in letos smo s tridesetimi mladimi animatorji vodili oratorij za otroke celjske dekanije. Letos sega je udeležilo sto otrok v veliko zadovoljstvo njih samih in njihovih staršev. Med duhovniki in v okolju je čutili naklonjenost današnega dela in načrtov, ki jih imamo v

Celju. Prepričan sem, da nam bodo dobri ljudje priskočili na pomoč pri gradnji, tako kot so pred vojno, saj želimo delati za mlade v don Boskovem duhu ter v velikem zaupanju v varstvo Marije Pomočnice kristjanov in priprošnje blaženega Antona Martina Slomška.

ORATORIJ TUDI V CELJU

»Že zgodaj spomladi smo prejeli klic Slavka Pajka, salezijanca iz Salezijanskega doma v Gaberju. Obnavljali smo se le za trenutek, preden smo »podlegli« lepim vtisom, ki so nam ostali od lani, in se seveda strinjali, da tudi letos sodelujemo pri pripravi in izvedbi tega enotedenskega projekta za okoliške otroke.

Priprave so se začele s sestankom, ki mu je sledil še eden, pa še eden ... Lepo se je bilo srečati s prijatelji od lani, znova videti Janeza Krnca, salezijanca iz Salezijanskega zavoda v Veržetu, ki je letos z enako energijo in zagnanostjo kot lani vodil oratorij. Število animatorjev se je tako rekoč podvojilo v primerjavi z lanskim letom. Janez nas je potrpežljivo spodbujal k pripravi delavnic, iger in drugih potrebnih stvari, brez katerih bi oratorij težko uspel v takšnem obsegu, kot se to je zgodilo konec avgusta! Vsi smo bili kar malo na trnih ... V končni fazi je bilo na oratoriju čez sto otrok, ne le iz Celja, ampak tudi iz okoliških krajev: Teharj, Šmarja pri Jelšah, Dobrne ...»

Tomaž S.

Blagoslov kapele v delih obnovljenega doma 24. januarja 2000

Oratorij 2001 – obrazi povedo marsikaj

Šentjošt

(1065 m)

Zavetnik: Sv. Jošt, puščavnik
Cerkve: l. 1899

(prejšnja 13.–14. st.)

Župnija: l. 1882 (1891)

Prebivalci: 400

Salezijanci: z Dobrno, l. 1954

Župnik: Tone Krnc

Zanimivost: Najvišje ležeča župnija v Sloveniji. Področje sedanjega centra župnije je bilo naseljeno že najmanj 2000 let pred Kristusom, v bližini so namreč odkrili žarna grobišča halštatske kulture.

»Če se hočeš prebiti od enega konca fare do drugega, potrebuješ dobre tri ure hoda ... Župnija v tem planinskem raju ima marsikatero pozitivno značilnost: tu in tam se še zasliši spontano narodna pesem; tudi se še čuti pristna, za Slovence tako značilna, povezanost vaščanov, še posebno, če gre za medsebojno pomoč in družinske praznike. Kadar imamo v fari večja dela in akcije, in to je skoraj vsako leto, je le malo družin, ki bi stale ob strani in nič ne prispevale!«

(v: *Salezijanski vestnik* 3/1994)

»Romanje oratorija na Slom« (na železniški postaji v Celju)

MARTIN JURČAK

(rojen l. 1907 v Vojniku, zdaj živi na Rakovniku)

Višji predstojnik slovenskih salezijancev od l. 1964–70.

G. Martin je starosta slovenskih salezijancev. Po vojni je bil obsojen na smrt, potem na do-smrtno ječo in bil nazadnje osem let v ječi. Bil je prvi župnik na Rakovniku, kot inšpektor je gradil poslopje Srednje verske šole v Želimljem ... danes je na Rakovniku, kjer je več let obiskoval bolnike po župniji, še vedno pa je zavzet spovednik.

Kot zlatomašnik je v Dokležovju dejal:

»Najlepša leta me vežejo na prva tri leta vzgojne prakse v Martinišču v Murski Soboti. 40 premurskih fantov je bilo v konviktu, pomagal sem jim pri učenju, vodil pevski zbor in tamburaše, prirejal igre ... Zame tista leta (v zaporu) niso bila izgubljena, temveč Božji dar križa ... V vseh duhovniških letih sem si prizadeval, da bi bil vedno v službi Božjega ljudstva. Vselej sem imel tudi veselje do glasbe. Skoraj 60 let sem vodil zборе, tudi v zaporu. Prav glasba je pogosto odločala v moji službi. Pomagala mi je k ožjemu in pogostejšemu stiku z mladino, posebej z otroki. S svojim poklicem sem bil vedno zelo zadovoljen. Nikoli nisem zapadel malodušnosti. Vedno me je krepilo upanje v boljše. Vsak dan pa hvalim Boga, da smem biti tukaj in mu služiti!«

Salezijanska skupnost v

Želimljem

Poslanstvo

Zavod sv. Frančiška Saleškega s tremi enotami: gimnazija, dijaški dom, dom srečanj; župniji Želimlje in Golo.

Člani skupnosti

mag. Peter Polc,

Jože Bergant,
prof. Anton Ciglar (ravnatelj
Gimnazije Želimlje, prof.
pedagogike),
Janez Drnovšek (ekonom),
dr. Janez Jenko,
Peter Končan (vzgojitelj),
Peter Pučnik (vzgojitelj)
in Ivan Janez Žabot.

Salezijansko Želimlje

Pod svobodnim soncem
Zavetnik: Srce Jezusovo
Začetek: l. 1966 (noviciat)
Srednja verska šola: l. 1967
Gimnazija Želimlje: l. 1991
Obnova in dograditev
ustanove: l. 1994–1997

POGLED V PRETEKLOST

Želimlje ležijo na skrajnem južnem delu Ljubljanskega barja, nedaleč od slovitega turjaškega gradu. V tem dokaj nepoznanem kraju je v začetku prejšnjega stoletja (1902–1908) župnikoval slovenski pisatelj Fran Saleški Finžgar. Tu je napisal tudi roman *Pod svobodnim soncem*.

1966–1991

Leta 1967 smo slovenski salezijanci v tem kraju odprli srednjo šolo (Srednja verska šola). V dobrih dvajsetih letih obstoja jo je obiskovalo več kot 300 fantov iz vse Slovenije. Ker zaradi takratne zakonodaje šola ni bila javno priznana, je večina dijakov ob koncu šolskega leta opravljala razredne izpite na

Želimlje nekoč

Druga faza obnove – dograditev: blagoslov temeljnega kamna

raznih državnih gimnazijah v Ljubljani, s čimer so si pridobili tudi javno veljavno izobrazbo in si odprli pot na vse smeri visokošolskega študija. Mnoge teh dijakov srečamo danes na pomembnih mestih v družbenem življenju. S svojim delom prispevajo pomemben delež k razvoju in vsestranski preobrazbi slovenske družbe.

Iz želimeljske srednje šole je izšla tudi skoraj vsa mlajša generacija slovenskih salezijancev ter nekateri redovni in škofijski duhovniki.

Vsa leta je bila želimeljska salezijanska ustanova tudi pomembno duhovno središče, kraj številnih srečanj za otroke, mladino in odrasle, vzgojnih posvetovanj in srečevanj družin iz vse Slovenije.

1991

Leto 1991 – leto slovenske osamosvojitve – je prineslo nove možnosti za delo z mladino.

Tako smo še istega leta ustanovili v Želimljem Gimnazijo Želimlje, ki je prva javno priznana zasebna šola v samostojni Sloveniji (Akt o ustanovitvi, 23. april 1991) in *živ spomenik na leto naše osamosvojitve* (dr. Alojzij Šuštar, nadškof in metropolit).

Gimnazija Želimlje je odprla vrata fantom in dekletom, ki se želijo izobraževati v gimnazijskem

Prva faza obnove – preureditev obstoječih stavb in vhod

programu in v krščanskem svetovnem nazoru ter si odpreti pot na vse smeri univerzitetnega študija.

Hkrati z gimnazijo je bil ustanovljen tudi Dom Janeza Boska (dijaški dom). Dijakom in dijakinjam iz oddaljenejših krajev nudi možnost za bivanje in vzgojo po don Boskovi vzgojni metodi, kinetemeljni opoučarjanju avtoritete vzgojitelja, marveč na odnosih zaupanja in prijateljstva.

V želimeljsko šolo in dom so se začeli vpisovati dijaki in dijakinje iz vse Slovenije: z Gorenjske in Dolenjske, s Primorske, z Notranjske in iz Zasavja, pa tudi s Štajerske, Koroške in Prekmurja. Želimeljska šola je postala *Slovenija v malem*.

1994

Zaradi večjega števila dijakov in novih zahtev sodobnega pouka smo leta 1994 prenovili in nadgradili obstoječe stavbe. Tako smo pri-

Igrišča, klub in športna dvorana so močan magnet za izlete in enodnevna srečanja ministrantov

Glasba in petje sta sestavna dela življenja v želimeljski ustanovi

dobili nove prostore za šolo in dom, ustanova pa je dobila prenovljeno zunanjo podobo.

1997

V želji, da bi mladim omogočili kar najboljše pogoje za življenje in delo, smo se odločili, da zgradimo dodatne prostore za dijaški dom ter prostore za knjižnico in čitalnico, za obšolske dejavnosti, družabnost in razvedrilo. Velika pridobitev je nova večnamenska športna dvorana, ki nudi mladim v šoli in domu povsem nove možnosti za šport in rekreacijo.

1999

V letu 1999 smo nadaljevali z urejanjem notranjih prostorov in okolice zavoda. Uredili in opremili smo prostore za fitness, s čemer smo obogatili ponudbo na področju športne vzgoje in rekreacije. Športno dvorano in prostore za fitness neuporabljajo le dijaki naše šole, ampak tudi krajanje Želimelj in drugih bližnjih krajev. Zavod se s svojo ponudbo vedno bolj vključuje v življenje ljudi, ki živijo v njegovi bližini. Leta 1999 smo uredili tudi zunanja športna igrišča in odprli sodobno urejeno čitalnico, ki je eden najlepših prostorov v zavodu.

V mesecu novembru smo uradno zaključili večletno delo prenovne in razširitve naše usta-

nove. Ob tej priložnosti jo je obiskal vrhovni prestopnik salezijanske družbe g. Juan E. Vecchi in številni gostje iz domovine in tujine.

Salezijanci v Želimljem danes

ZAVID SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

1. septembra 1999 je zaživel Zavod sv. Frančiška Saleškega s štirimi organizacijskimi enotami: Gimnazija Želimlje, Dom Janeza Boska, Center za mlade, družine in odrasle (ali: Majcnov dom), Glasbena šola

(od 1. 9. 2000 deluje v okviru Zavoda Janeza Smrekarja na Rakovniku).

Izbira imena ni naključna, saj se je že don Bosko rad oziral v simpatičen lik sv. Frančiška Saleškega, velikega humanista 16. stoletja. Občudoval je njegovo izredno predanost Bogu in hkrati veliko zaupanje v človeka in v vse dobro, kar je na svetu. Krščanski optimizem, ki ga je izžareval blagi savojski škof, je navdihoval don Boska pri njegovem snovanju preventivnega vzgojnega sistema in duhovnosti, ki jo je želel ponuditi mladim. To je duhovnost, ki jo označuje domačnost in prisrčnost v odnosu do Boga in do človeka. Sv. Frančiška Saleškega je izbral tudi za zavetnika svoje novonastajajoče družbe in

Januarja je vselej zelo pestro – ker je don Boskov turnir

Že od leta 1986 se v Želimljem vrstijo enodnevna srečanja družin

po njem imenoval tudi njene člane – salezijanci.

Zavod sv. Frančiška Saleškega se s svojo dejavnostjo in pestrimi ponodbami vedno bolj vključuje v življenje kraja in okolice. To dokazuje tudi priznanje za izjemne strokovne dosežke pri bogatitvi znanja drugih, ki mu ga je 18. oktobra 1999 v Tednu vseživljenjskega učenja podelil Andragoški center Republike Slovenije.

1. Gimnazija Želimlje

Zasebna šola Gimnazija Želimlje pomeni novost v slovenskem šolskem prostoru. Njena drugačnost je zlasti v tem, da ne skrbi le za visoko kvaliteto izobraževanja, ampak tudi za primerno vzgojo.

Šola si prizadeva za visok nivo znanja, zato vztraja na primerni zahtevnosti. Vsakoletni uspehi naših dijakov na maturi dokazujejo, da šola dosega visoke cilje. Letos je uspešno (100%) maturirala že sedma generacija dijakov. V štirih letih šolanja in bivanja v naši ustanovi si poleg kvalitetnega znanja pridobijo tudi nekatere temeljne vrednote, ki so osnova za uspešno in srečno življenje.

Prednost šole je čisto in mirno okolje sredi zelene doline, ki nudi skoraj idealne pogoje za učenje.

V razredu pri pouku fizike

Šola si prizadeva za ekološko naravnost ne le v okolju, v katerem živimo, ampak tudi v življenju dijakov in dijakin, ki naj bi vstopili v življenje brez zasvojenosti in vseh vrst odvisnosti, ki onemogočajo človeku, da bi se vsestransko razvil in uresničil. V okviru projekta

Vsako leto je na oder postavljena kaka gledališka predstava

Moja dežela – lepa in gostoljubna je ta naša prizadevanja potrdila tudi Turistična zveza Slovenije, saj je 18. 10. 2001 Gimnazijo Želimlje razglasila za najbolj gostoljubno srednjo šolo v Sloveniji.

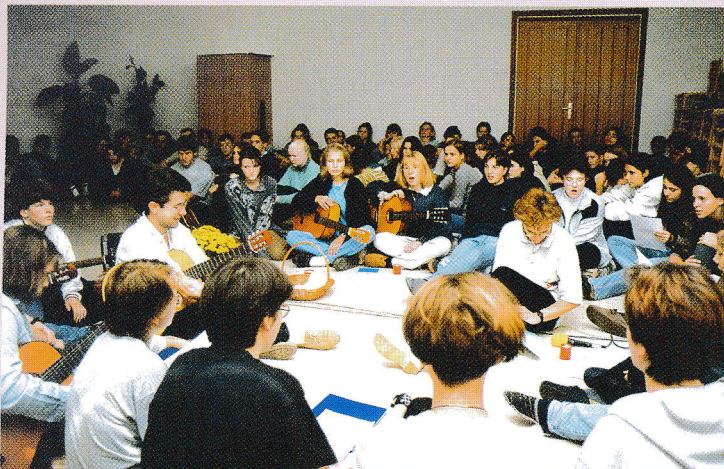
Gimnazija ima predmetnik splošne gimnazije, kar pomeni, da daje enakovreden poudarek jezikoslovju, družboslovju in naravoslovju. Na gimnazijo se vsako leto vpišeta dva oddelka prvega razreda. Po sedanjem sistemu, ki je skupen za celo Slovenijo, imajo – tako kot na vseh drugih slovenskih gimnazijah – prednost pri vpisu tisti osmošolci, ki dosežejo boljši učni uspeh v zadnjih letnikih osnovne šole ter zberejo višje število točk pri preverjanju znanja iz slovenščine in matematike.

2. Dom Janeza Boska

Ob Gimnaziji Želimlje je bil ustanovljen Dom Janeza Boska. Dijakom in dijakinjam nudi možnost za bivanje in vzgojo po načelih preventivnega vzgojnega sistema, kot ga je utemeljil sv. Janez Bosko. Ker smo salezijanci že po svojem poklicu usmerjeni k vzgoji mladine, to svojo značilnost najlažje uresničujemo prav v življenju in delu z mladimi, ki bivajo v domu.

Več tisoč otrok in mladih se vsako leto zvrsti na duhovnih in drugih srečanjih

Duhovni večer v Domu Janeza Boska

Ponudba doma obsega pestro paleto dejavnosti, ki lahko obogatijo življenje mladega človeka: duhovnost, šport, glasba, gledališče, ustvarjalne delavnice, razvedrilo, potovanja ... to je razlog, da se za bivanje v domu pogosto odločajo tudi dijaki in dijakinje iz Ljubljane ter drugih bližnjih krajev.

Prizadevamo si, da bi mladi sprejeli dom kot svoj življenjski prostor, v katerem lahko uresničijo kar največ mladostnih pričakovanj in hkrati zorijo v odgovorne osebnosti.

3. Majcnov dom (CMDO)

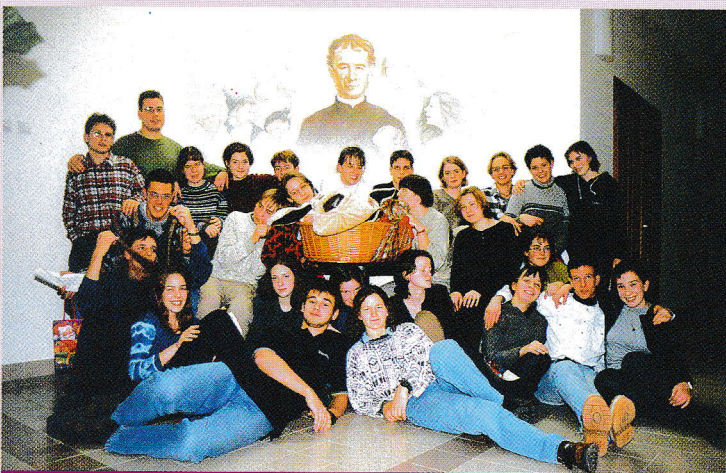
Želimeljska ustanova se ne posveča le mladim, ki se šolajo na Gimnaziji Želimlje. S svojo vzgojno-izobraževalno ponudbo želi še na druge načine bogatiti slovenski prostor.

V ta namen že vrsto let pripravljamo razna srečanja za otroke, mladino in družine. Programi potekajo preko celega šolskega leta, še zlasti ob koncu tedna.

Pomenljivo je, da v pripravi in izvedbi programov sodeluje skoraj 100 mladih animatorjev, ki v prostovoljnem delu z drugimi in za druge oblikujejo svojo osebnost in si nabirajo dragocene življenjske izkušnje.

V domu je približno 130 fantov in deklet (ena od dekleških vzgojnih skupin)

Želimeljski animatorji ob svojem prijatelju sv. Janezu Bosku

JOŽKO KRAMAR

Rojen 5. 3. 1919 v Šmarci pri Kamniku.

Misijonar daljne Oceanije (Indija, Burma, Filipini, Papua Nova Gvineja), kamor se je podal kot mlad šestnajstleten salezijanec.

»Dragi fant, draga dekle, mar ti je že kdaj prišlo na misel, da je morda veliko duš v tvojih rokah in da je samo od tebe odvisno, če bodo te duše za vso večnost v Bogu srečne ali pa ... Položimo si roko na srce in pomislimo, če ne bi morda mogli kaj več storiti za dobro drugih! Naša sebičnost bi zahtevala, da skrbimo najprej zase in za svoje najbližje. Ljubezen kristjana pa meri veliko dlje. Kristusova ljubezen ne pozna meja!«

Želimlje

Zavetnik: sv. Vid

Cerkev: l. 1886

Župnija: l. 1878

Prebivalci: 1140

Salezijanci: 1966

Župnik: Ivan Janez Žabot

Dejavnosti: župnijski pastoralni svet, župnijska karitas, ključarji, mešani župnijski pevski zbor, veroučna šola, ministranti, molitveni skupini, oratorij, kateheti, animatorji, mladinska veroučnaskupina, športno moštvo, bralci Božje besede.

Golo

Zavetnik: sv. Marjeta

Cerkev: iz začetka 19. stoletja

Župnija: l. 1877

Prebivalci: 572

Salezijanci: l. 1971

Župnik: Ivan Janez Žabot

(pastoralna pomoč:

Janez Drnovšek)

Dejavnosti: župnijski pastoralni svet, zvonarji, veroučna šola, organist in pevski zbor, ministrantska skupina, mladinska veroučna skupina, animatorji, bralci Božje besede, molitvena skupina.

Zanimivost: bogat baročni oltar in prižnica (iz nekdanje samostanske cerkve v Kostanjevici na Dolenjskem).

Obnovljeno Želimlje omogoča tudi razna druga srečanja in duhovne vaje za salezijansko družino

FRANC S. FINŽGAR

je bil župnik v Želimljem od 1902 do 1908.

Tukaj je ustanovil osnovno šolo in napisal tudi zgodovinski roman Pod svobodnim soncem. V 12. knjigi Zbranih del je o svojem župnikovanju v Želimljem zapisal:

Prihod: »V Želimlje sem prišel dokaj hladnega jesenskega dne. Počakali so me pod Rebrjo ob mostu odrasli in otroci. Je bilo čisto domače in hudo preprosto, kar mi je bilo zelo všeč. Ljudje so bili, kakor zelo blizu Ljubljane, vendar hudo preprosti in prvotni. Naglo sem se z vsemi seznanil, zlasti še zato, ker sem moral prevzeti zasilno šolo, ki je bila v župnišču v pritlični sobi.«

Slovo: »Kakor sem gorenjske grčaste narave, me je slovo od Želimlje le ganilo. Sedem let sem bil tam, ves čas v najlepšem miru in slogi z ljudstvom. Radi smo se imeli. Želimlje ni bila kaka hrupna župnija. Vse je bilo skromno in preprosto. Vse lepa idila, kjer sem živel svoj svet; mnogo sem lahko književno delal, dušnopastirsko službo vestno opravljal, pomagal, da so dobili tako potrebno šolo, napravil orgle, se trudil za prosveto, da sem bil kar dovolj zaposlen.«

Salezijanska skupnost

Inšpektorialna hiša

SOSEDJE LURŠKE MATERE BOŽJE

Sedež ljubljanske salezijanske inšpektorije sv. Cirila in Metoda je od samega začetka (18. november 1922) na Rakovniku. Povojne razmere pa niso dopuščale, da bi inšpektor s svojimi sodelavci bival v posebni skupnosti. Zato je bila še le v letu slovenske osamosvojitve ustanovljena skupnost Ljubljana – inšpektorialna hiša, ki ima v inšpektoriji posebno mesto. Njeno poslanstvo je v skrbi za ohranjanje in spodbujanje povezanosti med sobraty.

V hiši ima dom in delovne prostore inšpektorialno vodstvo. Inšpektor, ki je po don Boskovi zamislil prvi odgovoren za ohranjanje in razširjanje pristne salezijanske karizme v inšpektoriji in znotraj širše salezijanske družine, skrbi, da poslanstvo v posameznih skupnostih inšpektorije ostaja zavezano prvotnim namenom. Ker pa sodobna naglica zahteva prilagajanje na mnogih področjih, morajo tudi salezijanske skupnosti, če hočejo delovati na današnjemu času primeren način, odkrivati nove možnosti in priložnosti za udejanjanje don Boskovega vzgojnega načina. Prav v tem odkrivanju in uresničevanju novih pobud ima inšpektor s svojim svetom odločilno vlogo. Pri tem mu pomagajo ožji sodelavci: inšpektorjev vikar, inšpektorialni ekonom, inšpektorialni tajnik ter trije svetovalci, ki prihajajo iz raznih skupnosti inšpektorije.

V skupnosti Inšpektorialne hiše so tudi sobratje, ki opravljajo svoje delo v založbi Salve, poleg teh pa občasno sprejema tudi sobrate, ki prihajajo na obisk iz diaspore (Jugoslavija) ali iz daljnih misijonov.

Poslanstvo

vodstvene službe
inšpektorije sv. Cirila in Metoda, založba Salve,
posebne naloge sobratov

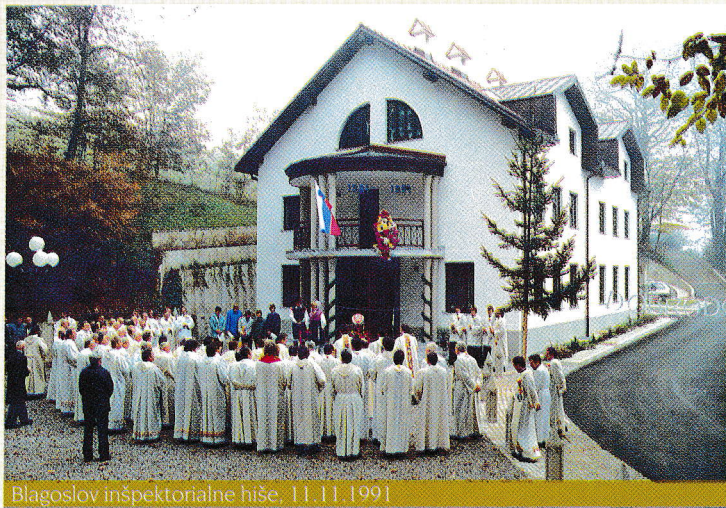
Člani skupnosti

Blaž Cuderman,
mag. Branko Balažic,
Herman Gregorič,
Marko Suhoveršnik,
prof. Lojze Dobravec
(inšpektor),
mag. Marjan Lamovšek,
prof. dr. Alojzij Slavko Snoj
(dekan Teološke fakultete)

Poleg inšpektorialne hiše je prenovljen prostor pred lurško kapelico, v kateri je lepo obnovljen kip Marije Brezmadežne, h kateri se zatekajo mnogi njeni častilci iz Ljubljane in od drugod ter prosijo za njeno varstvo.

MED ŠTUDENTI IN ŠTUDENTKAMA UNIVERZITETNIH OBZORJIH

Izgublja se zgodovinski spomin, da so duhovni sinovi sv. Janeza Boska začetniki nekaterih izrednih pobud v Cerkvi na Slovenskem, ki so jih prevzeli še drugi in se utegne celo pozabiti, kje je njih čisti vir. Zato bodi ob koncu prvega stoletja salezijanskega delovanja pod Triglavom še enkrat zapisano in to kar v obliki vprašanj, na katere bosta bralec in bralka prav lahko kritično odgovorila: Kdo je začel z zbirko knjižic za prosvetljevanje ljudstva na začetku 20. stoletja in kdo si je ponovno izbojeval to dejavnost v 60-ih letih, ko so bili časi še popolnoma svinčeni? Kdo je začel s prvimi urejenimi veroučnimi učilnicami in rednim župnijskim veroukom kmalu potem, ko je bil ta vržen iz

Blagoslov inšpektorialne hiše, 11. 11. 1991

Pogled na inšpektorialno hišo in stopnišče
lurške kapele iz zvonika rakovniške cerkve

slovenskih šol? Kdo je prvi izdal pesmarice za ljudsko petje, za otroške in mladinske zборе? Kdo je prvi začel zbirati in vzgajati ministrante na shodih in duhovnih vajah? Kdo je začel z gibanjem molivcev za duhovne poklice? Kdo z oratoriji po slovenskih župnijah? In še bi lahko naštevali.

Ob koncu prve stoletnice pa omenimo še to, da so zdaj štirje slovenski salezijanci člani profesorskega zbora Teološke fakultete Univer-

ze v Ljubljani, nekaj pa jih deluje na drugih univerzah. Glasbeno izročilo goji muzikolog dr. Štefan A. Ferencak, ki je predavatelj liturgičnega petja in voditelj Orglarske šole v Mariboru. Zgodovinsko raziskovanje, strokovno pisanje in arhivarsko delo je področje docenta za cerkveno zgodovino dr. Bogdana Kolarja, ki je tudi član senata fakultete. Katehetsko izročilo častno nadaljuje dr. France Škrabl, ki je bil kot sestavljalec učbenikov več let voditelj Slo-

venskega katehetskega sveta, zdaj pa je docent za pedagogiko in andragogiko. Vseslovenski načrt za župnijsko katehezo in izdelavo učbenikov za prvi dve triletni osnovne šole je zasnoval in vodil dr. A. Slavko Snoj kot predsednik Slovenskega katehetskega sveta, zdaj pa profesor didaktike, katehetike in homiletike (cerkvenega govorništva), dekan Teološke fakultete in član senata Univerze v Ljubljani.

Kronist

Salezijanska mladinska pastoralala

POSTNE DUHOVNE VAJE

Že nad dvajset let potekajo t.i. *Postne duhovne vaje*, ki se jih vsako leto udeleži več kot 200 mladih. Podobno kot *Uskovniške tednesi* je tudi te zamislil in začel voditi *Jože Vidič* skupaj z laičskimi animatorji in pozneje vse bolj tudi ob sodelovanju drugih salezijskih duhovnikov. Takole sam pravi:

»Na Rakovniku ... smo duhovniki spoznali, da brez vsakoletnih duhovnih vaj ne bo mladih ljudi, ki bi bili pripravljeni voditi načrtovane programe in dejavnosti. Že od vsega začetka so sodelovali animatorji, kajti duhovnikov ni bilo dovolj. Začetki duhovnih vaj so bili v Bohinju in udeležilo se jih je okrog 100 mladih, trajale pa so le en prosti konec tedna ... Kraji, kjer sedaj potekajo duhovne vaje, so: Stična, Mirenski

Grad, Želimiže, Bled ... (op. ur.: danes pa Mirenski Grad, Bled, Želimiže, Pohorje, Veržej). Duhovne vaje so bile namenjene srednješolcem, študentje pa naj bi sodelovali kot animatorji ... Mladi, ki se udeležujejo duhovnih vaj, tudi raje obiskujejo verouk in se navdušujejo za vlogo animatorstva!«

(v: *Salezijanski vestnik* 3/1996).

USKOVNIŠKI TEDNI

Med počitnicami se na Uskovnici v koči Pod Robom odvijajo *Uskovniški tedni* – tedni za vzgojo župnijskih sodelavcev. Letošnji je bil že 16., pod naslovom: *Kristus, dar za vse – mladi za mlade*. Začetki so bili težki, skupina zagnanih voditeljev (Jože Ramovš,

Imre Jerebic ...) pa je pod vodstvom Jožeta Vidica ob študiju in dobri pripravi zastavila program in urnik tedna, ki je do danes ostal skoraj nespremenjen. Celoten teden temelji na skupnem bivanju, popoldanskih predavanjih in popoldanskem delu po skupinah. Dan se zaključuje z evharistijo, s kulturnim ali veselim večerom. Prepleta se delo po skupinah, molitev, puščava, družabnost in osebna izkušnja vseh udeležencev. Pomembno vlogo predstavljajo animatorji, ki vodijo skupine, pa tudi navzočnost duhovnikov salezijancev – tega so udeleženci izredno veseli. Predzadnji dan je posvečen osebni poglobitvi, spovedi ali pogovoru z duhovnikom. Mladi vsakokrat odhajajo domov navdušeni in drugo leto skoraj gotovo pripeljejo s seboj še katerega od svojih prijateljev. V treh tednih se zvrsti nad 200 mladih iz vseh koncev Slovenije.

TEDEN SMD

Bog nas kliče v skupnost

Letos smo na Tednih salezijanske mladinske duhovnosti na Koprivniku razmišljali o naših *skupnostih*, zanje molili in jo tudi gradili.

Vsak dan v tednu smo bolj poglobljeno razmišljali o enem vidiku: najprej je potrebno *srečanje* seboj in z brati ter sestrami. Bog nas *osebno nagovarja*, kliče

po imenu v skupnosti in za skupnost, kjer mu na njegove izzive *osebno odgovorjamo* z odgovornim življenjem. Skupnost nam pomaga razvijati darove in jih živeti kot *poslanstvo*. V petek pa smo se odpravili v celodnevno puščavo, premišljevali o svojem življenju in svoje duše po Božjem usmiljenju očedili pri zakramentu sprave, saj brez *odpuščanja* osebne rasti in ni rasti v skupnosti. V soboto smo se poslovlili v zavesti, da v svet ne odhajamo popolni, vendar pa *opogumljeni*.

Prijateljstva, ki so se spletla med nami, ohranjamo v molitvi in medsebojnih srečanjih.

Barbara

ORATORIJ

Oratorij je ustanova ali bolje: dogajanje, življenjska izkušnja, ki želi celovito (na vzgojni in pastoralni ravni) odgovoriti na tako različne potrebe mladih. Poseben pečat, ki ima še vedno svoj značilen sijaj, mu je dal sv. Janez Bosko. V zvestobi njegovi karizmi se je beseda oratorij pred kakimi desetimi leti pri nas na Slovenskem uveljavila za večdnevni (tedenski) večinoma počitniški program za otroke (v krščanskem duhu), ki jim omogoča, da v svojem kraju koristno preživljajo počitniške dneve. V zadnjih letih je prišlo do prave poplave teh programov: v letu 1996 se je oratorij dogajal v 25 župnijah, letos pa že v približno 90-ih, zajel pa je okrog 6000 otrok in 1000 mladih animatorjev.

ČARNO JEZERO – RAKOVNIK ČARNO MORJE – ANKARAN

Leto sv. Dominika Savia (1992) je spodbudilo salezijansko družino, da je pripravila prvi otroški festival – praznični dan za otroke iz župnij, kjer delujejo salezijanci in hčere Marije Pomočnice. Odločili so se za datum, obseg, način, temo, zbrali sodelavce in vedno posebno težo dajali nekaterim trenutkom, npr. prihod na Črno jezero (plezalna stena, gugalnice, gostoljubna hiša, letališče ...). Že prvo leto je bil odziv nad vse spodbuden. Temeljna shema ostaja že deset let enaka ... Za otroke želi biti ta prireditev priložnost, da se igrajo, doživljajo vedno nove pustolovščine, ob tem pa se še veliko naučijo za življenje. Prihajalo je od 1000 do 1500 otrok, sodelovalo do 300 animatorjev, vedno je bilo organiziranih kakih 25 delavnic (*otokov*) ... Letos je bilo jubilejno, deseto, *Črno jezero!*

Podobna prireditev z nekoliko prirejenim naslovom (*Črno morje*) in v jesenskem času se je dobro leto pozneje začela na Obali v salezijanski župniji Ankaran, in sicer za otroke z obalnih župnij.

OTROŠKI IN MLADINSKI PEVSKI ZBORI

Don Boskov praznik l. 1996 pomeni še en pomemben korak v zbiranju otrok in mladine: prvič so pri maši sodelovali *združeni otroški pevski zbori* iz več župnij: vsi otroci so prepevali vse pesmi skupaj, in sicer ob priložnostno sestavljenem orkestru mladih. Najprej so organizatorji pripravili izbor pesmi, potem to razposlali zainteresiranim zborovodjem, ki so se v pripravi na praznik enkrat zbrali in se pogovorili, kako bodo svoje otroke učili posamezne pesmi. *Generalka* za zборе je bila tri ure pred slovesno mašo, po kratkem odmoru pa so zapeli pri maši. Veličastno! Srečanje je

bilo, razen dvakrat (Cerknica, Kodeljevo), vedno na Rakovniku, udeleževalo pa se ga je od 600 do 900 otrok (oz. 20 do 35 zborov).

Ker je za mnoge zборе Rakovnik kljub vsemu daleč, so se letos prvič zbrali **otroški zbori Pomurja** (okrog 10, 250 otrok) in 20. maja prepevali za praznik Marije Pomočnice v Veržaju.

Podoben način so izbrali tudi **mladinski (mešana) zbori**: prvič so se srečali in sodelovali pri maši na Rakovniku zadnjo nedeljo l. 1999 (180 udeležencev), ko je bil med nami vrhovni predstojnik salezijanske družbe, Juan E. Vecchi. Druugo srečanje pa bo letos za sam jubilej stoletnice prihoda salezijancev na Rakovnik – prav tako zadnjo nedeljo v novembru.

ŠPORTNE IGRE MLADIH ULIČNA KOŠARKA ZA MINISTRANTE

Šport je ena bistvenih sestavin vzgojnega poslanstva. Veliko se je o tem govorilo in naredilo ob priložnosti Mednarodnih športnih iger salezijanske mladine (PGS), ki so bile leta 1992 v Sloveniji. Tedaj smo gostili kakih 800 mladih iz raznih koncev Evrope. Pri teh športnih srečanjih ni najpomembnejše tekmovanje, ampak veliko bolj druženje, prijateljevanje, koristna uporaba prostega časa ... Na podoben način se v zadnjih letih vsako leto odvijata dva ali trije športni turnirji mladih (večinoma v Ljubljani/Kodeljevo in Želimljem), ki zberejo različno število ekip. Tekmujejo predvsem v odbojki, košarki in malem nogometu.

April l. 1996 pa pomeni tudi prvo srečanje v **streetballu** za ministrante (tekmovanje v košarki na en koš, v ekipi so trije tekmovalci), ki so ga salezijanci organizirali preko revije Ministrant. Prvo srečanje je bilo na Rakovniku nekaj tednov pred prvim papeževim obiskom, potem so si sledila srečanja v Želimljem in Ljubljani.

Druge

inšpektorialne ustanove

SKALA

mladinska ulična vzgoja

IZZIV ZA ŠTUDENTE

Na Rakovniku v Ljubljani se je v letu 1995 zbirala študentska skupina. Navduševali so se ob življenju in delu sv. Janeza Boska. Posebej jih je presenečalo, kako se je z mladimi srečeval po ulicah mesta Turina. Približati se je znal najbolj zapuščenim in ubogim.

Mladi iz študentske skupine so ob tem navdihu odšli na ulice mesta Ljubljane. Opazovali so mlade, se zanimali zanje in se z njimi pogovarjali. Videli so, da je veliko mladih na ulici. Preko sredstev obveščanja so zvedeli, da ima veliko mladih probleme z zasvojenostjo, mnogi pa zaidejo v kriminal ...

Ob navdihu in zgledu *učitelja mladih* se je iz konkretnih potreb mladih rodil projekt SKALA. Glavni cilj je bil, da bi z mladimi vzpostavili osebni odnos zaupanja v njihovem življenjskem okolju/na ulici/ ter jim dati oporo v prizadevanju za izhod.

DAJATI DOM

SKALA deluje danes v okviru Zavoda Janeza Smrekarja. Mladim skušamo nuditi dom, ljubezen, zaupanje, prijateljstvo, pomoč pri izobraževanju. Z njimi se

srečujemo v njihovem domačem *okolju*, na ulici. V srečevanju, pogovorih mladi začutijo, da so nekomu dragoceni, da so neprecenljive vrednosti in da se lahko na nekoga zanesejo. Tistim, ki imajo večje težave z zasvojenostjo, mamili, pomagamo, da odidejo na zdravljenje.

Med mlade se zapeljemo tudi z *Busom veselja*. To je prirejen avtobus, na katerem lahko mladi ob igri ter raznih delavnicah koristno preživljajo prosti čas.

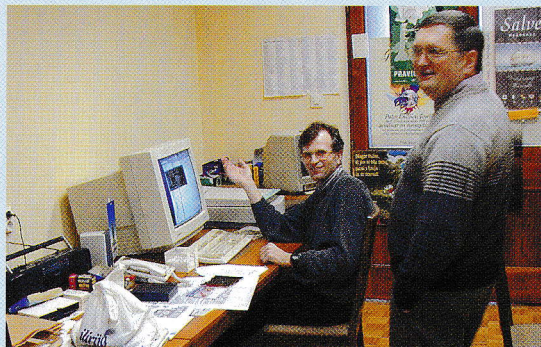
Dvanajstka (12-ka): je mladinski center v naselju Nove Fužine. Odprti je vsak delovni dan, od enih do petih popoldne, za osnovnošolsko mladino. V tem času imajo možnost narediti domačo nalogo, se igrati in ustvarjati v delavnicah. Za starejše je odprto od petih do sedmih zvečer. Organizirani so tudi izleti, športni turnirji in večdnevne počitnice v različnih krajih. Ob torkih in petkih je 12-ka odprta tudi ob večernih urah, od dvanajsetih do dvaindvajsetih, za klepet in igro.

V Celju deluje **SKALA-PUM**, projekt noučen je za mlajše odrasle. Skupini dvanajsetih mladih (15 do 25 let), kiniso končali šole, nimajo poklica in so brezposelni, skuša pomagati, da končajo kakšno šolo ali da si najdejo zaposlitev.

Delo SKALE vodijo salezijanci, za strokovnost skrbijo zaposleni. Osnovnega duha celotnemu delu dajejo animatorji. Vsak ponedeljek je ob pol osmih zvečer srečanje na Rakovniku, kjer se ob ustvarjalnem sodelovanju vseh oblikuje celoten program. VSKALO vedno z velikim veseljem sprejemamo nove animatorje.

Franč Brečko

salve družbeno obveščanje

ZVESTI DON BOSKU

Če za katero področje pastoralnega dela lahko trdimo, da so salezijanci na Slovenskem načrtno posnemali zgled sv. Janeza Boska, potem to velja za uporabo sredstev družbenega obveščanja. Domala v vsakem okolju, kamor so se naselili, je veljalo njihovo prepričanje, da morajo na tem področju biti na čelu napredka in uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za učinkovito pastoralno delo. Skupnost na Rakovniku se je teh načel držala od vsega začetka, zato je kmalu ustanovila tudi svojo lastno tiskarno. Med prvimi publikacijami, ki so jih izdajali, so bile brošure o lastni ustanovi, molitveni pripomočki za gojence, knjige za širjenje pobožnosti do Marije Pomočnice in različne druge pobožnosti, drobne knjižice z versko vsebino za širše ljudske sloje. Ideja prvega rakovniškega ravnatelja Angela Festa je bila izdajanje rednega glasila, ki bi sodelavce in dobrotnike redno obveščalo o življenju v salezijanskih skupnostih in širilo poznavanje Janeza Boska. K salezijanski tiskovni dejavnosti je pred vojno spadala tudi knjigarna in papirnica Mladinska založba, predhodnica današnje Mladinske knjige.

Po letu 1945 je komunistična oblast onemogočila verski tisk. Salezijanci so izgubili tiskarno, pol. 1954 pa so začeli z razmnoženinami na ciklostil. Brošuram in knjigam so se pridružili še različni plakati, diapozitivi in drug material za pomoč pri verouku. Začetnika tega dela sta bila Franc P. Mihelčič in Vinko Furlan. Leta 1967 so knjižice po begunstvu v Trstu v povojnih letih začele ponovno izhajati na Rakovniku. Knjižicam so sledile številne knjige, druge publikacije in revije. Svoje mesto je dobil tudi Marijanski koledar, ki ima za seboj čez 30 let izhajanja.

KATEHETSKI CENTER IN ZALOŽBA SALVE

Skrb za oskrbovanje slovenskih katehetov z novimi priročniki in drugim gradivom je spodbudila vodstvo Ljubljanske salezijanske inšpektorije, da je leta 1980 ustanovila Katehetski center, ki je dobil nalogo, da spremlja razvoj pastore in kateheze po svetu, da skrbi za širjenje verskih knjig in pripravlja katehetske pripomočke in avdiovizualna sredstva za pomoč pri verouku. Ravnatelj Katehetskega centra je s svojimi sodelavci pripravil veliko strokovnega katehetskega gradiva in z različnimi knjižnimi zbirkami obogatil pastoralno delo z ministranti (revija Ministranti), mladinski skupinami, mlajšimi zakonci itn.

Danes nadaljuje dobro zastavljeno delo slovenskih salezijancev na področju sredstev družbenega obveščanja založba Salve d.o.o. Ljubljana. Samo ime nakazuje poslanstvo ustanove: SAL-salezijanci, V-vzgoja, E-evangelizacija. V področje svojega dela je uvrstila vrsto pobud za načrtno vzgojo uporabe sredstev družbenega obveščanja, zato prireja tudi različne seminarje in mednarodna srečanja za delavce na tem področju. Ustanova je dobila lastne prostore, opremljene za grafično pripravo besedil in drugih medijev, potrebne delovne prostore, urade in trgovino. Sodelavci te salezijanske ustanove se zavedajo, da je treba biti navzoč v slovenskem prostoru, tudi na internetnih straneh (www.salve.si), zato se vključujejo v novo evangelizacijo z zavzemanjem za krščanske vrednote, s katehiziranjem otrok in mladih, z vzgajanjem in usposabljanjem mladinskih animatorjev, s pomočjo družinam pri reševanju njihovih zakonskih in vzgojnih vprašanj, z izdajanjem teoretičnih in praktičnih pripomočkov za katehete in katehistinje, bolnim in trpečim pa knjižice in knjige prinašajo duhovno tolažbo in utrujejo vero v življenje.

Branko Balažič

Društvo Mladinski ceh

ZGODOVINA

Društvo Mladinski ceh je bilo ustanovljeno leta 1992 na pobudo nekaterih mladih in salezijancev, med njimi celo desetletje najbolj prizadevnega Rafka Pinose.

Osnovni namen društva je povezovanje salezijanskih mladinskih centrov in različnih delovnih skupin, scilicet, da postanejo prepoznavne mladinske skupine v Sloveniji. Osnovna ideja ni zaživel v polnosti, veliko bolj so se razvile dejavnosti različnih interesnih skupin, ki so bile preventivnega ali izobraževalnega značaja. V letih delovanja je bilo v okviru društva veliko sodelovanja z raznimi skupinami. Društvo je bilo vedno v pomoč tistim, ki so potrebovali svetovanje, pravno in drugo pomoč.

SEDANJOST

Mladinski ceh je nacionalna mladinska organizacija z izredno pestro ponudbo programa za mlade. Delo je usmerjeno v štiri temeljna področja:

1) *delo na lokalnem nivoju in podpora mladinskim centrom in klubom:*

Sodeluje s kar nekaj klubi in drugimi mladinskimi centri v Sloveniji, pa tudi v tujini (Podgorica, Bratislava, Valencija, Utrecht). Trenutno pa Ceh sodeluje z več kot 10 enotami, ki so razporejene po vsej Sloveniji in tujini.

2) *programi za aktivno in koristno ter vzgojno preživljanje prostega časa mladih:*

V sodelovanju s SDB in HMP Ceh sodeluje pri organizaciji Čarnega jezera in poletnega počitniškega programa za otroke oratorij. Trenutno nudi bazo kovčkov s pripomočki za izvajanje delavnic, pripravljajo tudi razne igre in delavnice.

Program Mednarodno priznanje - AWARD je namenjen mladim med 14. in 24. letom starosti in vzpodbuja celosten razvoj posameznika.

3) *neformalno izobraževanje:*

Ceh v sodelovanju z Urdom RS za mladino pri MŠZŠ pripravlja indeks neformalnega izobraževanja in projekt

priznavanja in uveljavljanja neformalno pridobljenih znanj. V okviru tega pripravlja okrogle mize in debate ter sodeluje s finsko organizacijo YOUTH ACADEMY.

Poleg tega daje velik poudarek tudi pedagogiki igre. Sknjigo iger, *Igrajmo se*, in kartotečne zbirke iger, *Igrajmo se II.*, je dosegel svoj prvi uspeh v slovenskem prostoru. Sedaj je potrebno ta znanja nadgrajevati in jih v obliki seminarjev ponuditi tudi drugim.

4) *usposabljanje in izobraževanje animatorjev na lokalni in nacionalni ravni:*

Ceh je ustanovil prvi trenerski center v Sloveniji, in sicer je moral za pomoč zaprositi ameriško ambasado, ker ni bilo dovolj sredstev. Z njihovo pomočjo je zaživel ideja mladinske akademije, ki je namenjena usposabljanju animatorjev in multiplikatorjev na področju mladinskega dela v Sloveniji. Poimenovana je MLAKA in v prihodnosti računa na dodatno pomoč, ker je prihodnost mladih in njihovega sodelovanja v različnih oblikah karitativnega dela odvisna od tega, ali jim bo ponujeno izobraževanje, ki ga nujno potrebujejo.

SODELOVANJE

Sodelavci Ceha sodelujejo na okroglih mizah o pomenu mladinskega dela doma in v tujini. Začetek SKALE je bil v okviru Ceha. Sodeluje v izvajanju Čarnega jezera in oratorija. Ceh je pripravil videokaseto *Bansi*, mapo *Igre*, mapo *Delavnice*, kartotečno zbirko *Igrajmo se II.*, izdal je 4 knjige, organiziral dve bilateralni izmenjavi, imel prvo prostovoljko EVS v Sloveniji in še in še...

SKLEP

Društvo Mladinski ceh je torej namenjeno vsem, ki bi radi za mlade naredili stopnice v boljšo prihodnost, nenazadnje je lahko stopnica tudi za razvoj kakšne nove skupine ali vstopno mesto za kakšnega novega sodelavca velike salezijanske družine.

Oglej si www.mladinski-ceh.si in se nam pridruži v prizadevanjih za boljši jutri mladih.

Pisar Društva mladinski ceh Gornik Jože

ZAVOD JANEZA SMREKARJA

Ustanovitelj: Salezijanski inšpektorat
Direktor: Rafko Pinosa
Tajnik: Ana Marjana Korošec
Računovodstvo: Janja Kmetič Turk

Rakovniška 6
1000 Ljubljana

ENOTE

SKALA RAKOVNIK PUM CELJE

voditelj
Franc Brečko SDB

MAVRICA VERŽEJ

voditelj
Janez Krnc SDB

GLASBENA ŠOLA RAKOVNIK

voditelj
Polona Stegu

PROGRAMI

- Dvanajstka

- Ulica 1

- Ulica 2

- Bus veselja

- Skala PUM Celje

- Vzgojno-izobraževalni programi

- Tečajji in seminarji

- Enodnevni in večdnevni duhovni programi

- Razna srečanja

- Program nižje glasbene šole
- Orkester in komorne zasedbe
- Srečanja otroških in mladinskih pevskih zborov
- Tečajji pritrkovanja

Ob stoletnici prihoda salezijancev na Rakovnik Vabljeni na ogled razstave v gradu Rakovnik

december 2001 – januar 2002
ponedeljek – sobota: 14.30 – 16.00
nedelja: 9.00 – 12.00; 14.30 – 16.00
za skupine tudi po dogovoru
tel.: 01 / 427 30 28

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRITEBI DOMA!

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoni),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

**Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.
Tako nam sporočite
spremembo
naslova.**

Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel.: 01/427-3028
faks: 01/427-3040
e-mail: vestnik@salve.si

RAKOVNIK V SLAVI VOJVODINE KRANJSKE

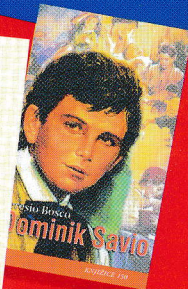
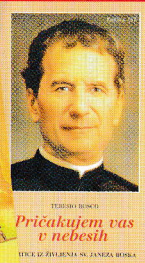
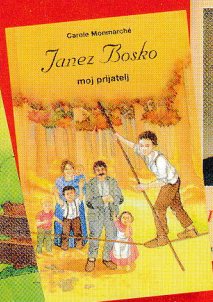
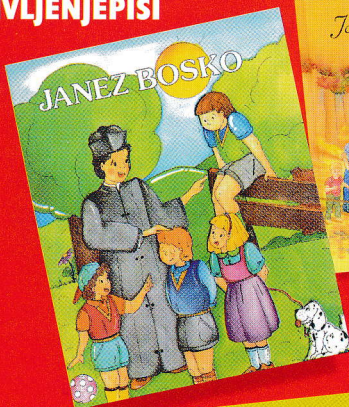
Ramo pol ure od Ljubljane proti dolenjski strani, to je za dober sprehod, stoji grad Kroisseneck. Kranjec mu Rakovnik pravi. S tem zaznamuje isto, kar Nemec s svojim Kroisseneckom, namreč 'račji kot'. To ime ima od številnih rakov, ki živijo v mimo tekočem potočku. Nemški Krebs se po kranjsko imenuje rak in Krebseneck Rakovnik. Na Avstrijskem pravijo rakom Kroissen ... Ta grad stoji na malce dvignjenem pobočju, od koder je lep razgled po vsem Ljubljanskem barju tja gor do Vrhnike. Stoji sredi lepih vrtov, zasajenih z dišečimi cvetlicami in žlahtnim drevjem, na vzpetini za gradom pa se boči prijazen gozdič. Obkrožajo ga vedno zeleni travniki in dobro obdelane njive, ki se zrcalijo v bližnjih ribnikih in bajerjih. Grad je postavil Janez Putschar, učen pravnik in doctor iuris. Mož je bil zelo bogat in ker ni imel nobenega dediča, je porabil svoj denar za zidavo ... Zidanje in podiranje se je neprestano vrstilo eno za drugim: kar je sedaj sezidal, je brž nato dal podreti. Tako je imel vedno dosti dela, dokler je živel. Na ta način se je gradu prijelo ime, ki je hkrati nomen in omen, zakaj bilo je z njim tako, kakor pove ime: nekaj časa naprej, nekaj časa nazaj, prav tako kakor rak, ki leze zdaj naprej, zdaj nazaj.

Ob Dolenjski cesti na južnem vznožju Golovca leži Rakovnik. Danes je še del mesta Ljubljana, v preteklosti pa je bil še na podeželju. Poznali so ga predvsem ljubljanski sprehajalci, saj je bil priljubljen cilj njihovih nedeljskih sprehodov. Zanj so vedeli tudi lovci, zlasti še po letu 1641, ko je ljubljanski odvetnik Ivan Bučar tu postavil svoj grad ... o njem je zapis tudi v Valvazorjevi

Slava Vojvodine Kranjske

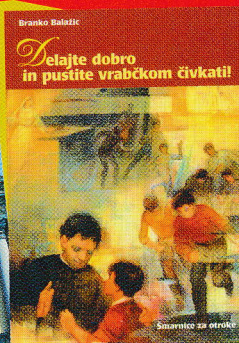
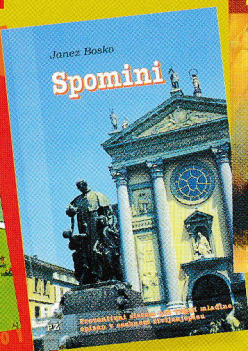
SALEZIJANSKA LITERATURA

ŽIVLJENJEPISI

Pobarvanka Janez Bosko	500 SIT
Janez Bosko, moj prijatelj	1.050 SIT
Pričakujem vas v nebesih	250 SIT
Za vas živim	1.800 SIT
Dominik Savio	200 SIT

VZGOJNI SPISI

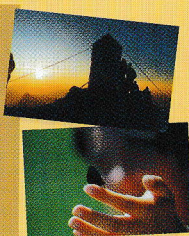
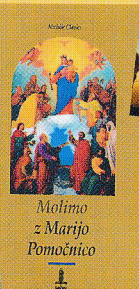
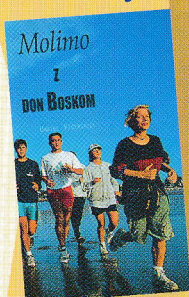
Oratorijo sv. Janezu Bosku (Vsakemu ...)	2.200 SIT
Spomini	2.000 SIT
Delajte dobro in pustite vrabčkom čivkati	1.500 SIT
Pregovori don Boskove mame Marjete	200 SIT
Varuhi sanj s prstom na miški	2.160 SIT

ZGODOVINA

Salezijanci – sto let na Slovenskem 4.000 SIT

MEDITACIJE

Molimo z don Boskom	450 SIT
Molimo z Marijo Pomočnico	450 SIT
Pisemski papir z mislimi Janeza Boska	400 SIT

**založba
trgovina
priprava za tisk
video**

tel.: 01 427 73 10 • p.p. 2404 • 1001 Ljubljana
www.salve.si • info@salve.si